

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984- 1985

Nr. 20

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

6 AUGUSTUS 1985

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	761
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	763
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden	764
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	768
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	768
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	775
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid	777
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	777
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	780
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	780
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	781
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid	782
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	784
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	800
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	801
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	819

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 86
van 3 juli 1985
van de heer P. PEETERS

Dienstverplaatsingen ambtenaren — Besparing

Ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap wezen mij er op dat zij, vanaf de graad van onderbureauhef, hun dienstverplaatsingen met de trein mogen loen in eerste klasse.

Zij zijn van oordeel dat dit onnodig voorrecht gerust an afgeschaft worden, en dat hierdoor reëel zou bepaard worden op de uitgaven van de Vlaamse Gemeenschap.

Voor de staats hervorming van 1980 maakte zulks inderdaad geen verschil uit, aangezien de Staat wat zij met de ene hand uitgaf terug ontving langs de andere hand.

Medert de „federalisering” van 1980 gaat het echter om een reële uitgave.

Voor de geachte Voorzitter kunnen mededelen hoeveel de Vlaamse Gemeenschap in 1984 zou bespaard hebben zo alle dienstverplaatsingen zouden zijn gebeurd in tweede klasse? Terloops weze hier vermeld dat er 1 al ambtenaren zijn die vrijwillig afstand doen van t voorrecht en in tweede klasse reizen.

Voor de geachte Voorzitter eveneens kunnen mededelen of hij dit besparingsvoorstel, komende van het personeel, zal uitvoeren?

Antwoord

Mede heb de eer het geachte lid mede te delen dat dienstverplaatsingen met de trein in eerste klasse een recht van de ambtenaren betreft, dat binnen de Vlaamse Gemeenschap niet eenzijdig kan gewijzigd worden. Het geachte lid weet ongetwijfeld dat de Vlaamse Gemeenschap overeenkomstig art. 87, § 3 van de huidige wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, verplicht is ter zake dezelfde regelen toe te passen als deze die gelden op nationaal vlak.

Tegenstelling met wat het geachte lid meent is mij dit ogenblik geen voorstel bekend van ambtenaren die vrijwillig zouden afstand doen van dit voorrecht, in tweede klasse te reizen.

De besparing van de besparingen en de eventuele besparingen zijn dus afhankelijk van het aantal ambtenaren die vrijwillig zouden afstand doen van dit voorrecht.

Zelfsprekend zal ik niet nalaten dit voorstel uit te spreken, voor ambtenaren die erom zouden vragen.

Vraag nr. 88
van 10 juli 1985
van de heer J. VALKENIERS

Bestuur voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu — Personeelsstatuut, kwalificaties en bevoegdheden

Graag bekam ik volgende inlichtingen betreffende het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu:

1. een lijst van de personeelsleden in dienst op 1 januari 1985 met vermelding van hun diploma's.
2. Welke kwalificaties of diploma's worden vereist om in dat bestuur te werken?
3. Welke is de preciese bevoegdheid van de leden van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu dat de vroegere Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen vervangt, in het behandelen van restauratiedossiers?
4. Welk is het statuut van het personeel werkzaam in dit bestuur?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 10 juli 1985 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De vroegere Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg maakt nu deel uit van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu onder de benaming „Bestuur voor Monumenten en Landschappen“.

Blijkens punt 3 van zijn vraag wenst het geachte lid een aantal inlichtingen te bekomen over het personeel van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen en niet over het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, dat als dusdanig niet bestaat binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Wat de punten 1 en 4 betreft, zal ik het geachte lid de gegevens wegens het persoonlijk karakter ervan en wegens de omvang van deze personeelslijsten rechtstreeks toezenden.

Wat het tweede punt betreft, moge ik er op wijzen dat voor het personeel van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen dezelfde kwalificaties en diplomavereisten gelden als voor alle ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Alle informatie hierover kan het geachte lid vinden in het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 januari 1985 tot vaststelling van de bijzondere bepalingen om in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te voorzien in de uitvoering van het statuut van het Rijkspersoneel van 2 oktober 1937 en van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 19 februari 1985.

Wat punt 3 betreft, volgt de bevoegdheid van de ambtenaren van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen in het behandelen van restauratiedossiers uit de taakverdeling binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het beleid inzake monumentenzorg dat inzonderheid betrekking heeft op het bepalen van de noden, het vastleggen van de doelstellingen en prioriteiten naar gelang van de budgettaire mogelijkheden, is een aanleggen van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu — Bestuur voor Monumenten en Landschappen. Deze beleidsopdracht is van toepassing van het begin van de procedure tot het einde der werken.

Het Bestuur Gebouwen en Monumenten van de Algemene Technische Diensten staat in voor de uitvoering der restauratiewerken, het nazicht van de aanbestedingen en de Administratie en technische controle der werken.

Vraag nr. 89
van 15 juli 1985
van de heer T. KELCHTERMANS

Rapport III — Vestiging van een nieuwe fabriek te Sint-Truiden

Met veel ophef werd in de media bekendgemaakt dat indien de KOK (Kommissie voor oriëntatie en coördinatie van overheidsopdrachten) haar goedkeuring zou verlenen aan het door de Luchtmacht gevraagde uitrustingsprogramma voor ECM (electronic countermeasures) van het type Rapport III, dit praktisch gesproken zou betekenen dat TEAMCO een nieuwe fabriek zou bouwen te Sint-Truiden met een tewerkstelling van 300 tot 500 personeelsleden.

Gaarne vernam ik van de Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Op basis van welke kredieten zal dit programma eventueel gefinancierd worden?
2. Welke compensatieverdeling is voorzien in het thans voorgelegde dossier?
3. Heeft een fabriek die ingevolge dit programma zou gebouwd worden wel reële overlevingskansen, maw kan de afzet ervan gegarandeerd worden?
4. Welke factoren zijn bepalend voor de keuze van de vestigingsplaats?
5. Zijn de geruchten over de eventuele bouw van een fabriek in Sint-Truiden niet voorbarig? Limburg herinnert zich nog levendig de perskwakkel rond het project Fox Jet.

Antwoord

Het door het geachte lid bedoelde project bevindt zich nog in de fase van de eerste voorstudie, zodat het absoluut voorbarig is om nu reeds enige mening te formuleren of enige verwachting te verwekken.

Deze omzichtigheid is des te meer aangewezen daar het dossier in zijn huidige vorm tal van vragen oproept, inzonderheid wat betreft de financieel-economische verantwoording, de leefbaarheid van de onderneming op langere termijn, het niet-aanwenden van bestaande capaciteiten, de verdeling van de productie en van de gevraagde overheidsmiddelen tussen de Gewesten, enz.

Dit alles neemt uiteraard niet weg dat aan het onderzoek en de opvolging van het dossier de grootste aandacht wordt besteed.

Vraag nr. 90
van 15 juli 1985
van de heer O. MEYNTJENS

R VA-Antwerpen — Overheveling dienst „Buitenland” naar R VA- Brussel

Op de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening te Antwerpen werd de dienst „Buitenland” afgeschaft en overgeheveld naar de RVA te Brussel. Door de aanwezigheid van talrijke buitenlandse firma's in het havengebied werd zeer regelmatig op deze dienst beroep gedaan. Buitenlandse bedrijven maakten hun tewerkstellingsaanbod aan deze dienst kenbaar. Werklozen konden op deze dienst, zonder administratieve omwegen, rechtstreeks navraag doen naar tewerkstellingsmogelijkheden in het buitenland.

1. Kan de Minister mij een overzicht geven van de belangrijkste activiteiten van deze RVA-dienst vooraleer hij werd overgeheveld naar Brussel. Hoe groot was het tewerkstellingsaanbod van de buitenlandse firma's op deze dienst voor de periode 1980-1984?

Hoeveel werkozen vonden, tijdens deze periode, langs deze dienst een vaste of tijdelijke arbeidsplaats?

2. Waarom werd deze dienst overgeheveld naar de RVA te Brussel? Indien het om een besparende maatregel zou gaan, wat is dan het effect van deze besparing?
3. Werd de dienst „Buitenland” eveneens op andere gewestelijke kantoren van de RVA afgeschaft? Zo ja, welke kantoren?

Antwoord

In de Subregionale Tewerkstellingsdiensten van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening is als dusdanig geen speciale dienst voorzien onder de benaming „buitenland”.

Er bestaat wel een dienst „SEDOC”, administratief beheerd in het Hoofdbestuur te Brussel. In het kader hiervan worden een aantal werkaanbiedingen onder de Lidstaten van de EEG uitgewisseld. De werkwijze van SEDOC is de volgende: een bedrijf in Duitsland (bij wijze van voorbeeld) wenst Belgische arbeidskrachten te aanvaarden. Deze Duitse werkgever geeft zijn vacature door aan de dienst SEDOC in Duitsland die de vacature doorgeeft aan SEDOC België. Deze opdrachten worden dan in alle RVA-kantoren doorgegeven. In ieder STD is een verantwoordelijke voor SEDOC die deze opdrachten speciaal behandelt. Deze dienst is zeker niet afgeschaft. Deze SEDOC-verantwoordelijken blijven in de toekomst hun werkzaamheden verder uitoefenen, ook in Antwerpen.

Buitenlandse firma's die in België gevestigd zijn kunnen, net als alle andere firma's, bij de Subregionale Tewerkstellingsdienst van hun regio, hun vacatures overmaken. Deze worden onmiddellijk opgenomen

in het circuit van werkaanbiedingen via het geïnformatiseerd SIMONA-systeem, zodat ze zeer snel ter kennis kunnen gebracht worden van de geïnteresseerde werkzoekenden via o.a. radio, TV, kranten, Job-service, e.d. Het is de arbeidsbemiddelaar die over alle gegevens moet beschikken om te oordelen of het een passende betrekking is vooraleer hij de vacature in het SIMONA-systeem inbrengt. Vermits het SIMONA-systeem werkt met een open vacaturebank moet de arbeidsbemiddelaar de opdrachten behandelen volgens de geldende onderrichtingen d.w.z. dat alle gegevens voor iedereen kenbaar moeten zijn (o.a. identiteit van de werkgever, plaats van tewerkstelling, enz.). Zo nodig kunnen deze opdrachten doorgegeven worden naar de Subregionale Tewerkstellingsdienst Brussel en het Waalse Gewest.

Afzonderlijke statistieken over ontvangen buitenlandse werkaanbiedingen en plaatsingen zijn niet beschikbaar daar deze opgenomen worden in de statistieken van de gewone werkaanbiedingen en plaatsingen.

**5. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 252
van 3 juli 1985
van de heer J. VALKENIERS**

int-Ulriks- Kapelle — Bescherming Kasteel „ La Motte ”

Vaarom blijft het beschermingsbesluit van het kasteel La Motte te Sint-Ulriks-Kapelle/Dilbeek zolang Inslepen?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid ededelen dat het dossier betreffende de bescherming van het kasteel La Motte te Sint-Ulriks-Kapelle-Dilbeek nog in onderzoek is. Eerlang zal ik hierover een definitieve beslissing nemen.

**Vraag nr. 254
van 5 juli 1985
van de heer L. VANHORENBEEK**

Samenstelling gemeentelijke jeugdraden — Naleving Cultuurpactwetgeving

Wag ik van de Minister vernemen of de samenstelling van de gemeentelijke jeugdraden al of niet in overeenstemming dient te zijn met de Cultuurpactwetgeving?

Antwoord

Antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik u volgende meedelen.

wet van 16 juli 1973, waarbij de bescherming van ideologische en filosofische strekkingen gewaar-

borgd wordt, is van toepassing op alle overheidsmaatregelen genomen inzake de culturele aangelegenheden als bedoeld in artikel 2 van de wet van 21 juli 1971 betreffende de bevoegdheid en de werking van de Cultuurraden evenals inzake de internationale samenwerking zoals bepaald in par. 2-3 van artikel 59 bis van de Grondwet (Artikel 2 wet 16 juli 1973).

In artikel 2 van de wet van 21 juli 1971 en in artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 worden deze culturele aangelegenheden opgesomd.

Onder punt 7 werd het jeugdbeleid genoteerd.

Artikel 2 van de wet van 16 juli 1973 bepaalt verder dat onder de „overheid” dienen onder meer te worden verstaan de uitvoerende macht, de provincieoverheden, de interprovinciale verenigingen, de gemeenteverheden, de overheden van de agglomeraties en federaties van gemeenten, de intercommunale verenigingen, de Nederlandstalige en de Franstalige Commissies voor Cultuur van de Brusselse agglomeratie en de openbare instellingen die onder deze overheden ressorteren.

Gelet op par. 1, artikel 3 van de wet van 16 juli 1973 moeten de overheidsinstanties de gebruikers en alle ideologische en filosofische strekkingen betrekken bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid; overeenkomstig de modaliteiten van geciteerde wet en op voorwaarde dat zij de principes en de regels van de democratie aanvaarden en naleven.

Rekening houdend met art. 6 en 7 van de wet van 16 juli 1973 moet elke overheid, ten einde uitvoering te geven aan art. 3, een beroep doen op passende bestaande of op te richten organen en structuren met het oog op inspraak of advies.

Uit deze redenering dient men te besluiten dat de gemeentelijke jeugdraden stellig onderworpen zijn aan de bepalingen van de Cultuurpactwetgeving.

**Vraag nr. 255
van 9 juli 1985
van de heer J. VALKENIERS**

Muziekindustrie — Beteugeling ontduiking auteursrechten

Sibesa, het syndicaat voor geluids- en audiovisuele opnamen vestigt de aandacht op de crisis waarin de muziekindustrie thans verkeert.

Dit uit zich ondermeer in een dramatische daling van het zakencijfer en de bedreiging van de tewerkstelling in de sector.

Een der voornaamste oorzaken hiervoor noemen zij de niet-vergoede aanwending van de muziek en het kopiëren van muziek voor privé-gebruik zonder zich te bekommeren om auteursrechten, de zgn. huispiraterij.

Dit leidt tot een verlies aan inkomsten voor auteurs, kunstenaars en producenten en dus tot een beperking van hun creatieve mogelijkheden.

Graag vernam ik wat de Minister doet opdat een gezondere reglementering zou worden ingevoerd, die

zowel de belangen van de artiest als van de gebruiker behartigt.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de materie die ze behandelt specifiek is en behoort tot de bevoegdheid van de nationale Regering, met name de Minister van Justitie!

Vraag nr. 256
van 10 juli 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Tweede golf te Knokke-Heist — Aanbrengen afsluitingen en leidingen

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 229 van 31 mei 1985 betreffende de aanleg van een tweede golf te Knokke-Heist.

Op vraag twee in verband met het aanbrengen van nieuwe afsluitingen of het plaatsen van leidingen werd geantwoord dat er momenteel nog geen nieuwe afsluitingen of ander ondergrondse leidingen werden aangebracht.

Kan de geachte Minister mij meedelen of hij op dit moment toelating heeft gegeven tot het aanbrengen van nieuwe afsluitingen of het plaatsen van leidingen?

Zo ja, wanneer en waarom?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat ik op dit moment geen toelating heb gegeven tot het aanbrengen van nieuwe afsluitingen of het plaatsen van leidingen.

Vraag nr. 267
van 22 juli 1985
van mevrouw M. SMET

Tewerkstellingsprogramma 's gehandicapten — Resultaten

Er werd door de regering bij haar tewerkstellingsinitiatieven de nadruk gelegd op het feit dat er speciale inspanningen voor de tewerkstelling van gehandicapten moesten gebeuren.

Ik deel deze bekommernis omdat mijn ervaring vanuit mijn dienstbetoon mij heeft geleerd dat het inderdaad moeilijker is voor hen om aan werk te geraken.

Ik heb tot nu toe nergens de resultaten van deze regeeringsinspanningen kunnen vinden.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen:

1. welke maatregelen door hem gedurende de voorbije 4 jaar werden genomen om de tewerkstelling van gehandicapten te bevorderen? Ik denk hierbij speciaal aan maatregelen binnen uw eigen departement of/en binnen tewerkstellingsprogramma's;

2. Wat is het resultaat van deze maatregelen sedert het begin van deze legislatuur?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Aansluitend bij haar vraag moet ik het geachte lid meedelen dat het tewerkstellingsbeleid onder de bevoegdheid van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve ressorteert.

M. GALLE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 75
van 24 juni 1985
van de heer J. DE MOL

Gemeente en OCM W-personeel — Wachtgelden

Overeenkomstig art. 21 van de wet van 29 juni 1976 werd in een gemeente het deeltijds gemeentelijk en OCMW-personeel in wachtstand geplaatst. Het ging hier om vast benoemd personeel waarvoor de vastheid van betrekking een van de basisprincipes is. Het desbetreffend personeel werd aldus rechtszekerheid gewaarborgd en dit tot op de pensioengerechtigde leeftijd.

KB nr. 262 van 31 december 1983 (BS 21 januari 1984) art. 1 echter, bepaalt dat dit wachtgeld kan worden verminderd of afgeschaft met het oog op de uitvoering van een saneringsprogramma. Dit schept een zeer dubieuze situatie. Niet alleen worden voormalige ambtenaren aldus beroofd van een wettelijk voorzien recht en van een inkomen waarop hun gezinsbudget is gebaseerd, bovendien is dit een aantasting van elke rechtszekerheid en doet dit heel wat vragen rijzen. Tevens leidt dit tot een onaanvaardbare discriminatie tussen gewezen ambtenaren onderling. Zo is het in twee volledig vergelijkbare gemeenten, met een even grote deficitaire begroting en met een gelijkaardig saneringsplan, mogelijk dat de ene ambtenaar het wachtgeld mag behouden, terwijl het van de ander wordt afgeschaft.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe beoordeelt u het al dan niet afschaffen van deze wachtgelden? In welke gevallen is het afschaffen van wachtgelden door u als onrechtvaardig beoordeeld?
2. Meent u niet dat deze maatregel — indien hij als nuttig en rechtvaardig wordt beoordeeld — los moet staan van de toestand van de gemeentelijke financiën? De gezonde of deficitaire toestand kan bezwaarlijk een maatregel in hoofde van de genieurs en van de gemeenschap, meer of minder aanvaardbaar maken. Meent u niet dat zich een eenvormige opstelling opdringt?
3. Bij het afschaffen van wachtgelden kunnen sommige personeelsleden in financiële moeilijkheden komen. Meent u niet dat het nuttiger is deze men-

sen terug te verplichten de uren, die nu in wachtgeld vergoed worden, effectief te laten presteren?

4. Welke uitzonderingen zijn er op het afschaffen van deze wachtgeldten indien de gemeente of het OCMW hiertoe besluiten?
5. Vermits deze maatregel verbonden wordt met het saneringsplan en dit meestal een tijdelijke maatregel is, lijkt het dan niet nuttiger deze wachtgeldten op te schorten in plaats van definitief af te schaffen?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik, in het kader van elk saneringsprogramma dat mij wordt voorgelegd, een ernstig en een per geval geïndividualiseerd onderzoek verricht m.b.t. de erin vervatte maatregelen. Eén van die maatregelen kan erin bestaan dat het wachtgeld van de in wachtstand geplaatste personeelsleden wordt verminderd of afgeschaft. Het is de gemeenteraad die bevoegd is hieromtrent al dan niet een beslissing te treffen. Door het door u bedoelde koninklijk besluit nr. 262 van 31 december 1983, genomen op grond van de wet van 6 juli 1983 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning, wordt immers aan de gemeenteraden een middel verschaft met het oog op de uitvoering van een saneringsprogramma. Het is aldus overeenkomstig de voormelde wettelijke beschikkingen dat het verminderen of afschaffen van het wachtgeld verbonden is aan het bestaan van een saneringsprogramma. Daarenboven kan ik als Gemeenschapsminister, belast met het administratief toezicht op de gemeenten, inzake deze wachtgeldten niet reglementerend optreden. Initiatieven in dit verband kunnen enkel genomen worden door de leden van de Wetgevende Kamers en de heer Minister van Binnenlandse Zaken en van het Openbaar Ambt.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 1 van het reeds aangehaalde koninklijk besluit nr. 262 mag het wachtgeld niet verminderd of afgeschaft worden wanneer het wachtgeld het enige beroepsinkomen van dat betrokken personeelslid uitmaakt.

Het geachte lid moge niet uit het oog verliezen dat een saneringsprogramma wordt opgesteld om te komen tot een definitieve gezonde financiële toestand aan de betrokken gemeente.

Wat betreft de vermindering en/of de afschaffing van de wachtgeldten toegekend aan bepaalde leden van het personeel der openbare centra voor maatschappelijk elzijn, dienen de vragen gesteld aan de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg.

Vraag nr. 76
van 24 juni 1985
van de heer J. DE MOL

Waterdistributie — Bevoegdheidsverdeling

P mijn parlementaire vraag nr. 52 over de betaling in achterstal aan waterdistributiemaatschappijen

door nieuwe huurders werd door uw diensten antwoord verstrekt. Toen ik in een nieuwe parlementaire vraag (nr. 59) verduidelijking vroeg op deze antwoorden, werd eenvoudigweg geantwoord dat deze gelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe verklaart u dat gelijkaardige vragen over hetzelfde onderwerp eerst wel en daarna niet tot uw bevoegdheid behoren?
2. Kunt u de precieze bevoegdheidsverdeling geven tussen uw departement en dat van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs voor wat betreft de gemeentelijke of intercommunale voorzieningen i.v.m. de waterdistributie?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het administratief toezicht op de openbare instellingen die instaan voor de productie en distributie van drinkwater (uitgezonderd voor de ondergeschikte besturen en verenigingen van ondergeschikte besturen, behalve deze opgericht in uitvoering van de wet van 18 augustus 1907), behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Vraag nr. 78
van 5 juli 1985
van de heer N. DE BATSELIER

Onbebouwde percelen — Belastingstelsel

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen wat het huidige systeem van belastingen is op onbebouwde percelen.

Waar bestaat deze belasting in Oost-Vlaanderen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te melden.

Krachtens artikel 70 bis van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw kunnen de gemeenten overgaan tot het heffen van de navolgende directe belastingen.

1. Jaarlijks directe belasting op de niet-bebouwde percelen, begrepen in een niet-vervallen verkaveling.
2. Jaarlijks directe belasting op de niet-bebouwde gronden, gelegen in een woongebied van een behoorlijk goedgekeurd of vastgesteld plan van aanleg en palend aan een voldoende uitgeruste openbare weg.

Beide belastingen dienen duidelijk onderscheiden te worden.

Ik wijs erop dat volgens het advies van de Raad van State, naar aanleiding van de invoering van artikel 70 bis in de wet op de ruimtelijke ordening, een wettelijke bepaling waardoor de gemeenten de bevoegdheid krijgen om een belasting te heffen op de niet-bebouwde percelen of gronden, overbodig was, aangezien de gemeenten dergelijke bevoegdheid reeds bezaten (Parl. doc. Senaat 1968-1969, nr. 559, p. 89).

De bedoelde belastingsverordeningen moeten worden vastgesteld met inachtneming van de navolgende algemene principes.

1. Als niet-bebouwd perceel, respectievelijk grond, wordt beschouwd elk terrein waarop de oprichting van een voor bewoning bestemd gebouw niet is aangevat op 1 januari van het belastingjaar.
2. De belasting is verschuldigd door de eigenaar op 1 januari van het belastingjaar; in geval van medeïgendom, is ieder medeïgenaar belasting-schuldigd voor zijn wettelijk deel.
3. De belasting wordt vastgesteld per strekkende meter lengte van de grond palende aan de weg met een minimum van 3.500 F (de gangbare aanslagvoeten bedragen 200 tot 400 F per strekkende meter).
4. Wanneer een perceel of grond aan meerdere straten paalt, is de langste gevellengte langs één van deze straten de grondslag van de belastingberekening.

Wat de vrijstellingen betreft dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de twee bovenvermelde belastingen.

- a. Van de belasting op de niet-bebouwde percelen begrepen in een niet-vervallen verkaveling zijn vrijgesteld :
  - de eigenaars van één enkel niet-bebouwd perceel bij uitsluiting van enig ander onroerend goed in België of in het buitenland (deze vrijstelling geldt slechts voor vijf jaren);
  - de nationale en plaatselijke maatschappijen voor volkswoningbouw ;
  - de eigenaar van percelen die ingevolge de bepalingen van de wet op de landpacht, op 2 januari 1971 niet voor bouwen kunnen worden bestemd, doch alleen wat deze percelen betreft.
- b. Van de belasting op de niet-bebouwde percelen gelegen in het woongebied van een behoorlijk goedgekeurd of vastgesteld plan van aanleg en palende aan een voldoende uitgeruste openbare weg zijn vrijgesteld :
  - de eigenaars van één enkele niet-bebouwde grond bij uitsluiting van enig ander onroerend goed in België of in het buitenland (deze vrijstelling geldt eveneens slechts voor vijf dienstjaren) ;
  - de nationale en plaatselijke maatschappijen voor volkswoningbouw ;
  - de eigenaars van gronden waarop krachtens een overheidsbeslissing niet mag of kan worden gebouwd of wanneer de gronden werkelijk

voor land- of tuinbouw worden gebruikt (deze laatste vrijstelling geldt slechts voor zover deze gronden volledig en het hele jaar met dat oogmerk worden aangewend).

Ingevolge de bij wet van 3 december 1984 in de gemeentewet aangebrachte wijzigingen, is op de gemeenteraadsbesluiten tot het vaststellen van de bedoelde belastingen het algemeen toezicht ingesteld bij de artikelen 86 en 87 van de gemeentewet van toepassing.

Wat het tweede gedeelte van de door het geachte lid gestelde vraag betreft, blijkt uit de gegevens waarover mijn administratie beschikt, dat de hiemavermelde gemeenten voor het dienstjaar 1985 een belasting heffen op de niet-bebouwde percelen of gronden:

1. Berlare
2. Deinze
3. Eeklo
4. Gent
5. Geraardsbergen
6. Hamme
7. Lochristi
8. Melle
9. Moerbeke
10. Nevele
11. Oudenaarde
12. Sint-Gillis-Waas
13. Stekene
14. Temse
15. Waasmunster
16. Wachtebeke
17. Wortegem-Petegem
19. Zomergem

Vraag nr. 79
van 9 juli 1985
van de heer E. DESUTTER

Gemeentelijke fiscaliteit — Belasting op tewerkgesteld personeel, drijfkracht en lichtreclames

Nu de gemeentebegrotingen thans volledig geglobaliseerd op computer werden geplaatst is het u zeker niet moeilijk om onmiddellijk gegevens te bezorgen nopens de gemeentelijke fiscaliteit.

Het zou mij dan ook genoeg doen te vernemen welke gemeenten van het Vlaamse Gewest geen belasting heffen op het tewerkgesteld personeel, op de drijfkracht en op de lichtreclames.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat de gevraagde statistische gegevens te omvangrijk zijn om in het Bulletin van **Vragen en Antwoorden** te worden opgenomen. Zij zullen rechtstreeks aan het geachte lid worden toegestuurd.

Vraag nr. 80
van 9 juli 1985
van de heer W. SEEUWS

Ophaling huisvuil — Dubbele gemeentebelasting

Men signaleert mij een probleem van mogelijke dubbele belasting op het huisvuil.

In sommige gemeenten wordt een rechtstreekse belasting geheven op het ophalen van huisvuil en een onrechtstreekse, door de inwoners te verplichten huisvuilzakken aan te kopen bij de gemeente waarop een stempel van de gemeente staat gedrukt. Systematisch wordt hierbij geweigerd identieke huisvuilzakken te aanvaarden waarop geen stempel van de gemeente voorkomt.

Sommigen interpreteren dit als een vorm van dubbele belastingen, aangezien het niet ondenkbaar is dat identieke vuilniszakken elders goedkoper kunnen worden aangeschaft.

Graag kreeg ik de mening van de Minister hierover.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het behoort tot de bevoegdheid van de gemeentebesturen vast te stellen op welke wijze het huisvuil verwijderd zal worden en op welke wijze de inwoners belast worden voor het ophalen van het huisvuil.

De gemeenteraad kan beslissen een jaarlijkse directe belasting te heffen die iedereen treft die in de mogelijkheid verkeert van de dienst van de huisvuilverwijdering gebruik te maken.

De gemeenteraad kan evengoed beslissen een indirecte belasting te heffen op de afgifte van huisvuilzakken. Het belastingbedrag dat de gemeente van de gebruikers vraagt mag hoger liggen dan de aankoop prijs van de huisvuilzakken.

Een derde mogelijkheid om de inwoners in de kosten van de huisvuilophaling te doen bijdragen is de retributie op de huisvuilzakken en -recipiënten.

Naast de fiscale verordening, behoort het aan de gemeenteraad toe te oordelen of er een niet-fiscaal reglement op het ophalen van huisvuil wordt vastgesteld waarin eventueel kan worden bepaald dat de afval op een voorgeschreven manier wordt verpakt of dat geen andere verpakking mag worden gebruikt dan die welke hij verplicht stelt.

In sommige gemeenten is een gemengd stelsel ingevoerd, nl. een combinatie van directe en indirecte belastingen of retributies. Hoewel dit door geen enkele onderrichting wordt verboden, verdient dit stelsel geen aanbeveling, omdat het de administratieve werkzaamheden verdubbelt. Van een dubbele belasting kan echter geen sprake zijn. Het gaat eerder om een vorm van gemengde heffing. Ik vestig er de aandacht van het geachte lid op dat de opbrengst van de belasting en de retributie in de parktijk slechts een gedeelte van de kosten van de dienst huisvuilverwijdering dekt, welk stelsel ook wordt ingevoerd. Van een dubbele belasting zou slechts sprake zijn indien dezelfde persoon tweemaal door dezelfde huisvuilbelasting zou worden getroffen.

Vraag nr. 81
van 10 juli 1985
van de heer V. VANDERHEYDEN

Afvalstoffenprobleem te Brussel — Implanting opslagstation

Volgens de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs behoort deze aangelegenheid tot uw bevoegdheid.

Het afvalstoffenplan is nu gekend.

Voor het gebied ten zuidwesten van Brussel is er geen sprake meer van een breekwerf te Pepingen maar wel van een opslagstation in te planten bij voorkeur tussen Halle en Drogenbos.

Meteen stelt zich het probleem van de toekomst van de terreinen die voor de realisatie van de verworpen breekwerf bestemd waren.

Volgens het gewestplan zijn deze terreinen grotendeels landbouwgrond met uitzondering voor beperkte gedeelten die respectievelijk als zone voor openbaar nut en natuurgebied aangegeven zijn.

Graag vernam ik van de geachte Minister of bedoelde terreinen door de beherende intercommunale vrij kunnen worden vervreemd overeenkomstig de bepalingen van het gewestplan?

Antwoord

Het staat een intercommunale vereniging steeds vrij, binnen de omschrijving van haar maatschappelijk doel, gronden te vervreemden. Vanzelfsprekend moet, voor de bestemming van deze gronden, rekening worden gehouden met de dwingende bepalingen die van kracht zijn bij toepassing van de wetgeving op de ruimtelijke ordening.

Vraag nr. 82
van 10 juli 1985
van de heer E. BEYSEN

Pausbezoek — Extra uitgaven gemeenten

Het Pausbezoek heeft de Ondergeschikte Besturen een aantal taken opgelegd in verband met de verzekering van orde en veiligheid.

Omwille van de openbaarheid van bestuur, acht ik het wenselijk dat de grote uitgaveposten van het pausbezoek zouden bekend worden gemaakt.

Kan de Minister mij meedelen welke extra uitgaven, per bezochte lokaliteit, werden besteed?

Kan de Minister mij tevens mededeling doen van de aard van de uitgaven, onderverdeeld als volgt: extra personeel, overuren, materialen (b.v. tribunen, verhogingen en dgl.)?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te melden:

Voor zover mij bekend is, is het de eerste maal dat de openbaarheid van bestuur wordt ingeroepen, om de

omstandige opgave van de uitgaveposten op te vragen waartoe het bezoek van een staatshoofd of hoogwaardigheidsbekleder uit het binnen- of buitenland in hoofde van de lokale besturen aanleiding heeft gegeven.

In het kader van hun autonomie hebben de betrokken plaatselijke overheden zelf bepaald in welke mate ze eventueel bijzondere uitgaven boven de normale kosten wilden doen.

Overigens moge ik er het geachte lid op wijzen dat het verrekenen van orde en veiligheid onder alle omstandigheden een wettelijke en voortdurende opdracht van de gemeenteoverheid is. Het lijkt me dat gebeurtenissen waarbij een grote volksomloop tot de essentie ervan behoort — de betrokken gemeenten vanzelfsprekend tot grote waakzaamheid en inzet van middelen aansporen. Men denke hier aan het recente Heizelgebeuren, Werchter, Francorchamps, het Pausbezoek, de komst van andere staatshoofden die in de huidige sfeer van onzekerheid en terreur bijzondere voorzorgsmaatregelen vereist.

Het is tot nu toe nog niet berekend in welke mate de kosten van zulke gebeurtenissen de „normale” kosten van ordehandhaving te boven gaan. Wel is het zo dat men er eerder sommige besturen van verdenkt zich niet genoeg ingezet te hebben ter handhaving van orde en veiligheid.

Anderzijds is het ook zo dat men het voordeel van de gebeurtenissen zou moeten toetsen aan de kosten van de ordehandhaving om te bepalen of het voordeel voor gemeenten en bevolking de kosten tot „onkosten” zou omvormen. Het geachte lid zal begrijpen dat het een onmogelijke opdracht is hiervan een kostprijsberekening te maken.

Het inzetten van de administraties van Gemeenten, Provincies, Stad en Gewest voor de berekening van de kosten van het Pausbezoek, zou overigens op zichzelf een kostenverwekkende operatie zijn omdat talrijke ambtenaren aan hun normale taak zouden onttrokken worden zodat de kosten ervan opnieuw het onderwerp van een parlementaire vraag zouden kunnen worden.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 58
van 5 juli 1985
van de heer J. SOMERS

Gemeenten van het arrondissement Mechelen — Aantal aanvragen voor een gewaarborgd inkomen bij het OCMW

Graag zouden wij volgende informatie willen bekomen en dit van alle gemeenten van het arrondissement Mechelen.

Hoeveel aanvragen voor een gewaarborgd inkomen kwamen er toe bij het OCMW van vermelde gemeenten telkens voor de jaren 1982, 1983 en 1984; hoeveel werden er toegekend; welk was het totaal bedrag dat hieraan jaarlijks werd uitgegeven?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de regeling van het wettelijk gewaarborgd inkomen ingevolge artikel 5, § 1, II, 2° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, tot de bevoegdheid behoort van de nationale overheden.

De vraag werd verzonden naar de heer Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 162
van 5 juli 1985
van de heer F. GEYSELINGS

„Lierse Polder” — Uitbreiding poldergebied en bestemming

Met mijn parlementaire vraag nr. 10 van 31 oktober 1984 in verband met de financiële middelen, werking en overleg met polderbestuur van de „Lierse Polder” bracht ik onder meer ter kennis dat het polderbestuur van Lier zich bekleeg over een te kleine omschrijving.

Ik verneem nu dat men zinnens is de polderomschrijving te vergroten. Er is sprake dat de omgeving van „Lachenen” aan het huidig poldergebied zal toegevoegd worden. Als dit bericht overeenstemt met de planning dan beduidt zulks dat de kleiputten van Cuykens, waar een breekwerf voor allerlei afval is gepland, hierin wordt opgenomen. Het gevaar is niet denkbeeldig dat bij overstroming het overtollige water zich kan mengen met het gestorte huisvuil.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Bestaan er inderdaad plannen om het poldergebied te vergroten? Zo ja, welk gebied zal het dan uiteindelijk omvatten en hoe ver staan deze plannen?
2. Indien het juist is dat het gebied van „Lachenen” met inbegrip de putten van Cuykens bij het bestaande poldergebied worden gevoegd, welke maatregelen zullen dan worden getroffen opdat het huisvuilproject niet in dit overstromingsgebied zal vallen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken.

1. Ik heb geen initiatieven genomen met het oog op een wijziging van de omschrijving van de „Lierse Polder”.

Door het stadsbestuur van Lier werd echter voor enkele weken een voorstel van uitbreiding aan de Dienst Landbouw van mijn administratie toegestuurd. Dit voorstel wordt thans onderzocht. Er kan momenteel evenwel nog niet gemeld worden welk gevolg uiteindelijk zal gegeven worden aan het voorstel.

2. Zonder voorwerp.

Vraag nr. 163
van 5 juli 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Jacht — Aantal verlofbrieven voor 1984

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Hoeveel soorten verlofbrieven bestaan er op dit moment inzake het vangen van vogels en de jacht op groot en klein wild?
2. Hoeveel verlofbrieven werden in 1984 afgegeven en hoe groot is de opbrengst voor elk jacht- en vangststelsel afzonderlijk?
3. Bestaat er enige controle door de overheid voor wat betreft het aantal afgeschoten wild? Hoe geschiedt deze controle in de praktijk?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat er in het Vlaamse Gewest, zoals in de andere gewesten, geen verlofbrieven voor vogelvangst worden afgegeven.

Artikel 4 van de wet van 30 juli 1922, waarbij het zegelrecht gesteld op de verlofbrieven voor het dragen van jachtwapens en voor het jagen met de hazewind wordt verhoogd en waarbij een verlofbrief voor het vogelvangen met netten en een taks op de inrichtingen voor eendekooien ingevoerd wordt, laat de mogelijkheid open voor het instellen van verlofbrieven voor vogelvangst open, maar sinds het koninklijk besluit van 28 februari 1977 wordt daarvan geen gebruik meer gemaakt.

Op grond van artikel 1 van dezelfde wet stelt het besluit van 1977 ook twee categorieën van jachtverloven in, namelijk :

- een verlof dat alleen 's zondags geldig is;
- een verlof dat geldig is alle dagen waarop de jacht geoorloofd is.

Beide verloven worden onderverdeeld in 3 soorten:

een verlof A (dat uitsluitend de jacht op kleinwild, Waterwild en overig wild toestaat);

een verlof B (dat uitsluitend de jacht op grof wild en overig wild toestaat);

en een verlof C (dat de jacht op alle wildsoorten toestaat).

De aflevering van elk dezer verloven wordt bepaald door het jachtexamen waarvoor men geslaagd is.

Zo men ontslagen is van dit examen, kan elk der drie verloven bekomen worden. De staatstaks op deze

verloven verschilt naargelang het gaat om een verlof voor de zondagen ofwel een verlof voor alle dagen, maar binnen elke categorie is de kostprijs van elk verlof hetzelfde.

Houders van een Belgisch jachtverlof kunnen ook voor hun in het buitenland verblijvende genodigden een jachtvergunning bekomen die geldig is voor vijf achtereenvolgende dagen in de gemeenten en vanaf de datum vermeld op de vergunning.

Voor het jachtseizoen 1984-85 werden in het Vlaamse Gewest 11.604 verloven die alle dagen geldig zijn afgegeven (staatstaks 6.000 F per verlof), 136 verloven die alleen 's zondags geldig zijn (staatstaks 4.200 F per verlof) en 337 vergunningen (staatstaks 1.500 F per vergunning).

Geen enkele wettelijke reglementaire bepaling stelt thans een systeem van afschotquota in, zodat in dat verband geen toezicht vereist is.

Wel wordt door de dienst Groenbeheer sinds lange jaren een statistiek van het reewildafschot gehouden die echter niet berust op verplichte aangifte.

Ook worden door die dienst, in functie van zijn mogelijkheden, af en toe enquêtes over het afschot van waterwild ingericht.

Algemeen gesproken wordt het toezicht inzake jacht en vogelbescherming uitgeoefend door de overheidsbeambten vermeld in artikel 24 van de Jachtwet van 28 februari 1982, onder het toezicht van de Procureur des Konings.

Vraag nr. 164
van 5 juli 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Jachtwet — „Jacht met staande hond”

In de ministeriële besluiten omtrent de openings- en sluitingsdata van de jacht is er telkenjare sprake over de jacht met „staande hond”.

Mag ik van de Minister vernemen waarop dit slaat ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat met de uitdrukking „staande honden” de jachthonden worden bedoeld die, op bevel van de jager, het wild in veld en bos opzoeken en de plaats van het gevonden wild aanduiden door stil te blijven staan zodat de jager dichterbij kan komen om het wild dat opvliegt of wegloopt te schieten.

Vraag nr. 165
van 8 juli 1985
van de heer H. DE LOOR

Natuurbehoud op de bermen beheerd door publiekrechtelijke personen — Aansprakelijkheid

Bij Besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1983 (BS van 2 oktober 1984) houdende maatregelen inzake natuurbehoud op de bermen beheerd door

publiekrechtelijke rechtspersonen, werden ingrijpende regels opgelegd inzake onderhoud van wegbermen en taluds.

Zonder de doelstellingen van voormeld Besluit in vraag te willen stellen, leidt een strikte toepassing tot niet te veronachtzamen problemen inzake verkeersveiligheid door een sterk verminderde zichtbaarheid ten gevolge van hoog opschietend gras en onkruid.

Ter zake stelt zich het probleem der aansprakelijkheid bij ongeval.

Graag zouden we van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of hij intenties heeft inzake treffen van de bij art. 4 voorziene afwijkingen ?
Zo ja, welke?
2. Of hij het niet aangewezen acht om voldoende ruime zone aan kruispunten en gevaarlijke bochten uit de strikte toepassing van voornoemd Besluit te halen?
3. Of een gemeentebestuur — gelet op haar prerogatief te zorgen voor de nodige maatregelen inzake verkeersveiligheid — aansprakelijk kan gesteld worden voor ongevallen die gebeuren tengevolge van verminderde zichtbaarheid door hoog opschietend gras tijdens de vrijwaringsperiode van voorliggend Besluit?
4. Wie in voorkomend geval desgevallende wel aansprakelijk kan worden gesteld?
Op basis van welke wettelijke voorzieningen?
5. Binnen welke redelijke termijn na 15 juni is de gemeente desgevallend opnieuw aansprakelijk?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de toepassing van artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 in hoofde en binnen de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister bevoegd voor het natuurbehoud, beperkt is tot die afwijkingen om redenen die ontleend zijn aan de eisen van natuurbehoud.

Wanneer ondermeer en in gevallen zoals het geachte lid aanhaalt, op sommige plaatsen de verkeersveiligheid en de aansprakelijkheid van de gemeente in het gedrang zou kunnen komen door hoog opschietend gras en (on)kruid, dan komt het aan de gemeente toe op de meest passende doch redelijke wijze en op het meest passende ogenblik, het gras of het (on)kruid te verwijderen en heeft die overheid geen machtiging nodig van enig orgaan om ter vrijwaring van het openbaar belang dat haar is toevertrouwd, de voorschriften van artikel 3 van het besluit van 27 juni 1984 niet toe te passen.

De overheid (in casu het gemeentebestuur) heeft en behoudt immers volgens het zogenaamde „proportionaliteitsbeginsel” dat de Raad van State in haar advies in herinnering brengt, de bevoegdheid om de voorschriften van artikel 3 als dusdanig niet toe te passen wanneer zij oordeelt dat er zich een geval voordoet (hier de ernstige zichtbelemmerende vegetatie aan kruispunten en wegen) waarbij de zorg om het belang dat haar is toevertrouwd (in dit geval het natuurbehoud op de bermen).

Uiteraard dient desgevallend de . niet toepassing van het besluit van 27 juni 1984 integraal verantwoordelijk te Zijn en zal bij betwisting de rechtbank moeten oordelen of het beroep op het proportionaliteitsbeginsel verantwoord is.

De aansprakelijkheid van de gemeenten voor de verkeersveiligheid komt dus duidelijk niet in het gedrang door de bepalingen van het besluit van 1984.

Vraag nr. 166
van 9 juli 1985
van de heer E. DESUTTER

Arrondissement Brugge — Inventaris onbebouwde percelen (Artikel 63 § 2 van de stedenbouwwet)

Graag bekwam ik, in tabelvorm, de resultaten van de inventaris van de onbebouwde kadastrale percelen per gemeente van het arrondissement Brugge en dit voor de verschillende typen woongebieden. Tevens vernam ik graag de overeenkomende oppervlakte van de nog onbebouwde gedeelten in elk van deze typen.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag maak ik hierbij de gegevens over onder vorm van bijgaande tabel.

Deze tabel geeft de resultaten weer van de inventaris der onbebouwde kadastrale percelen per fusiegemeente van het arrondissement Brugge en dit voor de verschillende typen woongebieden. Tevens geeft de tabel de overeenkomende oppervlakte van de nog onbebouwde gedeelten in elk van deze typen.

De tabel geeft ook de raming van het equivalent aantal onbebouwde bouwpercelen die mogelijks kunnen gevormd worden, in de hypothese dat alle vrijliggende delen in de diverse typen woongebied volgebouwd worden met woningen.

Betreffende de interpretatie van deze cijfers wordt verwezen naar de toelichting verstrekt in mijn antwoord op de parlementaire vragen nr. 69 van 11 mei 1982 van Volksvertegenwoordiger Gabriëls, nr. 100 van 4 mei 1983 van Volksvertegenwoordiger Valkeniers en nr. 184 van 1 september 1983 van Volksvertegenwoordiger H. Suykerbuyk.

Vraag nr. 167
van 10 juli 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Natuurreservaat de „Rode Del” te Arendonk — Ge-rechtelijke procedure tegen natuurschendingen

Met mijn parlementaire vraag nr. 8 dd. 23 oktober 1984 stelde ik vragen in verband met de gerechtelijke procedure inzake een bouwbedrijf en het gevolg dat er aan gegeven wordt.

Er werd mij meegedeeld dat wanneer de vordering bij de heer Procureur des Konings houdende herstel van de plaats in de vorige staat, aanhangig werd gemaakt, een onderscheid dient gemaakt te worden tussen

Ministerie van het Vlaams Gewest — Hoofdbestuur Stedebouw — Inventaris onbebouwde percelen

Gemeente	Effectief woongebied				Woongebied met landelijk karakter				Woonuitbreidingsgebied		Woonpark							
	Percelen palend aan een weg		Ingeloten percelen		Percelen palend aan een weg		Ingeloten percelen		Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen				
	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Oppervlakte ha	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Oppervlakte ha							Equivalent aantal bouwpercelen			
Beemem	461	60 ha 74a 08 ca	479	30 ha 92a 86 ca	464	24 ha 54a 76 ca	134	8 ha 58 a 25 ca	36	8 ha 58 a 25 ca	86	8 ha 58 a 25 ca	145	55 ha 46a 78ca	596	2 ha 75a 79ca	11	
Blankenberge	797	95 ha 70a 54 ca	506	29 ha 32a 31 ca	548	0	0	0	0	0	0	0	0	54	40 ha 17a 16ca	700	0	0
Brugge	3808	433 ha 79a 54 ca	5138	160 ha 05 a 83 ca	3981	18 ha 51a 63 ca	74	12 ha 93a 31 ca	44	12 ha 93a 31 ca	131	12 ha 93a 31 ca	475	219 ha 21 a 78ca	3764	78 ha 36a 74ca	313	
Damme	344	55 ha 78a 40 ca	339	24 ha 63a 24 ca	369	22 ha 73a 93 ca	78	5 ha 12a 30 ca	34	5 ha 12a 30 ca	51	5 ha 12a 30 ca	146	50 ha 30 a 402 ca	0	0	0	
Jabbeke	465	70 ha 16 a 55 ca	516	14 ha 43a 37 ca	217	25 ha 41 a 52 ca	113	4 ha 47 a 50 ca	26	4 ha 47 a 50 ca	45	4 ha 47 a 50 ca	149	73 ha 34a 83 ca	114	32 ha 82 a 78 ca	131	
Oostkamp	798	143 ha 44a 36 ca	1009	76 ha 86a 97 ca	1153	42 ha 04a 93 ca	196	3 ha 17 a 03 ca	26	3 ha 17 a 03 ca	32	3 ha 17 a 03 ca	119	39 ha 61 a 30 ca	276	166 ha 60 a 68 ca	666	
Torhout	558	82 ha 55 a 72 ca	923	53 ha 39a 70 ca	1335	60 ha 84a 76 ca	476	10 ha 68a 26 ca	58	10 ha 68a 26 ca	160	10 ha 68a 26 ca	136	47 ha 57a 27 ca	951	0	0	
Zedelgem	915	136 ha 82a 76 ca	955	32 ha 14 a 43 ca	482	52 ha 29a 11ca	234	6 ha 96a 25 ca	35	6 ha 96a 25 ca	70	6 ha 96a 25 ca	258	101 ha 84 a 82ca	1126	0	0	
Zuienkerke	0	0	0	0	0	13 ha 99a 25 ca	93	5 ha 65a 74 ca	25	5 ha 65a 74 ca	57	5 ha 65a 74 ca	6	1 ha 32a 40ca	11	0	0	
Knokke-Heist	1363	182 ha 41 a 40 ca	1696	68 ha 41 a 77 ca	1936	7 ha 44a 70 ca	41	5 ha 34a 44ca	20	5 ha 34a 44ca	53	5 ha 34a 44ca	398	107 ha 19 a 63ca	1752	0 ha 38a 02ca	2	
Arr. Brugge	9509	1261 ha 43a 35 ca	11561	490 ha 20a 48 ca	10485	267 ha 84a 59 ca	1439	62 ha 93 a 08ca	304	62 ha 93 a 08ca	685	62 ha 93 a 08ca	1886	736 ha 06a 34ca	10390	280 ha 94a 01 ca	1124	

vorderingen met of zonder burgerlijke partijstelling vanwege het bestuur.

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke gerechtelijke procedure werd (of wordt) gevolgd door zijn kabinet inzake de overtredingen die plaatsvonden en nog gebeuren in de „Rode Del” te Arendonk?
2. Hoe ver staat het met de behandeling (eventueel) van dit dossier en wat zijn de inmiddels bekomen resultaten?

Antwoord

Aangezien het over particuliere gevallen gaat, wordt rechtstreeks aan het geachte lid geantwoord.

Vraag nr. 168 van 10 juli 1985 van de heer F. GEYSELINGS

*Natuureservaat de „Rode Del” te Arendonk — Be-
teugeling overtredingen en maatregelen tegen natuur-
schendingen*

Ik verneem dat met de wettelijkheid in de „Rode Del” in Arendonk nog steeds een loopje wordt genomen. Sedert tien jaar staat de „Rode Del” in de belangstelling. Niettegenstaande heel wat verzet van milieubeschermers, lokale politici en de verbaliseren blijven de overtredingen voortduren.

Met mijn parlementaire vraag nr. 179 van 30 augustus 1983 vroeg ik reeds welke concrete maatregelen er werden getroffen om aan deze illegale toestanden een einde te maken.

Er werd mij geantwoord dat midden mei 1983 voor de reliëfwijziging van de bodem en de ontbossing geen vergunning werd verleend. Allerlei instanties zijn op de hoogte van de feiten maar zoals reeds gezegd, niettegenstaande PV's en andere tussenkomsten houden de natuurschendingen niet op.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Heeft de toezichhoudende ambtenaar de twee laatste jaren nog onderzoeken ter plekke ingesteld en zo ja, wanneer en wat waren zijn bevindingen?
2. Welke concrete maatregelen werden getroffen om een definitief einde te maken aan deze herhaalde overtredingen?
3. Welke stappen heeft de gemeentelijke overheid sinds mijn vorige parlementaire vraag (30 augustus 1983) gedaan om paal en perk te stellen aan de overtredingen?

Antwoord

Aangezien het over particuliere gevallen gaat, wordt rechtstreeks aan het geachte lid geantwoord.

Vraag nr. 169 van 10 juli 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Zwalmstreek — Waterhuishouding

De Zwalmstreek werd voor enkele weken zwaar getroffen door stortbuien. Water en modder stroomden van de hellingen in de richting van Ouwegem dat door dit onweer het meest werd getroffen.

In 1972 was een ruilverkaveling te Kruishoutem II (13 10 ha) en Ouwegem (1128 ha) in uitvoering en de ruilverkaveling Kruishoutem I (126 1 ha) was toen reeds beëindigd.

vele bomen en struikgewas werden weggekapt, eeuwenoude beken en grachten werden gedempt en nieuwe oppervlaktewaterloopjes werden aangelegd.

Door deze ingrijpende werkzaamheden werd het landschap erg kwetsbaar (regen, wind en zon) en de waterhuishouding helemaal ontredderd.

Na de recente stortvloed te Kruishoutem en omstreken werd vastgesteld dat tal van grachten en riolen totaal dichtgeslibd zijn.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Volgens deskundigen bestaat er een verband tussen de vroeger uitgevoerde ruilverkaveling in de Zwalmstreek en de gevolgen van de stortbui van voor enkele weken.
Wat is de mening van de Minister hieromtrent?
2. Een aantal open grachten en riolen zijn door modder dichtgeslibd. Wanneer en wat zal er gedaan worden om deze vrij te maken van modder?
3. Welke maatregelen zullen getroffen worden om de waterhuishouding beter in de hand te houden?
4. Wie kreeg de opdracht voor het onderhoud van de beken en grachten die totstand zijn gekomen na de ruilverkaveling?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat zich in de Zwalmstreek geen bijzondere wateroverlast heeft voorgedaan. Ik veronderstel dat hij echter de wolkbreuk en de stortregens bedoelt, die de streek van Huise hebben geteisterd op 6 juni 1985. In tegenstelling tot hetgeen het geachte lid suggereert werd tot op heden geen ruilverkaveling uitgevoerd in dit gebied. Op zijn specifieke vragen heb ik de eer de volgende antwoorden te verstrekken.

1. Er bestaat inderdaad een duidelijk verband tussen de eerder uitgevoerde ruilverkaveling Ouwegem en de gevolgen van de stortbui. In het raam van deze ruilverkaveling werden door het comité werken uitgevoerd aan de onbevaarbare waterlopen S 245j, S 245 n, S 245 r, S 248, S 236, S 236b, S 254, S 246 en S 237.

De watermassa, afkomstig van het stroomopwaarts gelegen gebied van Huise, waar zich de wolkbreuk en de stortregens voordeden, kon aldus via de geciteerde waterlopen op enkele uren tijd

afstromen naar de Schelde, zodat de wateroverlast beperkt was in oppervlakte en in de tijd.

2. Wat de riolen betreft, verwijs ik naar mijn Collega, de heer Gemeenschapsminister J. Lenssens. Wat de grachten betreft, zie punt 4.
3. Het is niet verantwoord de waterbeheersing dusdanig te concipiëren zodat zelfs bij zeer uitzonderlijke stortvloeden geen overlast zou optreden. Dergelijke visie zou aanleiding geven tot zeer kostelijke en zeer ingrijpende maatregelen.

Daarom worden de waterbeheersingswerken, zowel deze van het Vlaamse Gewest als deze van de ruilverkavelingscomités, zodanig opgevat dat de overstromingsrisico's worden beperkt binnen aanvaardbare grenzen voor de diverse sectoren (woongebieden, industriegebieden, agrarische gebieden...). Voor het gebied van Huise en omgeving werd bij ministerieel besluit van 22 mei 1985 beslist dat de ruilverkaveling nuttig is en zal uitgevoerd worden.

Er kan bijgevolg redelijkerwijze verwacht worden dat de waterbeheersing in het betrokken gebied in de eerstvolgende jaren aanzienlijk zal verbeterd worden, zodat eventuele stortregens, vergelijkbaar met deze van 6 juni II., in de toekomst minder erge gevolgen zullen hebben.

4. De verplichting tot het onderhouden van beken en grachten wordt niet beïnvloed door de uitvoering van een ruilverkaveling. De onbevaarbare waterlopen dienen onderhouden te worden door het Vlaamse Gewest, de provincie of de gemeente naargelang zij behoren tot de eerste, de tweede of derde categorie. In de polders en de wateringen zijn deze besturen zelf er toe gehouden de waterlopen van tweede en derde categorie te onderhouden. Deze besturen kunnen evenwel op hun verzoek van de bestendige deputatie het genot van de toepassing van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen verkrijgen.

Vraag nr. 170
van 9 juli 1985
van de heer A. DIEGENANT

Golfsport in Vlaanderen — Beschikbare terreinen

Mede door de publiciteit gevoerd door de Britse televisie wordt thans meer gevraagd naar ruimte voor het beoefenen van de golfsport in Vlaanderen.

Liefhebbers van deze sport, vooral jongeren, kunnen deze echter meestal niet beoefenen daar de bestaande terreinen nu reeds overbezet zijn en moeilijk nieuwe leden kunnen opnemen.

In Nederland, Duitsland en Frankrijk worden verscheidene golfterreinen aangelegd of gepland in de nabijheid van onze grens.

Dit betekent uitvoer van deviezen en tewerkstelling.

Graag vernam ik van de geachte Minister per provincie in welke gebieden nog golfterreinen zouden kunnen aangelegd worden (minimum 40 ha).

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Golfterreinen kunnen, voor zover dit strookt met de plaatselijke ordening, aangelegd worden binnen de recreatiegebieden en de woongebieden aangeduid in de gewestplannen en dit abstractie gemaakt van andere bestemmingen die reeds zouden bepaald zijn door bestaande toestanden, goedgekeurde verkavelingen of gemeentelijke plannen van aanleg.

Tevens kan ik mededelen dat door AROL momenteel een studie wordt uitgevoerd naar de lokalisatiemogelijkheden voor golfterreinen in Vlaanderen, rekening gehouden met plaatselijke gegevens alsmede met de aard van de gebieden zoals zone voor openbaar nut en gebieden met een tijdelijke bestemming zoals zandwinnings-, opspuitings-, stort- en ontgrondingsgebieden, waarvan de nabestemming recreatie kan zijn.

Vraag nr. 171
van 15 juli 1985
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Onbevaarbare waterlopen — Interpretatie begrip „bedding”

Aansluitend op het antwoord dat ik van de geachte Minister mocht ontvangen om mijn vraag nr. 16 I, dd. 19 augustus 1985, wens ik mij, op uw verzoek, te verduidelijken.

- a. De wet van 28 december 1967 doet geen uitspraak over de „bedding” van een onbevaarbare waterloop.

Wat dan met de breedte van de bedding, bijvoorbeeld op het ogenblik dat een onbevaarbare waterloop wordt afgeschaft en de aangelanden conform met de wetgeving op dat stuk aanspraak kunnen maken tot aankoop van de verlaten bedding of betalen van de meerwaarde?

- b. Is het juist dat men eraan denkt de atlas en de beschrijvende tabel van de onbevaarbare waterlopen onderworpen aan de wet van 15 maart 1950 te vervangen gebruikmakend van technieken eigen aan de moderne landmeetkunde?

Zo ja, wie zal hierbij betrokken worden?

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap? Provinciebestuur? BTK-projecten? Privéstudiebureau?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken.

- a. Het lijkt mij niet noodzakelijk dat de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen een definitie zou vermelden van het begrip „bedding”. Zoals gesteld in mijn antwoord op zijn vraag nr. 161 van 19 juni 1985 is het begrip „bedding” duidelijk.

- b. De wet van 15 maart 1950 is opgeheven door artikel 24 van de wet van 28 december 1967. Het opmaken en bijhouden van de beschrijvende tabellen van de onbevaarbare waterlopen wordt thans geregeld door artikel 5 van laatstgenoemde wet. Dit is een opdracht voor de Bestendige Deputaties, die zich dienen te voegen naar de onderrichtingen van de bevoegde Gemeenschapsminister.

Ter zake heb ik geen initiatieven genomen om bewuste documenten te vervangen.

Vraag nr. 172
van 15 juli 1985
van de heer G. BEERDEN

Bestuur voor Waters en Bossen — Taakomschrijving

Graag vernam ik welke de taakomschrijving is van het Bestuur voor Waters en Bossen ingedeeld bij de Administratie van Ruimtelijke Ordening en Landinrichting AROL?

In het bijzonder wens ik te vernemen of bedoeld bestuur (zoals gebruikelijk is bij het departement van Landbouw voor de ambtenaren-consulenten) adviezen van technische en bedrijfseconomische aard kan en mag verstrekken aan particuliere bosbouwbedrijven die er om vragen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat het voormalige bestuur van Waters en Bossen werd ondergebracht in de Administratie van Ruimtelijke Ordening en Landinrichting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bij de volgende diensten:

1. Bos- en Groenbeheer, dat bevoegd is voor
  - a. bossen : Toepassing Boswetboek en beheer van onderworpen bossen ;
  - b. jacht en visvangst: Toepassing wet riviervisserij en jachtwetgeving;
  - c. groene ruimten : de geregionaliseerde bevoegdheden van de Dienst Groenplan.
2. Natuurbehoud: toepassing van de wet op het natuurbehoud, beheer van natuurreservaten en toezicht op erkende reservaten.

De voorlichting in het algemeen en het verstrekken van adviezen in het bijzonder aan privébos-eigenaars behoort tot de facultatieve taken van deze diensten.

Vraag nr. 173
van 15 juli 1985
van mevrouw M. VAN PUymbroeck

Gemeente Zandhoven — Interpretatie begrip „ woonuitbreidingsgebied ”

Op het ogenblik tracht men in de gemeente Zandhoven een verkavelingsvergunning te bekomen voor percelen grond in het „ woonuitbreidingsgebied”.

Het is echter zó dat er in die gemeente nog een zeer grote voorraad aan gronden overblijft in het woongebied, die tot op heden nog niet werden verkaveld of bebouwd.

Welk is de functie van de zone genaamd „woonuitbreidingsgebied” ? Wanneer mag deze worden aangesproken voor verkavelingen? Dienen eerst alle mogelijkheden binnen het woongebied gebruikt te zijn of een bepaald percentage ervan?

Indien er geen percentage ZOU bepaald zijn, welke criteria dienen dan te worden gebruikt of welke worden gewoonlijk gehanteerd?

Antwoord

Gevolggevend aan haar parlementaire vraag kan ik het geacht lid het volgende mededelen.

De enige wettelijke beschikking in verband met de woonuitbreidingsgebieden aldus aangeduid in de gewestplannen, zijn voorhanden in art. 5 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Dit artikel bepaalt het volgende:

„ De woonuitbreidingsgebieden zijn uitsluitend bestemd voor groepswooningbouw zolang de bevoegde overheid over de ordening van het gebied niet heeft beslist, en zolang, volgens het geval, ofwel die overheid geen besluit tot vastlegging van de uitgaven voor de voorzieningen heeft genomen, ofwel omtrent deze voorzieningen geen met waarborgen omklede verbintenis is aangegaan door de promotor”.

Aan de in artikel 5 gestelde voorwaarden moet alleszins voldaan zijn, wil men een woonuitbreidingsgebied urbaniseren.

Daarenboven worden, uit beleidsmatig oogpunt, de woonuitbreidingsgebieden beschouwd als reservegebieden voor woningbouw en met het wonen aanverwante functies zoals handel, dienstverlening, ambacht, K.M.O., groene ruimten, sociaal-culturele inrichtingen, openbare nutsvoorzieningen, toeristische voorzieningen en agrarische bedrijven.

Dit houdt in dat, abstractie gemaakt van de voorwaarden gesteld in punt 1.1. van artikel 5, moet aangetoond worden dat het urbaniseren van een woonuitbreidingsgebied beantwoordt aan een dwingende behoefte.

Gelet op de diverse functies in het woongebied en gelet op de uiteenlopende situaties van de ene gemeente tot de andere gaat het om een feitenkwestie en moet elk geval onderzocht worden, rekeninghoudend met de gegevens van tijd en plaats.

Wat het wonen betreft wordt als criterium aangemen dat een woonuitbreidingsgebied voor het bouwen van woningen kan aangesneden worden, wanneer is aangetoond dat de bouw mogelijkheden binnen de effectieve woongebieden niet meer voldoende zijn om te voldoen aan de behoeften aan nieuwe woningen, voor de eerstkomende tien jaar.

Vraag nr. 174
van 16 juli 1985
van de heer F. VAN STEENKISTE

wegbermbesluit — Naleving en controle

In een prötestbrief stelt de Belgische Vereniging voor Natuur- en Vogelreservaten (BNVR) dat bepaalde gemeenten, de NMBS en bepaalde diensten van het Ministerie van Openbare Werken, op diverse plaatsen bermen zouden gemaaid of zelfs bespoten hebben met herbiciden en biociden.

In weerwil van het Bermbesluit van de Vlaamse Executieve, dat in voege trad op 1 januari 1985, hebben bepaalde diensten zich blijkbaar schuldig gemaakt aan een overtreding van dit decreet.

Graag vernamen wij van de geachte Minister:

1. of hij van deze overtredingen op de hoogte is;
2. welke maatregelen hij overweegt te nemen om een correcte naleving van bedoeld decreet te verzekeren.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid, verwijs ik naar mijn antwoord op een gelijkaardige vraag nr. 155 van 12 juni 1985 van de heer F. Geyselings, en mijn antwoord op de vraag nr. 160 van 18 juni 1985 van de heer J. De Mol, leden van de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 175
van 22 juli 1985
van mevrouw M. SMET

Tewerkstellingsprogramma's gehandicapten — Resultaten

Er werd door de Regering bij haar tewerkstellingsinitiatieven de nadruk gelegd op het feit dat er speciale inspanningen voor de tewerkstelling van gehandicapten moesten gebeuren.

Ik deel deze bekommernis omdat mijn ervaring vanuit mijn dienstbetoon mij heeft geleerd dat het inderdaad moeilijker is voor hen om aan werk te geraken.

Ik heb tot nu toe nergens de resultaten van deze regeeringsinspanningen kunnen vinden.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen:

1. welke maatregelen door hem gedurende de voorbije 4 jaar werden genomen om de tewerkstelling van gehandicapten te bevorderen? Ik denk hierbij speciaal aan maatregelen binnen uw eigen departement of/en binnen tewerkstellingsprogramma's;
2. wat is het resultaat van deze maatregelen sedert het begin van deze legislatuur.

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op haar vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de bedoelde aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister voor Economie en Werkgelegenheid.

Vraag nr. 179
van 29 juli 1985
van de heer V. ANCIAUX

A-24 — Schadevergoeding voor voorbarig aangekondigde onteigeningen

In verband met onteigeningen voor openbare werken van algemeen belang, gebeuren toch zaken die de betrokken burgers in grote mate schaden.

Voor de betwiste aanleg van de autostrade A-24 werden door het departement reeds in 1967 opmetingen gedaan in de streek van Neerpelt in Limburg. De eigenaars van bepaalde gronden werden van een mogelijke onteigening rond dezelfde tijd verwittigd.

Alle aanvragen voor verkaveling werden intussen om dezelfde reden afgewezen.

De eigenaars werd op deze wijze grote schade toegebracht, terwijl bovendien het nut van de A-24 intussen met reden wordt betwist.

Kan de Minister mij meedelen of de getroffen eigenaars een schadevergoeding voor al die jaren wordt toegekend?

Is het niet beter in de toekomst pas over de onteigening te spreken als de beslissing van de openbare werken reëel getroffen is?

Is het niet aangewezen de betrokken eigenaars te verwittigen dat de aanleg van de A-24 op hun gebied niet langer tot de plannen behoort?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geen onteigeningen onderneemt ter uitvoering van de A-24.

Deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Openbare Werken.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 42
van 26 juni 1985
van de heer H. DE LOOR

Bouwpremiereglementering — Premiesupplement

De bouwpremiereglementering voor het Vlaamse Gewest voorziet dat in geval van toezegging van een premiesupplement, voor de wederopbouw na sloping

door de aanvrager van een op het bouwterrein gelegen krotwoning, de bouwpremie en het premiesupplement pas worden vereffend, als bij de toezending van de strook D de krotwoning is gesloopt en het slooptest betreffende die woning afgeleverd door de burge-meester, is overgemaakt.

Wat in geval de aanvrager de oude woning blijft bewonen tot de nieuwbouw is afgewerkt?

Is de aanvrager verplicht de oude woning te slopen en voor enkele maanden, d.w.z. tot de nieuwbouw afgewerkt is, een andere woning te huren?

Is het niet mogelijk voor dergelijke gevallen een afwijking op de reglementering toe te staan en de bouwpremie uit te betalen wanneer de aanvrager aan alle eraan verbonden voorwaarden heeft voldaan en het premiesupplement afzonderlijk, na het slopen van de oude woning, uit te betalen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Inderdaad volgens de vigerende reglementering kan het premiesupplement verleend voor de sloping van een krotwoning gelegen op het bouwterrein niet afzonderlijk betaald worden gesteld.

Die strikte bepaling is in de reglementering opgenomen omdat indertijd misbruiken vastgesteld zijn waarbij de krotwoning na de uitbetaling van de bouwpremie en het supplement niet werd gesloopt en zelfs voor huisvestingsdoeleinden werd aangewend.

In een dergelijk geval bezit de belanghebbende na de oprichting van zijn woning echter twee woningen hetgeen in strijd is met de bedoeling van de reglementering namelijk het bezit van eerste woning door het verlenen van een bouwpremie aan te moedigen.

Om die reden meen ik dat een versoepeling van de reglementering op dat stuk niet is aangewezen.

Vraag nr. 44
van 15 juli 1985
van de heer W. SEEUWS

Gewestelijke Comités voor de Huisvesting — Informatieve rol en continuïteit

Bij KB van 6 mei 1958 werden aan de Gewestelijke Comités volgende taken toevertrouwd :

- meewerken aan het vervullen van sommige opdrachten van het Nationaal Instituut voor de Huisvesting;
- uitvoering van opdrachten die bij wetten en verordeningen betreffende de huisvesting bepaald werden.

In de praktijk evolueerde de uitvoering van deze taken in een drievoudige richting:

- enerzijds de uitvoering van reglementaire enquêtes zoals bouwpremie, saneringspremie, huurtoelagen, enz. ;
- anderzijds de uitvoering van enquêtes naar de kwaliteit van de woningen op plaatselijk en regio-

naal vlak (cfr. de tienjaarlijkse peilingsenquête, de woningschouwing waarbij 300.000 woningen werden onderzocht);

- ten slotte een ruime taak van informatie,

De Gewestelijke Comités zijn de enige openbare dienst die op een gecoördineerde wijze informatie verstrekken mbt alle aspecten die te maken hebben met huisvesting. Zo wordt bijvoorbeeld, zowel aan particulieren als aan openbare besturen ivm een vraag gesteld over „ het bouwen ” inlichtingen verstrekt over de bouwpremie, het contract met de architect, het contact met de aannemer, de BTW-verplichtingen, de eventuele vermindering van registratierechten en onroerende voorheffing, de mogelijkheden die voorzien zijn in de fiscale stimuli, de voordeligste leningen en zonodig raadgevingen ivm betwistingen met aannemer, architect, administratie of andere.

Bij de wet van 28 december 1984 worden een aantal instellingen van openbaar nut afgeschaft, waaronder het Nationaal Instituut voor de Huisvesting en zijn buitendiensten ic de Gewestelijke Comités voor de Huisvesting.

Kan de geachte Minister mij meedelen, ten eerste, of bij de uitbouw van een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij de voorlichting aan de particulieren en openbare besturen eveneens op een zoals hierboven aangehaalde gecoördineerde wijze zal worden georganiseerd, en ten tweede, of bij de afschaffing van de Gewestelijke Comités hun taken zonder onderbreking zullen verdergezet worden.

Antwoord

In antwoord op het door het geachte lid gestelde vraag kan ik mededelen dat het steeds mijn bekommernis is geweest, zowel de particulieren als de openbare besturen op een efficiënte wijze voor te lichten.

Dit blijft mijn bekommernis.

Ik kan geen antwoord verstrekken voor wat betreft het verder zetten van de taken van de Gewestelijke Comités aangezien de Vlaamse Executieve hieromtrent nog geen beslissing heeft genomen.

Vraag nr. 45
van 22 juli 1985
van mevrouw M. SMET

Tewerkstellingsprogramma's gehandicapten — Resultaten

Er werd door de Regering bij haar tewerkstellingsinitiatieven de nadruk gelegd op het feit dat er speciale inspanningen voor de tewerkstelling van gehandicapten moesten gebeuren.

Ik deel deze bekommernis omdat mijn ervaring vanuit mijn dienstbetoon mij heeft geleerd dat het inderdaad moeilijker is voor hen om aan werk te geraken.

Ik heb tot nu toe nergens de resultaten van deze regeeringsinspanningen kunnen vinden.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen:

1. welke maatregelen door hem gedurende de voorbije 4 jaar werden genomen om de tewerkstelling van gehandicapten te bevorderen? Ik denk hierbij speciaal aan maatregelen binnen uw eigen departement of/en binnen tewerkstellingsprogramma's;
2. wat is het resultaat van deze maatregelen sedert het begin van deze legislatuur.

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op het door het geachte lid gestelde vraag kan ik mededelen dat ik gedurende mijn ambtsperiode geen bevoegdheden heb uitgeoefend die de aanwerving van personeel in het algemeen en van gehandicapten in het bijzonder inhouden.

R. DE WULF GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 40
van 22 juli 1985
van mevrouw M. Smet

Tewerkstellingsprogramma 's gehandicapten — Resultaten

Er werd door de Regering bij haar tewerkstellingsinitiatieven de nadruk gelegd op het feit dat er speciale inspanningen voor de tewerkstelling van gehandicapten moesten gebeuren.

Ik deel deze bekommernis omdat mijn ervaring vanuit mijn dienstbetoon mij heeft geleerd dat het inderdaad moeilijker is voor hen om aan werk te geraken.

Ik heb tot nu toe nergens de resultaten van deze regeeringsinspanningen kunnen vinden.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen:

1. welke maatregelen door hem gedurende de voorbije 4 jaar werden genomen om de tewerkstelling van gehandicapten te bevorderen? Ik denk hierbij speciaal aan maatregelen binnen uw eigen departement of/en binnen tewerkstellingsprogramma's;
2. wat is het resultaat van deze maatregelen sedert het begin van deze legislatuur.

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op haar vraag wijs ik het geachte lid erop, dat de bevoegdheid zowel voor het personeelsbeleid in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als voor initiatieven ter bevordering van de werkgelegenheid behoort tot mijn collega, de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Werkgelegenheid en **Economie**.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 239
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Remo-stort te Houthalen — Onderzoek

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Of de totale ondergrond, waarop het huidig stort werd aangelegd, vooraf werd onderzocht wat betreft ondoordringbaarheid en mogelijk ke vervuiling van oppervlakte- en grondwater?
2. Of reeds werd onderzocht welke afvalstoffen op deze terreinen in het verleden werden gestort?

Zo neen, of dergelijk onderzoek niet erg wenselijk is?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. De geologische coupe ter hoogte van Houthalen laat zien dat er tot op een diepte van 120 m uitsluitend zandige formaties worden aangetroffen. Vervolgens volgt een kleilaag van 65 m dikte (klei van Boom uit de formatie van Rupel).

Tussen de kleilaag en de watervoerende krijtlaag van de formatie van Maastricht, treft men een zanderige sequentie aan van 165 m.

De bufferende werking van de kleilaag ligt voor de hand. De ondoordringbaarheid van de ondergrond van de klasse 2 — stortplaats werd door Lisec dd. 7 mei 1984 onderzocht. Onder de klasse 1 werd een ondoordringbare folie aangebracht.

2. Vóór de beslissingen van de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad van Limburg dd. 16 juni 1983 en 16 februari 1984 waarbij aan de PVBA Remo vergunning werd verleend tot exploitatie, enerzijds van een stortplaats klasse 1 en anderzijds van een stortplaats klasse 2, werden op de vergunde percelen geen afvalstoffen gestort.

Wat betreft de vroegere klasse 2, vergunninghouder IVNWL, kan gesteld dat de afwerking geschiedde conform de vergunningsvoorwaarden.

Gezien er in het verleden hoofdzakelijk huishoudelijke afvalstoffen werden gestort en er geen aanduidingen zijn om te veronderstellen dat de vergunningsvoorwaarden niet werden nageleefd, ben ik van oordeel dat er op dit ogenblik geen nader onderzoek dient te gebeuren.

Vraag nr. 240
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

OVAM — Aantal klasse 1-storten

In het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 wordt gesteld dat de OVAM (onder meer) tot taak heeft eigen

initiatieven te nemen. De Minister heeft herhaaldelijk verklaard dat de OVAM prioritair één klasse 1-stort per provincie diende te realiseren.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke klasse 1-storten werden gerealiseerd?
2. Of het juist is dat de stortsite Tobback-Heylen te Rumst, die door de OVAM werd aangekocht, toegevoegd zal worden aan één privé-bedrijf, met name de NV Prayom-Rupel?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Tot op heden beschikt OVAM alleen over de site „Tobback-Heylen” te Rumst.
2. Over de vergunningsaanvraag van de OVAM voor de site „Tobback-Heylen” te Rumst werd nog geen definitieve beslissing genomen.

Vraag nr. 244
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

PCB-gebruik — Maatregelen

Herhaaldelijk maar steeds tevergeefs werd reeds de aandacht gevestigd op het feit dat de toestand op het vlak van PCB-afvalstoffen kritiek is. Zie ter zake het jaarboek — oktober 1983-september 1984 van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu.

Graag vernam ik om welke redenen nog steeds geen maatregelen werden getroffen inzake een verbodsproductie en het op de markt brengen van PCB's in Vlaanderen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

De Europese Raad heeft op 27 juni 1985 een akkoord bereikt over een nieuwe richtlijn tot beperking van het gebruik van PCB's en PCT's.

Op nationaal vlak wordt nu een Koninklijk Besluit voorbereid waarbij de bepalingen van de richtlijn in Belgisch recht worden omgezet.

In Vlaanderen worden geen PCB's geproduceerd.

Wel wordt bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) op mijn verzoek een besluit van de Vlaamse Executieve voorbereid tot reglementering van het gebruik van PCB-houdende toestellen met het oog op het voorkomen van het ontstaan van PCB-afval.

Uiteraard zal hierbij en met de nieuwe richtlijn en met de nationale initiatieven dienaangaande rekening worden gehouden. Het is immers aangewezen en noodzakelijk dat dergelijke maatregelen in harmonie met de EG-richtlijnen getroffen worden.

Vraag nr. 317
van 19 juni 1985
van de heer E. BALDEWIJNS

Sub-regionale tewerkstellingscomités — Afvaardiging uit het onderwijs

In de sub-regionale tewerkstellingscomités zetelen o.m. vertegenwoordigers uit het onderwijs.

Graag vernam ik, voor elk sub-regionaal tewerkstellingscomité, hoeveel van deze vertegenwoordigers afkomstig zijn uit het rijksonderwijs, hoeveel uit het officieel gesubsidieerd onderwijs en hoeveel uit het vrij gesubsidieerd onderwijs.

Antwoord

Mag ik voorafgaandelijk het geachte lid erop attent maken dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 11 januari 1984, houdende oprichting en organisatie van de subregionale tewerkstellingscomités in artikel 6 bepaalt dat elk STC wordt samengesteld met o.m. een vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister die het onderwijs in zijn bevoegdheid heeft en dus niet met vertegenwoordigers van het onderwijs zoals ten onrechte gesteld in uw vraag.

De Gemeenschapsminister kan voor zijn vertegenwoordiging in de STC's zowel beroep doen op personen die niet rechtstreeks verbonden zijn met onderwijsinstellingen als op personeelsleden van scholen of PMS-centra.

Wat betreft de vertegenwoordiging van de Gemeenschapsminister van onderwijs zijn vier personen niet rechtstreeks verbonden met het onderwijs en elf personen zijn verbonden aan een school of een PMS-centrum.

Vraag nr. 332
van 24 juni 1985
van de heer J. GABRIELS

Stortplaatsen — Onderzoek

Onlangs geraakte in Nederland bekend dat een chemisch bedrijf zijn medewerking verleende aan het opsporen van stortplaatsen voor chemisch afval, die niet langer bekend waren. In ons land komen ongetwijfeld dergelijke stortplaatsen voor.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Is er een active medewerking van chemische bedrijven in het opsporen en aanwijzen van niet meer gebruikte en volledig afgedekte stortplaatsen?

Zo ja, welke bedrijven zijn hierbij actief en welke plaatsen zijn waar tot op heden gevonden?

2. Welke gevolgen heeft het indien bedrijven aanwijzingen geven van zwaar verontreinigde stortplaatsen?

Zijn er reeds vorderingen ingesteld naar het opruimen van dergelijke verontreinigde stortplaatsen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

De medewerking van de chemische bedrijven bestaat hierin dat zij de nodige stappen ondernemen om voor hetzij bestaande hetzij nieuwe terreinen een stortvergunning te verkrijgen via de Bestendige Deputatie van de provincie.

Na inzage van de dossiers worden eventueel ook bijkomende inlichtingen gevraagd over de niet meer gebruikte gedeelten van het stortterrein.

In dit verband wordt op heden nader onderzoek verricht op bedrijfsterreinen te Beerse, Zwijnaarde, Gentbrugge, Tessenderlo, Dilsen en Bocholt.

Indien een bedrijf aanwijzingen geeft over verontreinigde grond dan wordt door de Directie Techniek en Onderzoek van de OVAM nader onderzoek verricht.

Indien de verontreiniging bevestigd wordt, wordt het bedrijf voor de opruimingswerken verantwoordelijk gesteld. Bij weigering kan de OVAM het terrein ambtshalve saneren waarbij via een rechtsprocedure de kosten hiervan op de verantwoordelijke worden verhaald.

Vraag nr. 333
van 24 juni 1985
van de heer J. GABRIELS

Zware stookolie — Overschakeling naar andere zware brandstof

Ingevolge het terugdringen van zware stookolie door aardgas en steenkool, brandstoffen die respectievelijk geen tot veel minder zwavel bevatten, is de uitstoot van zwaveldioxide naar alle waarschijnlijkheid teruggelopen. Ook in ons land is men op een aantal plaatsen sterk overgeschakeld op andere brandstoffen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of:

1. Er enig inzicht bestaat in het overschakelen van zware stookolie naar andere zware brandstoffen?
 Zo ja, in welke gevallen is dit dan gebeurd?
2. Welke normen men heeft voorop gesteld om de uitstoot van zwaveldioxide terug te brengen?
 Is er een daling vastgesteld van de uitstoot?
 Zo ja, hoeveel bedraagt deze daling en hoe valt dit te verklaren?
3. Er ingevolge het overschakelen van zware stookolie op andere brandstoffen een stijging is vastgesteld van uitwerp van stikstofdioxide?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat in het Vlaamse Gewest van 1980 tot 1985 een globale emissieverlaging van ongeveer 27 % voor zwaveldioxide en van ongeveer 18 % voor stikstofdioxide vastgesteld werd.

Die verlaging is voornamelijk veroorzaakt door de omschakeling van zware stookolie naar zwavelvrije of zwavelarme brandstoffen bij de elektriciteitsproductie.

Bij de omschakeling van stookolie op steenkool en bij het eventueel oprichten van nieuwe thermische elektriciteitscentrales worden emissiegrensvoorwaarden vooropgesteld die nauw aansluiten met het voorstel van EEG-richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake beperking van de emissie van verontreinigende stoffen door grote stookinstallaties.

Vraag nr. 341
van 27 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Gipsafval „ Prayon-Rupel ” — Implanting stortplaats

Prayon-Rupel zorgt al jaren voor spanningen in de Rupelstreek. Na al die stortervaringen is men in de Rupelstreek „ allergisch ” geworden voor alles wat naar afval ruikt.

Thans wordt weer flink gespeculeerd rond de afval van Prayon-Rupel die volgens beweringen voor een tiental jaar stortvergunning en een -plaats zouden krijgen.

Kan de Minister mij mededelen of er reeds opties werden genomen voor wat de dumpingsplaatsen van gips van Prayon-Rupel betreft? Hoe is de stand van zaken dienaangaande op dit ogenblik?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

De NV Prayon-Rupel heeft bij de Bestendige Deputatie een vergunningsaanvraag ingediend voor het storten van gips in de kleiuitput van de firma OTL te Rumst.

Hierover werd nog geen beslissing getroffen.

De OVAM heeft een vergunning aangevraagd voor de exploitatie van een klasse-1 stortplaats in de putten „ Tobback-Heylen ” te Rumst.

De aanvraag heeft tevens betrekking op het storten van gips in genoemde put.

De Bestendige Deputatie heeft deze aanvraag geweigerd. De OVAM heeft hiertegen beroep aangetekend.

Over het beroep werd nog geen beslissing genomen.

Vraag nr. 344
van 9 juli 1985
van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Deeltijds onderwijs

Mag ik van de geachte Minister vernemen, hoever het staat met het deeltijds leren in het kader van de leerplichtverlenging en dit meer in het bijzonder voor wat het zeevisserijonderwijs betreft?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik opdracht heb gegeven om in functie van de wet op de verlenging van de leerplicht het Zeevisserijonderwijs uit te bouwen en dit in samenwerking met de beroepssector.

Daar de behoeften en desiderata van de sector zeer specifiek zijn, is het echter bijzonder moeilijk een aangepast systeem van deeltijds onderwijs tot stand te brengen. Hiertoe worden op dit ogenblik concrete maatregelen onderzocht om aangepaste onderwijsvoorzieningen te treffen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 85
van 25 juni 1985
van de heer J. CAUDRON

Recepties georganiseerd door de Vlaamse Executieve — Kosten

Op 15 juni laatstleden had een concert plaats in het Paleis van Schone Kunsten in het kader van het Festival van Vlaanderen. Van zelfsprekend werden de leden van de Vlaamse Raad uitgenodigd.

Gedurende de pauze had een receptie plaats waar slechts een zeer geselecteerd publiek werd toegelaten.

Na het concert had nog een tweede receptie plaats waarop de leden van de Vlaamse Raad wel toegelaten werden.

Graag kreeg ik een antwoord op volgende vragen.

1. Vindt de Voorzitter van de Vlaamse Executieve het werkelijk nodig dat er twee recepties gehouden werden?
2. Hoeveel heeft het ganse kunstgebeuren plus de twee recepties aan de Vlaamse Raad gekost?
3. Zou het niet eerder aangewezen zijn dat, in de huidige crisistijd waarin iedereen moet inleveren, de feesten wat soberder gehouden worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Op het concert van de Vlaamse Regering werden vertegenwoordigers uitgenodigd uit de politieke, economische, financiële en culture kringen uit Vlaanderen. Tevens werd het volledig diploma-tiek corps uitgenodigd.

Het is een elementaire vorm van beleefdheid dat de vertegenwoordigers van de buitenlandse regeringen door de gastheren tijdens de pauze worden ontvangen.

2. Het concert van de Vlaamse Regering was één van de geprogrammeerde concerten van het Festival van Vlaanderen. Muziek liefhebbers konden kaarten kopen voor dit concert. De honoraria en andere kosten voor dit concert werden ten laste **genomen**, door de organisatoren, het Festival van Vlaanderen.

De recepties werden aangeboden door de Vlaamse **Regering**, en hebben bijgevolg niets gekost aan de Vlaamse Raad.

3. De recepties werden gesponsord door o.a. de **Nationale Dienst** voor de Afzet van Land- en Tuinbouwproducten.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 240
van 18 juni 1985
van de heer J. DE MOL

Kasteel Snoy te Melsbroek — Bescherming

Op 11 april werd het openbaar onderzoek afgesloten in verband met de bescherming als dorpsgezicht van het kasteel Snoy in de onmiddellijke omgeving te Melsbroek. De Melsbroekse bevolking heeft naar aanleiding daarvan massaal de wil te kennen gegeven dat dit dorpsgezicht voor de toekomst moet bewaard worden. Meer dan 300 gezinnen lieten het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Steenokkerzeel schriftelijk weten dat zij een spoedige en definitieve bescherming van het kasteel Snoy en omgeving wensen.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Welke adviezen heeft de Minister over de bescherming van het kasteel Snoy reeds ontvangen?
2. In welke zin luiden deze adviezen? Zal met deze adviezen rekening gehouden worden?
3. Werd de beslissing tot bescherming reeds genomen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 18 juni 1985 kan ik het geachte lid het volgende mededelen met betrekking tot de beschermingsprocedure van het kasteel Snoy te Melsbroek.

1. Al de adviezen die volgens de beschermingsprocedure van het decreet van 3 maart 1976 moeten worden ingewonnen over het voorontwerp van lijst van voor **bescherming vatbare** goederen zijn reeds uitgebracht. **Het** betreft de adviezen van de provinciale commissie van de koninklijke com-

- missie voor monumenten en landschappen, van de provinciale directie van het bestuur van de Stedebouw en van de gemeente.
- Deze adviezen zijn gunstig. Er wordt uiteraard mee rekening gehouden, zoals overigens met al de ingezonden opmerkingen en bezwaren die werden opgenomen in het proces-verbaal van het openbaar onderzoek gehouden door het college van burgemeester en schepenen.
  - De** normale beschermingsprocedure wordt voortgezet.

Vraag nr. 248
van 24 juni 1985
van de heer J. VALKENIERS

Wolfspuiten te Dilbeek — Bescherming

Waarom blijft de bescherming van de Dilbeekse Wolfspuiten aanslepen? Is daar enige reden toe?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de rangschikkingsprocedure van de Dilbeekse Wolfspuiten is blijven aanslepen wegens verwickelingen van administratieve aard, met name het onderzoek naar de eigendomstoestand en de adresverificatie. De normale rangschikkingsprocedure zal echter worden voortgezet.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 55
van 18 juni 1985
van de heer J. DE MOL

OCM W-documenten — Fotocopiëren

Op een vraag van kamerlid Daras over het fotocopieren van gemeentestukken en -dossiers voor gemeenteraadsleden (Bulletin der Vragen en Antwoorden van de Waalse Gewestraad van 18 oktober 1983) antwoordde de Waalse voogdijminister Damseaux dat de uitreiking van fotocopiëren van administratieve stukken duidelijk verplicht is, met of zonder betaling van de kostprijs. Voor het Brusselse Gewest antwoordde mevrouw Goor, Staatssecretaris voor het Brusselse Gewest op een vraag van kamerlid Deleuze minder uitgesproken.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

- Meent u ook dat de uitreiking aan OCMW-raadsleden van fotocopiëren van administratieve stukken duidelijk verplicht is?
- Meent u niet dat alle dossiers ter inzage van het OCMW-raadslid hiervoor in aanmerking moet komen? Kan het fotocopieren van sociale dossiers verboden worden? Welke beslissingen of vernietigingen heeft u in dit verband reeds getroffen?

- Meent u niet dat deze fotocopiëren gratis aan de OCMW-raadsleden moeten bezorgd worden? Het betalen van deze copieën, zelfs tegen kostprijs, kan een ernstige rem betekenen op het inzage-recht van de OCMW-raadsleden.
- Een kopie van het verslag van de OCMW-raad, bureau en comité zouden evenmin aan de raadsleden mogen onttrokken worden. Past u ook deze stelling toe bij het beoordelen van klachten op dit vlak? Meent u ook niet dat het van openheid zou getuigen indien deze fotocopiëren automatisch aan de raadsleden worden bezorgd die erom verzoecken?

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

- Overeenkomstig artikel 30, laatste lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, worden de volledige dossiers ter beschikking gesteld van de raadsleden op de zetel van het OCMW. Met toepassing van artikel 36, 1ste lid van dezelfde wet hebben de leden het recht om ter plaatse kennis te nemen van alle akten, stukken en dossiers betreffende de OCMW. Op grond van voornoemde bepalingen kan de mogelijkheid tot het nemen van fotocopies zeker niet uitgesloten worden. Anderzijds kan er evenmin een formele verplichting uit afgeleid worden om systematisch afschriften te verstrekken van alle stukken.

Voor de toepassing van vernoemde bepalingen dient dan ook rekening te worden gehouden met de feitelijke omstandigheden, waarbij de grenzen van de redelijkheid in acht moeten worden genomen. De bedoeling is tenslotte dat alle raadsleden in de mogelijkheid gesteld worden om met kennis van zaken te kunnen oordelen ten einde hun opdracht zo goed mogelijk te vervullen.

- In verband met de dossiers inzake individuele steunverlening dient erop gewezen te worden dat het recht op inzage in principe onverminderd geldt voor alle raadsleden. Hierbij dient evenwel de bijzondere aandacht te worden gevestigd op de bepalingen van het tweede lid van artikel 36 van genoemde organieke wet, waarbij de raadsleden, alsmede alle andere personen die krachtens de wet de vergaderingen van de raad, het vast bureau en de bijzondere comités bijwonen, tot geheimhouding verplicht zijn.

Het kan niet worden ontkend dat het kopiëren van o.m. de verslagen van sociale onderzoeken het vertrouwelijk karakter van deze inlichtingen in het gedrang kan brengen. Om de vertrouwensrelatie die er moet bestaan tussen de OCMW en de personen die op de diensten ervan een beroep doen niet te verstoren, is een beslissing tot het verbieden van het nemen van fotocopies van bedoelde dossiers m.i. dan ook niet in strijd met de bepalingen van de organieke OCMW wet.

- De vaststelling van de modaliteiten voor het verstrekken van fotocopies behoort tot de bevoegdheid van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Naar mijn mening kan een OCMW deze fotocopies kosteloos verstrekken juist om te vermijden dat het inzagerecht van de raadsleden zou beperkt worden.

4. Het lijkt mij evident dat elk raadslid de mogelijkheid moet worden geboden om kennis te nemen van de verslagen van alle OCMW-organen.

Artikel 34 van de organieke wet voorziet trouwens expliciet de mogelijkheid om de notulen van de vergaderingen aan de raadsleden mede te delen samen met de bijeenroeping voor de volgende vergadering. Het behoeft tenslotte geen betoog dat klachten in dat verband op de meest grondige wijze onderzocht worden.

Vraag nr. 56
van 24 juni 1985
van de heer J. DE MOL

Gemeente en OCM W-personeel — Wachtgelden

Overeenkomstig art. 21 van de wet van 29 juni 1976 werd in een gemeente het deeltijds gemeentelijke- en OCMW-personeel in wachtstand geplaatst. Het ging hier om vast benoemd personeel waarvoor de vastheid van betrekking een van de basisprincipes is. Het desbetreffend personeel werd aldus rechtszekerheid gewaarborgd en dit tot op de pensioengerechtigde leeftijd.

KB nr. 262 van 31 december 1983 (BS van 21 januari 1984) art. 1 echter, bepaalt dat dit wachtgeld kan worden verminderd of afgeschaft met het oog op de uitvoering van een saneringsprogramma. Dit scheidt een zeer dubieuze situatie. Niet alleen worden voormalige ambtenaren aldus beroofd van een wettelijk voorzien recht en van een inkomen waarop hun gezinsbudget is gebaseerd, bovendien is dit een aantasting van elke rechtszekerheid en doet dit heel wat vragen rijzen. Tevens leidt dit tot een onaanvaardbare discriminatie tussen gewezen ambtenaren onderling. Zo is het in 2 volledig vergelijkbare gemeenten, met een even grote deficitaire begroting en met een gelijkaardig saneringsplan, mogelijk dat de ene ambtenaar het wachtgeld mag behouden, terwijl het van de andere wordt afgeschaft.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe beoordeelt u het al dan niet afschaffen van deze wachtgelden? In welke gevallen is het afschaffen van wachtgelden door u als onrechtvaardig beoordeeld?
2. Meent u niet dat deze maatregel — indien hij als nuttig en rechtvaardig wordt beoordeeld — los moet staan van de toestand van de gemeentelijke financiën? De gezonde of deficitaire toestand kan bezwaarlijk een maatregel in hoofde van de genieurs en van de gemeenschap, meer of minder aanvaardbaar maken. Meent u niet dat zich een eenvormige opstelling opdringt?
3. Bij het afschaffen van wachtgelden kunnen sommige personeelsleden in financiële moeilijkheden komen. Meent u niet dat het nuttiger is deze men-

sen terug te verplichten de uren, die nu in wachtgeld vergoed worden, effectief te laten presteren?

4. Welke uitzonderingen zijn er op het afschaffen van deze wachtgelden indien de gemeente of het OCMW hiertoe besluiten?
5. Vermits deze maatregel verbonden wordt met het saneringsplan en dit meestal een tijdelijke maatregel is, lijkt het dan niet nuttiger deze wachtgelden op te schorten in plaats van definitief af te schaffen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat inzake de afschaffing van het wachtgeld in toepassing van het koninklijk besluit nr. 262 van 31 december 1983, totnogtoe de raadsbeslissingen van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn van Herne, Heist-op-den-Berg, Mechelen en Wevelgem, ofwel ingetrokken ofwel vernietigd werden, omdat deze afschaffing niet voorzien was in een saneringsprogramma.

De Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg, belast met het administratief toezicht op de OCMW's, kan in deze aangelegenheid niet reglementerend optreden; deze bevoegdheid behoort aan de nationale instanties.

In verband met het derde en vierde punt van de vraag wens ik het geachte lid erop te wijzen dat het wachtgeld behouden blijft wanneer dit het enig beroepsinkomen uitmaakt. Bovendien wordt dit wachtgeld in principe in alle gevallen in aanmerking genomen voor de berekening van het pensioen. Daarbij mag niet worden uit het oog verloren dat deze wachtgelden na de samenvoeging van gemeenten werden toegekend uit hoofde van bijtrekkingen die werden gecumuleerd met een hoofdbetrekking.

Wat zijn laatste vraag betreft wens ik het geachte lid erop te wijzen dat de saneringsprogramma's, alhoewel tijdelijke maatregelen, erop gericht zijn een definitieve gezonde financiële toestand van de betrokken OCMW's te realiseren. Daarom zullen een aantal van de getroffen maatregelen ook op langere termijn dienen gehandhaafd te worden.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 34
van 19 juni 1985
van de heer F. VAN STEENKISTE

Dienst Spoedgevallen — Onvoldoende aanpassing aan de actuele noden

Tijdens een debatavond in Antwerpen werd door de Vlaamse Vereniging voor Verpleegkundigen en Spoedgevallenverzorging scherp uitgehaald naar de inefficiëntie van de Dienst Dringende Hulpverlening,

in zonderheid naar de politieke desinteresse van de overheid i.v.m. dit probleem.

De verpleegkundigen en zelfs de artsen worden in hun opleiding onvoldoende voorbereid op dringende hulpverlening.

Bovenvermelde vereniging beweerde zelfs dat het uitblijven van een regionalisatie van de hulpdiensten de inefficiëntie in de hand zou werken.

Graag vernamen wij van de geachte Minister:

1. of momenteel in de artsenopleiding reeds een opleiding van specialisten voor urgentiegeneeskunde gepland is ;
2. welke maatregelen overwogen worden om via allerlei instanties het probleem van de EHBO dicht bij de bevolking te brengen;
3. of er al dan niet plannen bestaan om de dringende hulpverlening te regionaliseren.

Antwoord

1. De universitaire opleiding van artsen behoort niet tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen; het is een nationaal gebleven bevoegdheid.

2. In het verleden werden reeds enkele malen campagnes gevoerd teneinde de bevolking vertrouwd te maken met o.a. kunstmatige ademhaling zoals b.v. de campagne op de BRT — ABC-Red mee.

Teneinde de beste resultaten te bekomen zouden de algemene beginselen van EHBO in het schoolpakket als een verplichte leerstof moeten worden voorzien.

3. De Vlaamse Executieve is van oordeel, dat de dringende geneeskundige hulpverlening tot haar bevoegdheid behoort. Deze bevoegdheidsbetwisting werd overgemaakt aan het Overlegcomité Regering-Executieven.

Dit Comité heeft zich tot op heden niet over het probleem uitgesproken.

Vraag nr. 35 van 24 juni 1985 van de heer J. DE MOL

Instellingen voor heroïnegebruikers — Controle

In beginsel zijn alle psychiatrische diensten en centra voor geestelijke gezondheid bevoegd voor de behandeling van heroïnegebruikers. Daarnaast zijn er nog enkel experimenten die met de steun van de Gemeenschappen of het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeit opereren.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke controle wordt op deze instellingen en op deze experimenten uitgevoerd?
2. Hoeveel experimenten opereren momenteel met steun van de Vlaamse Gemeenschap?
3. Hoeveel heroïneverslaafden werden in 1984 opgevangen in de centra die door de Vlaamse Ge-

meenschap gesteund worden? Wat zijn de resultaten van de ontwenningsskuur in deze experimenten naar het recidivekarakter toe?

Antwoord

1. De psychiatrische diensten en centra voor geestelijke gezondheidszorg, bevoegd voor de behandeling van heroïnegebruikers, zijn onderworpen aan een aantal erkenningsvoorwaarden, voorzien in hun respectievelijke reglementeringen. De inspectiedienst Geestelijke Gezondheid van de Administratie oefent een regelmatig toezicht uit op de werking van deze instellingen.
2. Er zijn mij geen experimenten op het terrein van de heroïnegebruikers bekend, die met de steun van de Vlaamse Gemeenschap zouden werken.
3. In de jaarverslagen van de psychiatrische ziekenhuizen en van de centra voor geestelijke gezondheidszorg worden heroïneverslaafden niet apart vermeld; ze worden meestal opgenomen in de ruimere categorie van drug- en alcoholverslaafden.

Ten einde echter een precies antwoord te kunnen verstrekken, zal een rondschrijven gericht worden aan alle psychiatrische ziekenhuisdiensten en centra voor geestelijke gezondheidszorg. De resultaten van deze bevraging zullen zo spoedig mogelijk rechtstreeks aan het geachte lid worden toegezonden.

Vraag nr. 36 van 24 juni 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Stort te Kruishoutem — Getroffen maatregelen en gezondheidsinspectie

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 27 van 2 mei 1985 in verband met de getroffen maatregelen en gezondheidsinspectie rond het stort te Kruishoutem.

In het antwoord wordt medegedeeld dat na onderzoek blijkt dat :

1. de naaste omwonenden op het drinkwater zijn aangesloten en geen putwater meer gebruiken;
2. een aantal omwonenden werden gecontacteerd;
3. het praktisch uitgesloten is dat zeer occasionele vervuiling de kwaliteit van deze groenten zo zeer zou schaden dat hun consumptie enig risico inhouden;
4. dat de gezondheid van de omwonenden veilig is gesteld.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Welke omwonenden werden volgens uw bijkomend onderzoek, na de vaststelling dat het grondwater beoedeld is, aangesloten op het waterleidingsnet ?
2. Welke omwonenden werden door de gezondheidsinspecteur bezocht bij zijn bezoeken ter plekke?

3. Op welke wetenschappelijke gegevens wordt gesteund om te verklaren dat het verbruik van groenten en veldgewassen geen risico inhouden voor consumptie?
4. Analyses van het putwater wijzen op een zware bodemvervuiling in de nabijheid van het stort. Aangezien het grondwater aldaar vrij hoog staat, bestaat de mogelijkheid dat tuin- en veldgewassen via het water worden besmet. Zult u al dan niet een onderzoek laten uitvoeren op de veld- en tuingewassen?
5. Op welke wetenschappelijke bevindingen steunt u zich om te verklaren dat de gezondheid van de omwonenden van het stort veilig is gesteld?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag nr. 36 heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

1. De omwonenden, die aangesloten werden op het waterleidingsnet, nadat het grondwater werd beoedeld op 4 november 1984, zijn :
het gezin R. Putman, Meirestraat 9
het gezin G. Van Assche, Meirestraat 11
en het gezin Boonaert, Meirestraat 13 allen te Kruishoutem.
Het zijn dezelfde omwonenden, die door de gezondheidsinspecteur werden bezocht.
2. Zoals in mijn vorig antwoord reeds werd gesteld, berust de verklaring dat de consumptie van de gewonnen groenten ter plaatse geen risico inhoudt voor haar gebruikers niet op chemische analyses maar op de overweging dat groenten, die slechts zeer toevallig in contact komen met vervuild water in ongewoon grote hoeveelheden moeten verbruikt worden om enig gevaar te vertegenwoordigen.

De administratie werd evenwel opdracht gegeven het nodige te doen om een toxicologisch onderzoek op de groenten en de bodem te laten uitvoeren.

Vraag nr. 38
van 28 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Gevolgen van de verontreiniging door zware metalen — Geneeskundig bevolkingsonderzoek

Ongetwijfeld bent u overtuigd van de dwingende noodzaak een geneeskundig bevolkingsonderzoek te organiseren naar de gevolgen van de lucht-, bodem- en waterverontreiniging veroorzaakt door zware metalen, in die gemeenten die door deze overlast geteisterd worden.

Graag vernam ik of:

1. u kan bewijzen dat de Europese Gemeenschap de intentie heeft een dergelijk geneeskundig bevolkingsonderzoek te organiseren, en wanneer;
2. of de Métallurgie-Hoboken-Overpelt en de Vieille-Montagne zoals vroeger aangegeven, zouden participeren in de kosten van dit onderzoek.

Antwoord

1. De Europese Gemeenschap is, voor zover bekend niet van plan een bevolkingsonderzoek naar de gevolgen van zware metalen op de gezondheid te organiseren.

Er is wel een omvangrijk onderzoeksproject aan de gang, dat 5 jaar zal beslaan, naar de schadelijke gevolgen van zware metalen en vnl. cadmium op de gezondheid van de bevolking, dit onderzoek gebeurt in verschillende zones van het land.

Het onderzoeksproject, Cadmibel genaamd, wordt verricht door de universiteiten van Leuven, Luik en Louvain-La-Neuve en het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie.

Er wordt een gericht bevolkingsonderzoek gepland in de streken van Balen, Mol, Lommel, Neerpelt en Overpelt.

2. Het onderzoeksproject Cadmibel wordt gefinancierd door de volgende instanties: Vlaamse Gemeenschap, Brussels Gewest, Waals Gewest, Ministerie van Volksgezondheid en twee internationale instellingen nl. Environmental Protection Agency en International Lead Zinc Research Organisation.

Er is dus geen participatie van de industrie.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 216
van 14 mei 1985
van de heer J. BOSMANS

Gevaarlijke ongezonde en hinderlijke inrichtingen — Aanwijzing technische ambtenaren

Het regime van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen wordt, wat betreft de vergunningverlening voor de klasse 1 geregeld door Titel I (ARAB) art. 1 tot 27 (de stoomtuigen uitgezonderd).

Anderzijds bepaalt art. 6, § 1, II, 3" van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dat de politie op de hinderlijke inrichtingen toevertrouwd is aan de gewesten, onder voorbehoud van de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsbescherming (nationaal).

Kan de Gemeenschapsminister mij, rekening houdend met de aangekleefde praktijk inzake vergunningverlening (ARAB Titel 1) van het Vlaamse Gewest, dus niet op basis van het ontwerpdecreet betreffende de milieuvergunning, antwoorden op de volgende vraag?

Met welk besluit van de Vlaamse Executieve werd de aanwijzing van de bevoegde technische ambtenaren voor het externe aspect geregeld, opdat de Beste Deputatie (goeverneur) deze zou kunnen consulteren? (art. 7 en art. 8, titel I ARAB).

Antwoord

Reeds begin 1982 heeft de Vlaamse Executieve, op mijn voorstel, een ontwerp van besluit aan de Raad van State voorgelegd waarbij titel 1 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming werd aangepast aan de staatsvorming.

Ter zake heeft de Raad van State opgemerkt dat uit de wet van 8 augustus 1980 geredelijk volgt dat, voor materies die aan de gewesten zijn opgedragen, de gewestoverheid in de plaats is gesteld van de nationale overheid, zelfs indien zulks niet uitdrukkelijk is bepaald. Bedoelde aanpassingen konden, aldus de Raad van State, gerealiseerd worden bij omzendbrief

Ingevolge de beslissingen van de Vlaamse Executieve van 22 december 1982 en 9 mei 1984 betreffende de organisatiestructuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, valt de politie van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen, binnen de bevoegdheid van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu; de Administratie voor Gezondheidszorg blijft echter bevoegd voor de gezondheidsaspecten van de ingedeelde inrichtingen.

Dat alles werd aan de provinciegouverneurs ter kennis gebracht bij omzendbrief dd. 16 april 1985.

Vraag nr. 217
van 14 mei 1985
van de heer J. BOSMANS

Bevoegdheidsoverdracht inzake politie op de hinderlijke inrichtingen aan de Gemeenschappen — Toepasselijk besluit

Het regime van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen wordt, wat betreft de vergunningverlening voor de klasse 1 geregeld door Titel 1 (ARAB) art. 1 tot 27 (de stoomtuigen uitgezonderd).

Anderzijds bepaalt art. 6, § 1, II, 3° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dat de politie op de hinderlijke inrichtingen toevertrouwd is aan de gewesten, onder voorbehoud van de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsbescherming (nationaal).

Kan de Gemeenschapsminister mij, rekening houdend met de aangekleefde praktijk inzake vergunningverlening (ARAB Titel 1) van het Vlaamse Gewest, dus niet op basis van het ontwerpdecreet betreffende de milieuvergunning, antwoorden op de volgende vraag?

Met welk besluit van de Vlaamse Executieve de bevoegdheid over de politie op de hinderlijke inrichtingen (8.8.80 art. 6, § 1, II, 3°) werd overgedragen aan de Gemeenschapsminister?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat de verdeling der bevoegdheden tussen de leden van de Vlaamse Executieve geregeld werd bij besluit van de Vlaam-

se Executieve dd. 18 januari 1982 (BS 5 februari 1982).

Bij artikel 11 van dit besluit werd de bevoegdheid over de politie op de hinderlijke inrichtingen toevertrouwd aan de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Vraag nr. 218
van 14 mei 1985
van de heer J. BOSMANS

Gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen — Maatregelen bij niet-consultatie ambtenaren arbeidsveiligheid en hygiëne

Het regime van de als gevaarlijk, ongezond en hinderlijk ingedeelde inrichtingen wordt, wat betreft de vergunningverlening voor de klasse 1 geregeld door Titel 1 (ARAB) art. 1 tot 27 (de stoomtuigen uitgezonderd).

Anderzijds bepaalt art. 6, § 1, II, 3° van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 dat de politie op de hinderlijke inrichtingen toevertrouwd is aan de gewesten, onder voorbehoud van de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsbescherming (nationaal).

Kan de Gemeenschapsminister mij, rekening houdend met de aangekleefde praktijk inzake vergunningverlening (ARAB Titel 1) van het Vlaamse Gewest, dus niet op basis van het ontwerpdecreet betreffende de milieuvergunning, antwoorden op de volgende vraag?

De Bestendige Deputatie is steeds verplicht in haar vergunning al de aspecten van art. 3 en art. 4 van het ARAB in overweging te nemen, dwz arbeidsbescherming of milieu, nazicht of de vergunningverlening en procedure nog rechtsgeldig is. Quid, indien nu de ambtenaren van de arbeidsveiligheid en hygiëne (art. 7 en art. 8) verklaren dat zij niet werden geconsulteerd, wat dient dan in voorkomend geval te gebeuren?

Antwoord

Ik kan het geachte lid het volgende antwoorden.

Zoals het geachte lid terecht opmerkt is het gewest, ingevolge artikel 6, § 1, II, 3° bevoegd inzake de politie van de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven, onder voorbehoud van de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsbescherming.

Wanneer uit een vergunningsaanvraag blijkt dat er in de betreffende inrichting personeel tewerkgesteld wordt of zal worden, moeten de nationale ambtenaren, bevoegd inzake de arbeidsveiligheid geraadpleegd worden door de Bestendige Deputatie.

Bij ontstentenis daarvan, wordt de procedure van artikel 7 miskend door de Deputatie, wier beslissing, in dat geval, bij de Minister van Tewerkstelling en Arbeid kan bestreden worden, enkel voor wat de aspecten van de arbeidsveiligheid betreft.

Vraag nr. 219
van 14 mei 1985
van de heer J. BOSMANS

Gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen — Rechtsgeldigheid van aan AROL toegestuurde vergunningaanvraag

Het regime van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen wordt, wat betreft de vergunningverlening voor de klasse 1 geregeld door Titel 1 (ARAB) art. 1 tot 27 (de stoomtuigen uitgezonderd).

Anderzijds bepaalt art. 6, § 1, II, 3° van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 dat de politie op de hinderlijke inrichtingen toevertrouwd is aan de gewesten, onder voorbehoud van de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsbescherming (nationaal).

Kan de Gemeenschapsminister mij, rekening houdend met de aangekleefde praktijk inzake vergunningverlening (ARAB Titel 1) van het Vlaamse Gewest, dus niet op basis van het ontwerpdecreet betreffende de milieuvergunning, antwoorden op de volgende vraag?

Art. 4 stelt dat de aanvragen om vergunning moeten worden toegestuurd aan de Bestendige Deputatie (art. 2). Indien de aanvragen nu niet werden toegestuurd aan de Bestendige Deputatie maar aan AROL: is dan een later door de Bestendige Deputatie afgegeven vergunning rechtsgeldig?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid erop te wijzen dat de vergunningsaanvragen die bij vergissing zouden worden toegestuurd aan AROL, voor verder gevolg worden doorgezonden aan de bevoegde vergunningverlenende overheid.

Vraag nr. 220
van 14 mei 1985
van de heer J. BOSMANS

Gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen — Vernietigingsbevoegdheid Gemeenschapsminister inzake ARAB-vergunningverlening

Het regime van de als gevaarlijke, ongezonde of hinderlijk ingedeelde inrichtingen wordt, wat betreft de vergunningverlening voor de klasse 1 geregeld door Titel 1 (ARAB) art. 1 tot 27 (de stoomtuigen uitgezonderd).

Anderzijds bepaalt art. 6, § 1, II, 3° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dat de politie op de hinderlijke inrichtingen toevertrouwd is aan de gewesten, onder voorbehoud van de bepalingen die betrekking hebben op de bescherming van de arbeid (nationaal).

Kan de Gemeenschapsminister mij, rekening houdend met de aangekleefde praktijk inzake vergunningverlening (ARAB Titel 1) van het Vlaamse Gewest, dus niet op basis van het ontwerpdecreet betreffende de milieuvergunning, antwoorden op de volgende vraag?

is de beroepsprocedure zoals in de ARAB-vergunningverlening geldig? Kan de **Gemeenschapsminister** voor Leefmilieu, Waterbeleid en **Ondewijs** deze vergunning vernietigen? Op basis van welk besluit? Kan de vernietiging uitgesproken worden enkel voor de aspecten leefmilieu?

Antwoord

Ik kan het geachte lid het volgende antwoorden,

De geldigheid van de procedure van titel I van ARAB werd, zoals reeds gemeld in het antwoord op vraag nr. 216 van het geachte lid, voor de toepassing door de gewestelijke overheid, bevestigd door de Raad van State.

Wat de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs betreft, verwijs ik naar mijn antwoord op de vraag nr. 217 van het geachte lid.

Tenslotte bevestig ik nogmaals dat de bevoegdheid van het gewest, enkel betrekking heeft op de bescherming van het leefmilieu. De voorwaarden die ter bescherming van het leefmilieu worden opgelegd, komen in de praktijk ook de veiligheid van de werknemers ten goede.

Vraag nr. 221
van 14 mei 1985
van de heer J. BOSMANS

Gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen — Gezamenlijk vernietigingsbesluit

Het regime van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen wordt, wat betreft de vergunningverlening voor de klasse 1 geregeld door Titel 1 (ARAB) art. 1 tot 27 (de stoomtuigen uitgezonderd).

Anderzijds bepaalt art. 6, § 1, II, 3° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat de politie op de hinderlijke inrichtingen toevertrouwd is aan de gewesten, onder voorbehoud van de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsbescherming (nationaal).

Kan de Gemeenschapsminister mij, rekening houdend met de aangekleefde praktijk inzake vergunningverlening (ARAB Titel 1) van het Vlaamse Gewest, dus niet op basis van het ontwerpdecreet betreffende de milieuvergunning, antwoorden op de volgende vraag?

Moet bij vernietiging van de vergunning er geen gezamenlijk vernietigingsbesluit komen, door de nationale Minister van Arbeid en Tewerkstelling en de Vlaamse Executieve ondertekend?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid erop te wijzen dat ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1980, het juridisch niet mogelijk is dat een nationale minister en de Vlaamse Executieve gezamenlijk ke besluiten uitvaardigen, die door beiden worden ondertekend.

Vraag nr. 223
van 23 mei 1985
van de heer D. VERVAET

Sanering breekwerven Meise en Nossegem — Kostprijs

Het huisvuil in Vlaams-Brabant zorgt voor grote problemen.

Op korte termijn dacht men een oplossing te hebben gevonden in het dumpen van het huisvuil in de putten van de steenbakkerij te Lennik. Dit blijkt, volgens de pers, nu niet door te gaan omdat het financieel niet haalbaar is. Tot nu toe werd het afval dus verder gestapeld op de breekwerven in Meise en Nossegem. Dit mocht eigenlijk niet maar het werd toch oogluikend toegestaan. OVAM heeft Haviland nu echter verzocht om het afval naar ergens anders over te brengen. Deze operatie zou zowat 10 miljoen frank kosten.

Op lange termijn weet men blijf met het afval op een stortplaats in het Vilvoordse, aldus de pers.

Graag had ik antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Wie zal de kosten van de overbrenging van het huisvuil van de breekwerven in Meise en Nossegem naar de stortplaatsen in Haasrode en Burst dragen?
2. Zijn er reeds beslissingen genomen om het beschermde groengebied aan de Verbrande Brug in Vilvoorde om te vormen tot een stortplaats?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. De kosten voor de overbrenging van vernalen huisvuil naar de stortplaatsen te Haasrode, Burst of in Wallonië zullen integraal door de intercommunale Haviland gedragen worden.
2. De besprekingen zijn op dit ogenblik nog altijd bezig. Nog geen enkele beslissing is ter zake genomen.

Vraag nr. 227
van 31 mei 1985
van de heer F. GEYSELING

Gebied Hellekouter te Overijse — Legalisatie van gevaarlijk en hinderlijk bedrijf in waterwinningsgebied

In het Belgisch Staatsblad van 5 juni 1984 werd het decreet houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer gepubliceerd.

Te Overijse — in het gebied Hellekouter — wil men een hinderlijk en gevaarlijk bedrijf van eerste categorie, dat zich in een waterwinningsgebied bevindt, door middel van een BPA legaliseren, niettegenstaande het negatief advies en/of verzet van:

1. de Regionale Commissie voor Advies — 1/12/1981;

2. het Ministerie van Openbare Werken, dienst Groenplan — 14/1/1982 vraagt op 12/2/1982 zelfs het herstel van het terrein in zijn oorspronkelijke toestand;
3. de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen — 28/1/1982 werd door deze dienst voor deze terreinen een beschermingsvoorstel geformuleerd;
4. de Nationale Maatschappij der Waterleidingen — 25/2/1982 geeft op 26/5/1982 bijkomende waarschuwing;
5. het Provinciaal Goevernement van Brabant — 15/2/1982;
6. het Bestuur van Stedebouw — 26/2/1982 — 10/5/1982.

1. Kan de Minister mij meedelen wat zijn beleidsvisie inzake het BPA nr. 41 al die tijd is geweest en welke maatregelen hij heeft getroffen of nog zal treffen om al de negatieve adviezen en het verzet van de verschillende overheidsdiensten te doen involgen?
2. Men wil een bedrijf le klas legaliseren in een waterwinningsgebied niettegenstaande heftig verzet van de watermaatschappij NMDV. Wat is de houding en de beslissing van de Minister van Leefmilieu en Waterbeleid dienaangaande?
3. Hoe is het te verklaren dat niettegenstaande massaal verzet de aannemer langzaam maar zeker het pleit gaat winnen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In toepassing van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer en zijn uitvoeringsbesluiten zullen er beschermingszones worden aangeduid. De aanvraag tot afbakening van deze beschermingszones kan slechts geschieden na het van kracht worden van deze goedgekeurde uitvoeringsbesluiten, die eerlang in het Belgisch Staatsblad zullen gepubliceerd worden.

Eenmaal dat het waterwingebied en de beschermingszones zijn afgebakend zullen er een hele reeks activiteiten die het grondwater kunnen verontreinigen verboden of gereguleerd zijn. Tevens heeft de afbakening van de waterwingebieden en beschermingszones overeenkomstig artikel 3, § 2 net als de gewestplannen verordenende kracht.

Vraag nr. 228
van 31 mei 1985
van de heer J. BOSMANS

Kunsthumaniora S — Wegwerken discriminaties inzake licentiaatswedden

Bij de oprichting van de Kunsthumaniora's in 1972 zouden deze scholen enkel een hogere cyclus hebben ge had.

Daarom werden er ook uitsluitend licentiaten-geaggregeerden HSO aangesteld voor de algemene vakken. Geen enkel probleem stelde zich met de weddeschalen.

Bij de veralgemening van het VSO, kregen deze scholen een jaar bij wegens de nieuwe structuur van het VSO namelijk, de oriëntatiegraad — tweede graad (derde en vierde jaar) en determinatiegraad — derde graad (vijfde en zesde jaar).

Hier zou zich nu het probleem stellen voor de kunsthumaniora's en inzonderheid voor de licentiaten : het derde jaar behoort tot het LSO.

Tot september 1978 zouden zich geen problemen hebben gesteld met de wedden van de licentiaten met lesopdracht in het derde jaar. Zij bleven immers als licentiaten uitbetaald. Doch, vanaf september 1978 werd op last van de Inspectie van Financiën de weddeschaal 2 16 toegepast omdat de kunsthumaniora's geen Koninklijk Atheneum of Lyceum waren.

Door omzendbrief SOY/B 1/4 dd. 28 september 1981 betreffende de benaming van Rijksinrichtingen voor Secundair Onderwijs, kregen alle Rijksscholen voor Secundair Onderwijs met de tweede en derde graad de benaming Koninklijk Atheneum of Koninklijk Technisch Atheneum.

Hierdoor werd voor alle licentiaten, behalve die in de drie kunsthumaniora's de beperking van hoofdstuk CI van het koninklijk besluit van 27 juni 1974 opgeheven en werden zij ook in het derde jaar van de tweede graad als licentiaat uitbetaald.

Met andere woorden, de enige licentiaten algemene vakken die in het Rijksonderwijs als regent betaald worden voor hun prestaties in het derde jaar zijn te vinden in de Rijkskunsthumaniora's.

Desbetreffend mocht ik van de geachte Minister vernemen waarom deze discriminatie in bezoldiging aangehouden wordt en welke maatregelen eventueel kunnen of zullen worden uitgevaardigd om aan deze onrechtvaardige toestand een einde te stellen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te melden.

Het koninklijk besluit van 9 november 1978 stelt op 1 april 1972 de weddeschalen vast van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulppersoneel van de Rijksinrichtingen voor kunst- onderwijs met volledig leerplan.

In desbetreffend besluit zijn geen bepalingen opgenomen i.v.m. een bijzondere wedderegeling voor de licentiaten die doceren in het 3e leerjaar van de 2e graad (LSO).

Ten einde licentiaten voor hun prestaties in het 3e leerjaar als licentiaat te bezoldigen kan ofwel een afzonderlijke tekst ingelast worden in het koninklijk besluit van 27.6.1974 ofwel dient de benaming van de Kunsthumaniora's aangepast zoals dit gebeurde voor de Rijksinrichtingen voor Secundair Technisch Onderwijs.

Met de bevoegde diensten van het Ministerie van Onderwijs wordt contact opgenomen om deze aange-

legenheid verder te onderzoeken en er een oplossing aan te geven.

Vraag nr. 229

van 3 juni 1985

van de heer N. DE BATSELIER

Bijdragen bedrijven inzake waterzuivering — Wegwerken juridische en praktische onduidelijkheden

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen.

1. Op welke basis de diensten inzicht krijgen in de aard van het bedrijf?
2. Hoe weten de diensten welke bedrijven bijdra-geplichtig zijn en in welke orde van grootte?
3. Wat doet men als er vastgesteld wordt dat sommige bedrijven onjuiste produktiegegevens mededelen? Kan men beroep doen op de gegevens van Economische Zaken?
4. De derving aan inkomsten zou op deze manier wel eens aanzienlijk kunnen zijn. Hoe gaat u dit recupereren?
5. Hoe onderzoekt men de verzoek- en bezwaarschriften van de bedrijven? Kan de argumentatie grondig worden geëvalueerd?
6. Wat zijn de meest voorkomende problemen?
7. Is er een coherent optreden ten opzichte van bepaalde bezwaren over alle Vlaamse provincies?
8. Wat verwacht men als stijging van de bijdragen van de ondernemingen in 1985? Wanneer vangt deze operatie aan?
9. Zitten de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken op dezelfde golflengte qua toepassing?
10. Klopt het dat een aantal sectoren ontsnappen aan de bijdragebetaling voor de waterzuivering? Welke? Waarom?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Op basis van het aangifteformulier dat door het bedrijf zelf wordt ingevuld en ondertekend.
2. Door toepassing van het Executievebesluit van 21 december 1983.
3. Bedoelde produktiegegevens worden geverifieerd bij controle ter plaatse en zo nodig door informatie bij bevoegde instanties.
4. Tot op heden zijn er geen bewijzen gekend dat de bedrijven onjuiste inlichtingen zouden verschaffen.
5. Kwestieuze verzoek- en bezwaarschriften worden onderzocht volgens de door de Raad van Bestuur

goedgekeurde richtlijnen en conform de wettelijke bepalingen.

6. De meest voorkomende problemen zijn te wijten aan de verkeerde interpretatie door de ondernemingen van de wet en haar uitvoeringsbesluiten.
7. Ja.
8. De bijdragen worden geïnd in functie van de werkingskosten van de VWZ en de WZK en zullen in verhouding stijgen of dalen. Het eenheidsbedrag van de bijdrage wordt vastgesteld door de Algemene Vergadering op voordracht van de Raad van Bestuur.
9. Ja.
10. Alle sectoren, voorzien in het Executievebesluit van 21 december 1983 zijn bijdrageplichtig.

Vraag nr. 249
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Stortplaats te Zwevegem — Onderzoek naar zware metalen

Door een NV zouden industriële afvalstoffen gestort worden op het gemeentelijk stortterrein. De gehalten aan lood en chroom in het grondwater zouden onrustwekkend zijn : 6000 ppm -Pb, 100 ppm Cr, . . .

Graag vernam ik:

1. of deze vaststellingen door onderzoek kunnen bevestigd worden ;
2. in welke mate grond- en oppervlaktewater afdoende beschermd is;
3. of een sanering zich niet opdringt en welke de kostprijs hiervan is;
4. of in deze aangelegenheid het principe „de vervuiler betaalt” kan toegepast worden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Bij de laatste ontleding, van monsters genomen op 31 maart 1985, werden volgende waarden gevonden van de zware metalen:

	Monster 1	Monster 2	Monster 3	
Pb	0,02	0,08	0,18	mg/l
Zn	0,12	0,18	0,32	mg/l
Hg	<0,2	<0,2	<0,2	mg/l
Cd	<0,01	<0,01	<0,01	mg/l
As	<10	<10	<10	mg/l
Cu	0,03	0,02	0,01	mg/l
Ni	0,03	0,02	0,01	mg/l
Mn	0,33	1,77	1,48	mg/l
Cr	<0,02	0,05	0,02	mg/l
Fe	0,65	4,48	2,19	mg/l

Hierbij werd monster 1 genomen uit de stortput zelf (percolaat) terwijl monsters 2 en 3 werden genomen uit de 2 peilputten gelegen langsheen de kant Ellestraat (grondwater).

Derhalve kan op de specifieke vragen van het geachte lid als volgt geantwoord worden:

1. De gehalten van 6000 ppm Pb, 100 ppm Cr... worden dus niet door het onderzoek bevestigd. Het is mij niet duidelijk vanwaar de geciteerde getallen afkomstig zijn.
2. Uit de resultaten van het onderzoek blijkt dat de natuurlijke aanwezige klei een vrij goed scherm vormt tussen de put zelf en de boorputten.
3. In de boorputten werden volgende overschrijdingen vastgesteld van de drinkwaternorm :

	Boorput 1	Boorput 2	Norm	
NH ₄ ⁺	2,05	1,56	0,5	mg/l
Pb	0,08	0,18	0,05	mg/l
Fe	4,48	2,19	0,2	mg/l

Het relatief hoge Fe-gehalte is te wijten aan het aldaar gestorte ijzerhydroxideslib dat krachtens de vergunning op dit klasse III-stort wordt toegelaten.

Gezien de grondwateranalyses slechts zeer geringe verontreinigingen aantonen, lijken mij geen onmiddellijke maatregelen noodzakelijk.

4. Gelet op het voorgaande is deze vraag niet aan de orde.

Vraag nr. 251
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Stockage slib van pigmentenproductie te Menen — Kostprijs sanering

In Menen zou zich een stockage van 10.000 m³ slib van pigmentenproductie in een open put bevinden. Dit houdt een gevaar in wegens de overloop naar het oppervlaktewater.

De productie is giftig volgens het KB van 9.2.1976.

Afvoer ervan is dus noodzakelijk.

Graag vernam ik:

1. of dergelijke stockage aanwezig is;
2. of afvoer ervan wordt overwogen;
3. op welke wijze het principe „de vervuiler betaalt” zal worden toegepast.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. De stockage bedraagt niet 10.000 m³ doch ongeveer 1.000 m³ slib van de pigmentenproductie.

2. De afvoer werd door de dienst Toezicht van OVAM opgelegd aan de firma.

Sedert 12 juni jl. is een erkende verwerper van giftige afval, met de verwijdering van een eerste deel van het slib begonnen.

Het slib wordt via officiële weg naar de stortplaats van Menneville in Frankrijk gevoerd.

De controle gebeurt door de dienst Toezicht van OVAM.

3. Gelet op de actie van de dienst Toezicht zal de firma zelf de kosten dragen voor de verwijdering van de aanwezige afvalstoffen, zodat de vervuiler effectief betaalt.

Vraag nr. 255
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Stortplaats Petrofina NV te Ertvelde — Sanering spaarbekken

Dit spaarbekken ligt in de directe omgeving van het bedrijf. Het is in 1923 door de voormalige firma Purfina gecreëerd.

In de oorlog 1940-1945 zijn er door bombardementen dijkbreuken ontstaan waardoor grote volumes zuurteer in de nabijgelegen grachten en laaggelegen weiden terecht kwamen. In 1968 werd het reeds bestaande bekken van 2 ha uitgebreid met een nieuw bekken van 1 ha.

Op 1 januari 1977 werd door het Provinciebestuur een einde gemaakt aan verdere lozingen met als gevolg dat de fabricatie van witte oliën werd stopgezet. Tevens werd gevraagd naar een oplossing te zoeken voor het onschadelijk maken van de inhoud van de put.

Deze oplossing is er vandaag nog altijd niet.

Dit spaarbekken zou ongeveer:

- 150.000 ton zuurteer
- 2.000 ton water
- 600 à 1.000 ton afvalolie omvatten.

Volgens de geloosde afvalstoffen in de loop der jaren kan de inhoud van het spaarbekken als volgt zijn: zuurteer, filteraarde, sulfonzuren en regenwater.

De totale oppervlakte bedraagt 3 ha: er is een bekken van 2 ha dat voornamelijk zuurteer bevat en er is een bekken van 1 ha waarin voornamelijk de afvaloliën werden overgeheveld.

De gemiddelde pH bedraagt 1,6.

Het zou me verheugen te mogen vernemen:

1. of de bovenvermelde gegevens juist zijn;
2. of een sanering van dit spaarbekken zich al of niet opdringt;
3. of reeds onderzocht werd welke de kost van een dergelijke saneringsoperatie zou zijn ;
4. of dergelijk spaarbekken voor de omgeving schadelijk kan genoemd worden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. De gegevens zoals vermeld in de *schriftelijke* vraag zijn gedeeltelijk juist.
2. De sanering van dit bekken wordt door de dienst „Techniek en Onderzoek” van OVAM prioritair behandeld. Een saneringswerkgroep bestaande uit afgevaardigden van OVAM, SCK, FINA, PETROFINA en LABOFINA werd opgericht en maandelijks worden de resultaten van het saneringsonderzoek besproken.

Van zodra een milieuhygiënisch en technisch verantwoorde saneringsmethode gevonden is, dient onmiddellijk met de opruimingswerkzaamheden aangevangen te worden.

In de eerste fase werd door de werkgroep nagegaan op welke wijze de bestaande zuurteerbekken in het buitenland gesaneerd werden. Door het ontbreken van aangepaste verwerkings- of vernietigingsinstallaties zijn echter de meeste dergelijke spaarbekken nog niet opgeruimd. Bijgevolg diende door de werkgroep deze problematiek integraal aangepakt te worden.

Een 20-tal gespecialiseerde afvalverwerkingsbedrijven, universitaire labo's en studiebureau's in binnen- en buitenland werden voor het uitwerken van saneringsvoorstellen aangesproken.

3. Daar de uiteindelijke saneringswijze nog niet gekozen werd is het moeilijk een juiste kostenraming te maken.
4. Tijdens de monsternamen in het zuurteerbekken werd vastgesteld dat op de bodem van het bekken zich een verharde en waarschijnlijk ondoordringbare laag heeft gevormd zodanig dat het verder infiltreren van het zuurteer in de ondergrond waarschijnlijk gestopt werd.

Teneinde een idee te bekomen van de actuele bodemverontreiniging werden op diverse plaatsen rondom het zuurteerbekken bodem- en grondwatermonsters genomen. Eveneens werden de bestaande peilputten van de Geologische Dienst RUG — Prof. De Breuk, die zich in de omgeving van het bekken bevinden, bemonsterd. De analysesresultaten wijzen op een verhoogde sulfaatconcentratie in de stroomrichting van de watervoevende laag. Deze sulfaten zijn naar alle waarschijnlijkheid in de beginfase, bij de aanleg van het bekken in de grond terechtgekomen en eveneens ten gevolge van de bombardementen tijdens de oorlog.

Een direct gevaar voor het leefmilieu is dit bekken niet. Milieuklachten hieromtrent zijn ons onbekend.

Een sanering is echter noodzakelijk omdat de stockage in de bodem van dit produkt niet beantwoordt aan de doelstellingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen.

Vraag nr. 256
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Stortplaats te Westmalle — Onderzoek

Geruchten hebben de ronde gedaan dat in putten te Westmalle duizenden kubieke meters afgegraven grond van Lekkerkerk zouden gestort zijn.

Graag vernam ik of deze geruchten reeds werden onderzocht en welke het resultaat van dit onderzoek was.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Vooraf in 1982, kort na de oprichting van OVAM, waren de door het geachte lid genoemde geruchten inderdaad aan de orde van de dag.

Ogenblikkelijk werd een grondig onderzoek ingesteld, via het Provinciaal Instituut voor Hygiëne te Antwerpen in opdracht van de exploitant enerzijds en door het S.C.K. Mol in opdracht van OVAM anderzijds.

Noch de analysesresultaten van de afvalstoffen noch deze uitgevoerd op het grond- en percolatiewater hebben ooit aanwijzingen gegeven dat niet toegelaten verontreinigde gronden zouden gestort zijn.

Eenmaal werd ten onrechte opgemerkt dat een bepaalde firma zoutslakken (= industriële afvalstof) komende uit de Duitse Bondsrepubliek zou gevoerd hebben naar de stortplaats te Malle, dit althans volgens de douanedocumenten. Het onderzoek dienaangaande heeft uitgewezen dat die bepaalde firma een bestaande invoervergunning misbruikte om afval te deponeren in Wallonië.

Volgens mijn informatie werden op de stortplaats nooit gronden van Lekkerkerk gestort, die niet zouden voldaan hebben aan de vergunningsvoorwaarden opgelegd door de Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen dd. 26 november 1981 waarbij het NV Repacq toegelaten was niet-toxische industriële afvalstoffen in deponie te aanvaarden.

Vraag nr. 257
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Stortplaats te Schelle — Sanering

Eind 1972 voerde de toenmalige Economische Raad van de Provincie Antwerpen (ERA) een onderzoek uit naar de industriële afval in de provincie Antwerpen. De resultaten werden in 1974 gepubliceerd.

In 1975 gaf de Minister van Volksgezondheid de opdracht een dossier op te stellen met het oog op de oprichting van een afvalmaatschappij.

In 1976 kwam het einddossier klaar.

Intussen was ook het dossier klaar van het zgn. Provia-project, ook een overheidsinitiatief, dat een snel realiseerbare oplossing beoogde voor het probleem

van de industriële afval met o.m. een tijdelijk (zgn. „gecontroleerd”) stort in een kleiput in Schelle.

Ingevolge verzet van de plaatselijke bevolking weigerde de Staatssecretaris voor het Leefmilieu (Poma) de vestiging, ondanks de garantie dat aan strenge exploitatienormen zou worden voldaan.

Enige tijd later evenwel exploiteerde een PVBA in diezelfde kleiput een („ ongecontroleerd”) stort voor industriële afval tot eind 1983 werd gesloten. Regelmatig zouden huishoudelijke maar ook industriële afvalstoffen uit Nederland naar dit stort afgevoerd zijn geworden.

Graag vernam ik:

1. of deze feiten bevestigd kunnen worden;
2. of reeds werd onderzocht of ter plaatse industriële afvalstoffen en/of giftige afvalstoffen werden gestort;
3. of de geciteerde PVBA toen over de nodige vergunningen beschikte;
4. welke saneringsmaatregelen worden voorzien.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Aangezien het geachte lid feiten aanhaalt welke dateren van voor het decreet van 2 juli 1981 met betrekking tot het beheer van afvalstoffen is het voor de thans bevoegde diensten onmogelijk ter zake een volledig antwoord te geven.

Voor wat betreft de periode 2 juli 1981 tot eind 1983 is het geachte lid zo vaag over de bedoelde vennootschap enerzijds en de put te Schelle anderzijds dat het onmogelijk is ter zake een antwoord te verstrekken aangezien er vele vennootschappen en ook verscheidene kleiputten bestaan te Schelle.

Vraag nr. 261
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Illegale stortplaats te Middelburg — Onderzoeksresultaten

Dit stort werd gesloten door OVAM.

Een laaggelegen weide zou met de meest uiteenlopende industriële afvalstoffen opgehoogd zijn geweest.

Graag vernam ik:

1. of deze illegale stortplaats reeds werd onderzocht;
2. welke de resultaten van dit onderzoek zijn;
3. wie verantwoordelijk kan gesteld worden voor deze verontreiniging.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Op datum van 13 mei 1982 werd de stortplaats gelegen aan de Hoornstraat te Middelburg geïnventariseerd. Daar de exploitant, het bevel van OVAM negeerde om de stortplaats te sluiten en te saneren werd op 15 juni 1983 een Pro-Justitia opgesteld door de toezichhoudende ambtenaar van OVAM. De betreffende stortplaats werd gesloten en verzegeld op 27 juli 1983.

Sindsdien worden regelmatig controles uitgevoerd door de toezichhoudende ambtenaar van OVAM.

In het kader van het bodemsaneringsonderzoek door de Directie Techniek en Onderzoek van de OVAM worden een aantal studies uitbesteed, waarin de saneringsmogelijkheden voor gecontamineerde gebieden worden onderzocht. De illegale gewezen stortplaats te Middelburg wordt prioritair gesteld.

Op basis van dit voorafgaand oriënterend onderzoek zullen saneringswerken opgelegd en uitgevoerd worden.

Gezien de Pro-Justitia werd overgemaakt aan de heer Procureur des Konings, gezien de rechtbank nog geen uitspraak heeft geveld, zal OVAM in samenwerking met het Parket en na de resultaten van het onderzoek, een sanering trachten te bekomen op kosten van de overtreder.

**Vraag nr. 263
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Collector Albertkanaal — Ingebruikname en exploitatiekosten

Met mijn vraag nr. 43 van 19 december 1983 heb ik u o.a. het probleem gesteld voor welke afvalwaters deze smeerpipj uiteindelijke zal gebruikt worden. Mij werd toen geantwoord dat enkel zoutbelast afvalwater in de collector zal toegelaten worden.

Anderhalf jaar verder, is de collector nog steeds niet in gebruik en gaat de verontrustende verontreiniging van het Laakdal maar verder. Mag ik u verzoeken te antwoorden op de volgende vragen?

1. Wanneer zal de smeerpipj nu eindelijk gebruikt worden?
2. Welke veiligheidsmaatregelen zijn er getroffen om aan de gevolgen van alle eventualiteiten van belemmering van het transport van het afvalwater het hoofd te bieden?
3. Welke garanties zijn er dat er enkel en alleen zoutbelast afvalwater in de collector geloosd wordt? Welke lozingsvoorwaarden zijn in de lozingsvergunning van de bedrijven, die op de collector zullen aansluiten, vermeld?
4. Is het juist dat de radioactiviteit van het zoutbelaste afvalwater 150 keer groter is dan de toegelaten hoeveelheid radioactiviteit die geloosd mag worden door een kerncentrale? Mag dergelijke afvalwater, zonder eliminatie van de radioactiviteit zomaar geloosd worden?

5. Welke instantie zal verantwoordelijk zijn voor de exploitatie van de smeerpipj? Welke maatregelen zijn er genomen om het exploitatiepersoneel te beschermen tegen de hoge dosis radioactiviteit?
6. Welke „zuivering” zal het afvalwater ondergaan vooraleer het in de Schelde zal geloosd worden: zal o.a. de radioactiviteit verwijderd worden? zo ja, waar en door wie?
7. Hoeveel bedragen de kosten die gepaard gaan met de exploitatie van de collector en met de „zuivering” vóór lozing van het afvalwater in de Schelde? Wie zal deze kosten betalen?

Antwoord

Met verwijzing naar mijn antwoord op de vraag nr. 43 van 19 december 1983 wil ik nogmaals beklemtonen dat vanaf 1982 geen enkele inspanning gespaard werd om een einde te stellen aan de bezoedeling van de Laak en van de Winterbeek. De belangrijkste maatregel daartoe is de ingebruikname van de collector langsheen het Albertkanaal, waardoor de afvalwaters van de scheikundige bedrijven te Tessenderlo niet langer meer geloosd worden in de Laak en de Winterbeek, maar via de collector naar de Schelde worden afgevoerd.

Wat nu de specifieke vragen betreft kan ik het geachte lid als volgt inlichten.-

1. Na het doorvoeren van een hydraulische proef in 1983 was er voor het eerst enige duidelijkheid omtrent de wijze waarop de collector in gebruik zou kunnen genomen worden. Daartoe was het nodig de aansluitconstructies te realiseren tussen het verzamelbekken van de scheikundige bedrijven te Tessenderlo en de collector enerzijds, en een aantal meet- en beveiligingsapparatuur te plaatsen langsheen het tracé van de collector anderzijds.
Deze werken zijn dermate gevorderd dat tijdens de eerstkomende maanden zal kunnen gestart worden met het proefdraaien.
2. Indien zich bij het transport van het afvalwater een belemmering zou voordoen, kan, naargelang de ernst van deze belemmering, gedurende een korte periode verder geloosd worden via één van de twee leidingen, of kan, gezien de capaciteit van het verzamelbekken te Tessenderlo, tijdelijk met het pompen gestopt worden.
3. De procedure voor het afgeven van de lozingsvergunning is nog niet volledig afgerond, zodat de preciese lozingsvoorwaarden nog niet gekend zijn.
4. De lozingsvergunning zal bepalen welke grens de hoeveelheid radio-activiteit van het geloosde afvalwater niet mag overschrijden. De in de lozingsvergunning opgenomen waarden zullen beantwoorden aan de Europese richtlijnen ter zake.
5. Het eindrapport van de werkgroep ad hoc heeft aangetoond dat de vorming van ^{222}Rn -gas, onder normale omstandigheden, geen probleem kan vormen voor de werking van de collector. Alhoewel er geenszins sprake kan zijn van hetgeen het geachte lid een „hoge” dosis noemt, zal voor het

onderhoudspersoneel een draagbare Radon-monitor en een detector voor meting van de α -straling in de kamers aangekocht worden.

Wat de exploitatie van de collector betreft ligt het in mijn bedoeling deze na het afsluiten van de proefperiode toe te vertrouwen aan de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

6 en 7. De ingebruikname van de collector heeft gedurende de proefperiode, die thans werd vastgesteld op 1 jaar, ondermeer tot doel te onderzoeken welke eventueel bijkomende zuivering op de afvalwaters nog moet worden toegepast. De kosten van dit onderzoek vallen ten laste van de betrokken bedrijven.

Vraag nr. 264
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Zuivering van het Scheldewater — Resultaten

Volgens een artikel in „De Tijd” van 26 maart 1985 heeft de heer Gemeenschapsminister op een academische zitting in het Antwerpse Provinciehuis verklaard dat „De zuivering van het Scheldewater stilaan in ‘t zicht komt”.

Deze uitspraak is in ieder geval in felle tegenspraak met de resultaten van het symposium over de milieuproblematiek van de Schelde, dat in het Zeeuws-Vlaamse Hulst gehouden werd en waarover „Het Volk” op 17 oktober 1984 berichtte : „De Westerschelde is giftiger dan ooit”. Zo lees ik er zelfs : „J. Tegenbosch, sprekend namens het Vlaams Ministerie van Leefmilieu had het zwaar te verduren. Er ontstond zelfs grote hilariteit in de zaal”.

Mag ik u dan ook verzoeken me te melden welke zeer recente gebeurtenissen uw huidig optimisme verklaren aangaande een rooskleurige en nabije toekomst voor de kwaliteit van het Scheldewater?

Antwoord

Mijn verklaring in verband met de huidige kwaliteit van het Scheldewater is gesteund op de diverse onderzoeken van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin.

Vraag nr. 269
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Niet-naleving door België van de EG-Richtlijnen van 16 juni 1975 (75/440/EEG) en van 8 december 1975 (76/160/EEG) betreffende de kwaliteit van het oppervlakte- en zwemwater — Maatregelen

Wat geciteerde richtlijnen betreft heeft België slechts partiële maatregelen genomen ter uitvoering en dit na veroordeling door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (arresten van 2 februari 1982 nr. 72/81 en nr. 73/83).

Met de wet van 24 mei 1983 betreffende de algemene normen die de kwaliteitsobjectieven bepalen van oppervlaktewater bestemd voor welbepaalde doeleinden en de uitvoeringsbesluiten van 17 februari 1984 en 25 september 1984 heeft de nationale overheid de maatregelen genomen, die vereist zijn, haar toevertrouwd in uitvoering van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de staatshervorming.

Graag kreeg ik antwoord op volgende vragen:

1. Welke maatregelen dient het Vlaamse Gewest nog te nemen, opdat haar verantwoordelijkheid tot het niet-naleven van geciteerde richtlijn tot het verleden zou behoren?
2. Wanneer zullen deze maatregelen getroffen worden?

Antwoord

Het vaststellen van de hydrografische bekkens of delen ervan waarvoor de kwaliteitsobjectieven, vastgesteld bij wet van 24 mei 1983 gelden, behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad.

Een ontwerp-decreet is momenteel in voorbereiding om de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging aan te vullen met bepalingen die de Vlaamse Executieve machtigen maatregelen te nemen, die toelaten de bij wet van 24 mei 1983 vastgestelde kwaliteitsobjectieven toepasbaar te stellen.

Aldus zal de Vlaamse Executieve voor de waterlopen of gedeelten van waterlopen binnen het Vlaamse Gewest een bestemming kunnen vastleggen, niet alleen in functie van ecologische, economische en toeristische overwegingen, maar ook in nauw overleg met de andere gewesten van het land.

Vraag nr. 274
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vlasroterijen — Zuivering industrieel afvalwater

Tijdens de bespreking van uw begroting 1984 in de Vlaamse Raad hebt u verklaard dat het probleem van het afvalwater van de vlasnijverheid opgelost is.

Bij het roten van vlas worden grote hoeveelheden sterk vervuild afvalwater geproduceerd, terwijl een lozing van dit afvalwater op riolen verboden is. De structuur van de sector is daarenboven dusdanig dat naast een paar middelgrote bedrijven, de overgrote meerderheid kleine bedrijfjes zijn, die zich geen eigen zuiveringsinstallatie kunnen veroorloven. Het zou me dan ook verheugen van u te mogen vernemen hoe het probleem opgelost is.

Antwoord

Naar aanleiding van zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat voor het afvalwater van de vlasroterijen, anaërobe zuivering een zeer redelijke sanering kan betekenen.

Uit proeven met dergelijke behandeling op afvalwater van een vlasbedrijf langs de Leie, is gebleken dat

meer dan 90% van de biologische verontreiniging wordt geëlimineerd.

Door de gisting wordt methaangas bekomen dat als energiedrager kan worden aangewend in het bedrijf zelf.

Vraag nr. 276
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vlaamse milieuparastatalen — Fusionering VWZ en WZK

Tijdens de bespreking van uw begroting 1983 in de Vlaamse Raad werd verklaard dat een fusie van de VWZ en de WZK zich opdringt.

In 1984 werd medegedeeld in de Vlaamse Raad, tijdens de bespreking van de begroting dat eerlang een document omtrent de fusie van de VWZ met OVAM zal voorgelegd worden. In juli 1984 meldt de pers dat er concrete plannen zijn om de VWZ op te splitsen in 2 afdelingen.

In de toelichting bij de begroting 1985 werd medegedeeld dat aan een gespecialiseerd bureau de opdracht werd gegeven om een functionele analyse op te maken van de werking van alle bij de waterzuivering betrokken instanties. Verder wordt gemeld dat de resultaten van deze studie, die in de loop van 1986 bekend zullen zijn, zullen uitmonden in een voorstel aan de Vlaamse Executieve i.v.m. de organisatorische aanpak van de waterzuivering. Bovendien deelt de Gemeenschapsminister mee dat de VWZ er een vijfde buitendienst te Hasselt verkrijgt.

Naar thans verluid zou eerstdaags aan de Vlaamse Executieve een besluit worden voorgelegd ter opsplitsing van de VWZ in 2 afdelingen met elk een adjunct-directeur aan het hoofd.

In dit verband zou ik graag een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Om welke redenen achtereenvolgens werden vooropgesteld
  - de fusie van de twee waterzuiveringsmaatschappijen;
  - de fusie van één waterzuiveringsmaatschappij met OVAM;
  - de opsplitsing van 1 waterzuiveringsmaatschappij nl. VWZ, met toevoeging van één buitendienst?
2. Om welke redenen de resultaten van de door u aangekondigde functionele analyse niet worden afgewacht?

Wat zijn dan ook de redenen, die er u toe aanzetten hebben om uitgaande van het bestaan van 2 waterzuiveringsmaatschappijen, parastatalen van het type B en een afvalstoffenmaatschappij, parastatale van het type A, achtereenvolgens de fusie voorop te stellen van de 2 waterzuiveringsmaatschappijen dan de fusie van 1 waterzuiveringsmaatschappij met de afvalstoffenmaatschappij en tenslotte de opsplitsing van 1 waterzuiveringsmaatschappij, met name de VWZ, door er vooraf

een buitendienst aan toe te voegen, zonder te wachten op de resultaten van de door u aangekondigde functionele analyse?

Antwoord

De eventuele fusie van de twee waterzuiveringsmaatschappijen in het Vlaamse Gewest is een aangelegenheid die bij decreet moet worden geregeld.

Anderzijds is er m.i. momenteel geen enkele aanleiding om een fusie te overwegen tussen de waterzuiveringsmaatschappijen en OVAM. Dit werd overigens nooit voorgesteld.

De oprichting van afdelingen en buitendiensten binnen de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij tenslotte is functioneel en om organisatorische redenen noodzakelijk om de aanpak van de waterzuivering gedecentraliseerd maar binnen een sterk coördinerend geheel te laten verlopen.

Vraag nr. 277
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

VZW — Privatiseringsopties en personeelsstructuur

Bij de Raad van Beheer van de VWZ blijkt de tendens te bestaan om zoveel mogelijk opdrachten en functies uit te besteden aan derden.

Zo wordt naar verluidt de discussie over het nieuwe VWZ-personeelskader niet gevoerd in functie van het noodzakelijke personeel voor een degelijke uitvoering van de bij decreet aan de VWZ toegewezen opdrachten, maar in functie van een bij voorbaat numeriek beperkt kader waarbij alles wat niet met dit kader kan dan maar moet uitbesteed worden. Door de Regeringscommissaris werd bij de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting zelfs tegen dit beperkt uitgangspunt beroep aangetekend omdat hij het kader loodzwaar vond.

Ik vraag mij af of het privatiseren van een reeks essentiële opdrachten wel een degelijke werking kan garanderen en effectief goedkoper zal uitvallen.

Mag ik van de heer Gemeenschapsminister vernemen hoe hij het personeelsbestand van de VWZ zal structureren?

Meer in het bijzonder vernam ik graag:

- hoeveel inspecteurs er noodzakelijk zijn om de bij decreet voorziene opdrachten te kunnen vervullen inzake oppervlaktewaterkwaliteit, afgeven en controleren van lozingsvergunningen? Welk werkvolume daarbij wordt vooropgesteld?
- Welke personeelsbezetting het centraal VWZ-labo dient te hebben op basis van welke opdrachten?
- Welk personeel wordt voorzien om een verantwoorde slibverwerking/slibafvoer te organiseren op basis van welk werkvolume?

Antwoord

In de zitting van 13 juni 1985 heeft de Vlaamse Executieve het Besluit van de Executieve houdende

personeelsformatie van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij goedgekeurd.

Dit besluit zal binnen afzienbare tijd in het Belgisch Staatsblad worden gepubliceerd.

Vraag nr. 287
van 5 juni 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Kleinschalige waterzuiveringsprojecten in het Hageland — Resultaten

Blijkens het antwoord van de Minister op onze parlementaire vraag nr. 55 van 17 december 1984, werd in zijn opdracht in 1983 door de Groep Toegepaste Ecologie een studie uitgevoerd betreffende alle bestaande systemen van kleinschalige waterzuivering. Rond dit tijdstip zouden de resultaten daarvan bekend zijn.

Bovendien voert de vzw Natuur en Landschap in het raam van een BTK-project een onderzoek uit naar het „geïntegreerd waterbeleid in de vallei van de Winge, de Motte en de Laak”.

Mogen wij van de geachte Minister vernemen:

1. de resultaten van de studie en de daaruit voortvloeiende conclusies betreffende de bestaande systemen van kleinschalige waterzuivering;
2. of de huidige stand van het onderzoek over het geïntegreerd waterbeleid in de vallei van de Winge, de Motte en de Laak, reeds enige besluitvorming doet onderstellen en zo ja, de welke.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. De studie van de Groep Toegepaste Ecologie betreffende kleinschalige zuiveringssystemen is beëindigd en de resultaten hiervan zijn verkrijgbaar onder de vorm van een handboek getiteld „Alternatieve Waterzuiveringstechnieken”, te bekomen bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — AROL-ontvangsten, Belliardstraat 14-18 te 1040 Brussel tegen de som van 1.000 F door storting op PCR 000-2001732-40.
2. De bevoegde administratie is niet op de hoogte van de door u geciteerde studie van de VZW Natuur en Landschap, inzake het geïntegreerde waterbeleid in de vallei van de Winge, de Motte en de Laak.

Wel wordt in het kader van de bijzondere waterbeheersingsplannen (BWP) en van het Algemeen Waterzuiveringsprogramma (AWP) een geïntegreerd waterbeheer uitgestippeld. Het AWP-niveau 2 voor de Nete (Laak) en voor de Demer (de Winge en de Motte) is reeds verspreid, terwijl de AWP-niveau 3 plannen voor de Nete in opmaak zijn bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

De BWP's voor de Nete en Dijle zijn bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu van het Ministerie van de Vlaamse

Gemeenschap in ontwerp en zullen nog in de loop van dit jaar gedrukt en verspreid worden.

Vraag nr. 306
van 13 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Afvalstoffenplan in het Vlaamse Gewest — Saneringskosten

Het afvalstoffenplan dat overal in het Vlaamse Gewest tot 14 juni 1985 ter inzage heeft gelegen voor het publiek werd door een aantal burgers en milieuverenigingen kritisch beoordeeld. Een van de punten waarrond veel vragen worden gesteld zijn de financiële middelen die ter beschikking worden gesteld om de in het afvalstoffenplan opgenomen afvalsaneringen te kunnen uitvoeren.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Is het de bedoeling van OVAM om de stortsite van de Hooge Maey te saneren? Zo ja, wanneer, in welk opzicht en hoe hoog worden deze saneringskosten geraamd? Wat wanneer de kosten de beschikbare gelden overtreffen?
2. Het afvalstoffenplan voorziet een financiële bijdrage van 1.845 miljoen frank voor het opnieuw gezondmaken van het milieu (afdichten, afgraven, solidificatie, hydrodynamische sanering, verwijderen van afvalstoffen). Is dit bedrag, gezien de verschillende „black-points” over gans het land voldoende hoog? Zit daarin ook de sanering van Noord-Limburg voor wat betreft bodem met zware metalen?
3. Volgens artikel 14, §2, Se, van het afvalstoffen-decreet dient het plan de financiële middelen te bepalen die voor de uitvoering ervan noodzakelijk zijn. Houdt zulks in dat de probleemgevallen zullen gesaneerd worden naarmate het beschikbaar gesteld bedrag of houdt zulks in dat bij het overtreffen van het saneringsbedrag, op bijkomende kredieten voor deze opkuis kan beroep gedaan worden? Wat wordt in feite bedoeld met „financiële middelen die voor de uitvoering ervan noodzakelijk zijn”?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Betreffende de bovengrondse sanering bereidt de stad Antwerpen de noodzakelijke werken voor.
Voor de kosten van de werken heeft de stad toelagen aangevraagd.
De reële kostprijs ervan zal pas gekend zijn na aanbesteding der werken.
Wat de ondergrondse sanering betreft, worden de studieresultaten van de VUB afgewacht.
2. Het bedrag van 1.845 miljoen F is een voorlopige raming voor de bijdrage van de overheid in de sanering van de tot nu toe gekende „black points” d.w.z. plaatsen waar afvalstoffen achtergelaten

werden die een gevaar voor het milieu betekenen.

3. De financiële middelen (begroting) worden ieder jaar opnieuw vastgesteld, op basis van de behoeften en de beschikbare middelen, door de Vlaamse Raad op voordracht van de Vlaamse Executieve.

De financiële middelen in het ontwerp-plan door de OVAM geraamd zijn dus indicatief en op basis van de huidige beschikbare gegevens.

Vraag nr. 310
van 13 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Hinderlijke afvalstoffen — Afzonderlijke ophaling

Artikel 29 van het afvaldecreet van 2 juli 1981 voorziet dat de Vlaamse Executieve kan voorschrijven dat de huishoudelijke afvalstoffen die zij aanduidt, afzonderlijk worden opgehaald.

Kan de Minister mij meedelen of de Vlaamse Executieve sinds het in voege treden van het afvaldecreet huishoudelijke afvalstoffen heeft aangeduid die afzonderlijk dienen opgehaald?

In ontkennend geval, waarom niet?

In bevestigend geval, over welk soort huishoudelijke afvalstoffen gaat het hier?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Er is geen enkel besluit van de Vlaamse Executieve inzake verplichte afzonderlijke ophaling van huishoudelijk afvalstoffen goedgekeurd.

De reden hiervoor is dat de ophaling van huishoudelijke afvalstoffen een taak is van de gemeenten.

Experimenten ook in het buitenland met afzonderlijke ophaling tonen aan dat dit over het algemeen zeer duur uitvalt.

Daarom heb ik voorlopig gekozen voor de selectieve inzameling op vrijwillige basis :

- de glasbakken of glasbollen zijn ruim verspreid;
- papier wordt door vele verenigingen opgehaald;
- de oude geneesmiddelen kunnen afgegeven worden bij de apothekers en de OVAM staat in voor de ophaling en de vernietiging. De actie is op 1 juni 1985 gestart en duurt voorlopig 1 jaar;
- via de oprichting van containerparken kunnen verschillende soorten afvalstoffen afzonderlijk ingezameld worden. Een honderdtal gemeenten zullen een containerpark inrichten. Het is de bedoeling ook het klein chemisch huishoudelijk afval via deze containerparken in te zamelen.

Tenslotte zullen nog dit jaar in een aantal wijken van gemeenten selectieve inzamelacties huis aan huis ingericht worden.

Uit de resultaten, de manier waarop de bevolking hierop reageert, en de kosten zullen achteraf de nodige conclusies inzake beleid getrokken worden.

Vraag nr. 311
van 13 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Kankerverwekkende asbestvezels — Reglementering

Een groot aantal openbare en andere gebouwen werden met asbest bevolkt. Er wordt thans vastgesteld dat na een tijd deze asbestbevolking afbrokkelt of scheurt, waardoor de kans bestaat dat de kankerverwekkende asbestvezels via de lucht in de longen van werknemers of bezoekers terecht komen.

Om ernstige ziekten, die hiervan het gevolg kunnen zijn te voorkomen, worden de lokalen afgesloten voor het publiek en werknemers. Maar welke bestemming krijgt de afbrokkelende en kankerverwekkende asbestbevolking bij eventuele verwijdering ervan?

Kan de Minister mij het volgende meedelen?

1. Of er enige reglementering bestaat inzake het storten van bouwafval waarin asbestvezels voorkomt?
2. Hoe wordt thans in de praktijk tewerkgegaan wanneer een aannemer wenst dit asbestafval te storten?
3. Het aantal en de plaats van gebouwen behandeld met asbest is niet bekend. Bij verbouwingen van lokalen waarin asbestbevolking aanwezig is en waarvan de eigenaar niet (meer) bewust is, is het gevaar voor de werknemers maar ook op de stortplaats reëel. Door welke maatregelen wordt dit kankergevaar op de stortplaats vermeden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de kwestieuze materie uitvoerig werd toegelicht in mijn antwoorden op de schriftelijke vragen nr. 45 dd. 13 januari 1983 van de heer W. Kuijpers, nr. 105 dd. 25 januari 1985 van de heer J. Bosmans en nr. 184 dd. 12 april 1985 van de heer J. De Mol.

Vraag nr. 313
van 17 juni 1985
van de heer J. DE MOL

Waterdistributie — Betaling achterstal door nieuwe huurders

De rekeningen van het water moeten volgens de reglementen van alle distributiemaatschappijen door de huurder of de eigenaar betaald worden. Als deze last voor de huurder is, blijft de eigenaar borg voor de betaling. Als een huurder verdwijnt zonder achterstallige schulden te betalen, wordt hetzelfde principe toegepast, althans volgens de contractuele bepalingen die opgenomen zijn in de overeenkomsten tussen de exploitant van het waterleidingsnet, de eigenaar en eventueel de bewoner van het betrokken pand.

In de praktijk verlopen de zaken soms anders. Als de eigenaar de openstaande rekening niet betaalt, is de nieuwe huurder verplicht te betalen om een onderbreking van de watervoorziening te voorkomen, hoewel hij helemaal niet aansprakelijk is voor de schulden van zijn voorganger.

Ik stelde hierover reeds een parlementaire vraag (nr. 52) waarop echter zeer onvolledig geantwoord werd. Daarom kreeg ik nu graag antwoord op volgende vragen.

1. Is het voor om het even welke distributiemaatschappij toegelaten de watervoorziening af te sluiten in het geval dat de niet betaalde rekeningen ten laste zijn van een vorige huurder of de eigenaar die het pand niet bewoont? Is het schorsen van de watervoorziening als sanctie bij wanbetaling niet steeds op persoonlijke naam geregeld door de contractuele bepalingen?
2. Kan de nieuwe huurder op één of andere wijze aansprakelijk gesteld worden voor de schulden van zijn voorganger?
3. Hoe kan in bovenvermeld geval, dat zich overal kan voordoen, de schuld afgewenteld worden op de eigenaar zonder dat de nieuwe huurder het slachtoffer kan worden van het niet betalen van de schuld door de eigenaar?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Waarom het geachte lid weet, wordt de drinkwatervoorziening verzorgd door autonome maatschappijen die ik eigen voorwaarden bedingen in de aansluitings- of veringcontracten.

Deze hoofdelijke verbintenis is, overeenkomstig de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek, volkomen ettelijk en als dusdanig gekend door alle partijen bij het afsluiten van het toetredingscontract, wat door de rechtbanken reeds herhaaldelijk is bevestigd.

Het is uiteraard de rechterlijke macht die bevoegd is om te oordelen of contractuele verplichtingen al of niet nageleefd werden.

Vraag nr. 314

van 17 juni 1985

van de heer L. VANVELTHOVEN

Provinciale Werkgroep Grondwaterbeleid — Resultaten inzake waterbeleid in mijnverzakkingsgebieden

Voor de Provinciale Werkgroep Grondwaterbeleid in de provincie Limburg werd er voor het mijnverzakkingsgebied van de zetel Eisdonk een werkgroep gericht die o.a. volgende punten onderzocht:

het verwijderen en behandelen van de afvalwaters binnen het mijnverzakkingsgebied;

het bepalen van een aangepast ontginnings- en stortbeleid binnen het mijnverzakkingsgebied, zodat de grondwaterstroming en kwaliteit minimaal beïnvloed wordt;

— het bestuderen van nieuwe grondwaterwinningen o.a. te Leut-Meeswijk.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Tot welke besluiten is deze werkgroep reeds gekomen?
2. Tot welke beleidsbeslissingen gaven deze besluiten aanleiding?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid mededelen dat ik in 1983 de provincie-gouverneurs verzocht heb onder hun leiding een permanente provinciale werkgroep grondwaterbeleid te installeren.

In Limburg werd deze werkgroep geïnstalleerd op 4 oktober 1983.

Een tweede vergadering werd georganiseerd op 29 november 1983. Tijdens deze bijeenkomst werd afgesproken dat AROL in samenwerking met alle betrokken instanties een planning zou opstellen om het mijnverzakkingsgebied te Maasmechelen tegen verontreiniging te beveiligen.

In januari 1984 werd deze planning aan mij voorgelegd en medegedeeld aan de VWZ en de gemeente Maasmechelen, met verzoek de dossiers op te stellen.

In Leut-Meeswijk worden door de NMDW nieuwe grondwaterwinningen aangelegd.

Vraag nr. 318

van 19 juni 1985

van de heer D. VERVAET

Vervuiling Kanaal Brussel-Charleroi — Oprichting gemengde commissie en maatregelen tegen vissterfte

Op 23 mei 1985 werd er voor de zoveelste keer een vissterfte vastgesteld in het kanaal Brussel-Charleroi te Halle. Men kwam tot de vaststelling dat deze vissterfte op Waals grondgebied gebeurde maar dat door versassing te Lembeek de dode vis op Vlaams grondgebied terecht kwam. Bij verder onderzoek bleek dat vanaf de lozing van de Haine in het kanaal dode vissen waren te vinden.

Kan de geachte Minister deze kwestie overleggen met de bevoegde Waalse Minister en ervoor zorgen dat er een gemengde commissie wordt opgericht die naar oplossingen zoekt voor de vervuiling van de Haine en van het kanaal Brussel-Charleroi?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Met de andere gewesten wordt nauw overleg gepleegd inzake de bescherming van de waterkwaliteit in de gewestoverschrijdende waterlopen.

Dit overleg heeft tot doel de zuiveringsprogramma's die door de verschillende gewesten worden opge-

maakt en uitgevoerd beter op mekaar af te stemmen teneinde tot een gezamenlijke sanering te komen.

Vraag nr. 320
van 20 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Kwaliteit van het drinkwater — Zuiveringsmethoden

De vervuiling van het oppervlaktewater door huishoudelijk ke afvalwaters en door industriële lozingen beïnvloedt het drinkwater.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke zuiveringsmethoden in ons land beroep wordt gedaan, om uit drinkwater alle mogelijke bacteriologische besmetting te weren.
2. Of er, en zo ja welke evolutie kan vastgesteld worden i.v.m. de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater dat voor de drinkwaterbereiding wordt gebruikt.
3. Of bovenvermelde evolutie reeds aanleiding heeft gegeven tot :
  1. het aanwenden van nieuwe zuiveringsmethoden;
  2. het bestuderen van de gevolgen van dergelijke zuiveringsmethoden, zoals chloreren, voor de gezondheid.

Antwoord

1. Om bacteriologisch betrouwbaar drinkwater te produceren, wordt in ons land beroep gedaan op volgende technieken :
  - chlorinatie met chloorgas, of natriumhypochloriet of calciumhypochloriet of chloor-dioxyde ;
  - ozonisatie ;
  - filtratie over langzame zandfilters.
 Terloops kan ook opgemerkt worden dat opslag van oppervlaktewater in spaarbekkens of veiligheidsbekkens een gunstige invloed heeft op de bacteriologische kwaliteit van dit water.
2. De evolutie, die vastgesteld wordt i.v.m. de kwaliteit van sommige oppervlakte- en grondwaters die voor de drinkwaterbereiding worden gebruikt kan moeilijk in algemene termen omschreven worden.

De situatie wisselt van geval tot geval en is functie van de beschouwde parameters.

Wat de concrete gegevens betreft, kan verwezen worden naar de jaarverslagen van de grote drinkwatermaatschappijen waarin heel wat gegevens inzake de kwaliteit van het water en de evolutie ervan zijn opgenomen.
3. In de drinkwatersector worden af en toe nieuwe zuiveringstechnieken toegepast. Meestal gebeurt dit na grondige studie en nadat gebleken is dat de nieuwe techniek voordelen oplevert op het vlak van :

- de kwaliteit van het eindproduct;
- de bedrijfsvoering ;
- de kostenbeheersing.

De sterilisatie met chloor is een techniek, die reeds lang wordt toegepast. Het is de meest betrouwbare techniek om drinkwater bacteriologisch te zuiveren.

Omwille van de vorming van haloformen in sommige omstandigheden, wordt door technici gezocht naar middelen om enerzijds de sterilisatie met chloor te optimaliseren en anderzijds nieuwe technieken te ontwikkelen. Een valabel alternatief is echter nog niet voorhanden.

Het Koninklijk Besluit van 27 april 1984, betreffende de kwaliteit van het drinkwater vermeldt als maximale norm voor haloformen 100 microgram per liter.

Vraag nr. 321
van 20 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Exploitatievergunningen — Beleidsrichtlijnen voor AROL

Bij het verlenen van exploitatievergunningen voor Klasse 1-inrichtingen adviseert AROL de Bestendige Deputatie i.v.m. emissies in zoverre ze buiten de omheining van de inrichting terecht komen of er een impact hebben.

Hoe het te verklaren dat AROL voor de omschakeling van de EBES-centrale te Genk-Langerlo van olie op steenkool normen oplegt die voor wat betreft SO₂ en MO_x ongeveer het voorstel van de EG-richtlijnen volgen, nl. respectievelijk 2" g/mm³ en 1,3 g/mm³ en voor stof de Duitse norm volgt, zijnde 125 g/mm³, terwijl ongeveer 1 maand later, voor de exploitatievergunning voor de omschakeling van de Intercom-centrale te Ruien praktisch de huidige wettelijke normen aangehouden werden, t.t.z. geen SO₂- noch MO_x-emissiebeperking, stofemissie : max. 300 mg/mm³.

Dit lijkt een beleid van 2 maten en 2 gewichten.

Wat is de lijn in uw beleid in deze materie?

Beschikt AROL over richtlijnen van uwentwege?

Zo ja, welke?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu instructies gegeven werden met het oog op de geleidelijke vermindering van de emissies van de elektrische centrales.

Dit beleid houdt ondermeer in dat bij de omschakeling van stookolie op steenkool emissiegrenswaarden worden opgelegd die nauw aansluiten met het voorstel van EEG-richtlijn voor grote stookinstallaties.

Deze waarden werden reeds voorgesteld en opgelegd aan verschillende grote stookinstallaties, waaronder de EBES-centrale te Langerlo.

Het feit dat deze waarden nog niet vermeld zijn in het vergunningsbesluit van de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen dd. 9 november 1984, verleend aan de Intercomcentrale te Ruien voor de omschakeling van een 300 M.W. eenheid van stookolie op steenkolen heeft enkel te maken met het feit dat de oorspronkelijke vergunning voor deze eenheid, dd. 16 juni 1972, reeds de mogelijkheid voorzag om steenkolen te stoken en daartoe reeds emissiegrenswaarden bevatte, die echter vrij hoog uitvallen in vergelijking met de huidige waarden. Bij de laatste aanvraag werd daartoe enkel verwezen naar de vroegere basisvergunning en naar de reglementaire bepalingen van het koninklijk besluit van 8 augustus 1975.

Bij latere onderhandelingen met het Bestuur voor Leefmilieu heeft de exploitant zich echter akkoord verklaard om de voorwaarden, algemeen vooropgesteld en vervat in de EBES vergunning integraal na te leven. De gestelde eisen betreffende een reeds bestelde elektrofilter werden daartoe op het laatste ogenblik aangepast.

De opgelegde emissiegrenswaarden voor omschakeling en nieuwbouw voor steenkolen centrales worden voorlopig onverkort aangehouden en zijn trouwens vrij goed bekend bij de betrokken bedrijven die daarover de nodige informatie kunnen inwinnen bij het bevoegde Bestuur voor Leefmilieu.

Vraag nr. 323
an 20 juni 1985
an de heer L. VANVELTHOVEN

MER — Invoering bij besluitvorming

Milieu-effectrapportering is een hulpmiddel bij uitsteking van de besluitvorming. Dit hulpmiddel bestaat uit het maken, beoordelen en gebruiken van een milieueffectrapport en het evalueren achteraf van de gevolgen voor het milieu van de uitvoering van een op basis van een milieueffectrapport genomen besluit. Aldus wordt het milieubelang een volwaardige plaats in de besluitvorming gegeven.

Daarom dient oogpunt te worden gegeven dat de m.e.r. telkens aangepast te worden alvorens bepaalde ontwikkelingen het milieu op belangrijke negatieve wijze kunnen beïnvloeden.

Milieueffectrapportering heeft eveneens maar zinnig zin wanneer er overeenstemming bestaat over de inhoudelijke en procedurele eisen, waaraan moet tegemoetkomen worden.

Het inschrijven van een beperkte vorm van m.e.r. in het ontwerp-decreet betreffende de milieuvergunning moet niet tegemoet aan bovenvermelde noden.

Daarom wens ik te vernemen om welke reden de geachte Gemeenschapsminister tot op heden niet verwaarloosd een milieueffectrapportering in te brengen, die tegemoet komt aan de hogervermelde noden.

Antwoord

Voor het antwoord op deze vraag verwijs ik het

geachte lid naar de bespreking van het decreet betreffende de milieuvergunning in de Vlaamse Raad.

Dit decreet voert voor belangrijke industriële projecten de milieueffectrapportering in.

Vraag nr. 324
van 20 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Opname SEVESO-Richtlijn in interne rechtsorde — Initiatieven

Bepaalde industriële activiteiten kunnen zware ongevallen veroorzaken, met ernstige gevolgen voor de werknemers, voor de omwonenden en hun leefmilieu.

Na de SEVESO-gebeurtenis vaardigde de Europese Gemeenschap op 24 juni 1982 een Richtlijn uit inzake de risico's van ongevallen bij industriële activiteiten en dit zowel voor nieuwe als voor bestaande ondernemingen.

Het was de bedoeling dat deze Richtlijn, beter bekend als de SEVESO-Richtlijn, uiterlijk op 8 januari 1984 zou van kracht worden in alle Lidstaten.

De eerste doelstelling is, het ongevallen risico tot een minimum te beperken.

Een tweede doelstelling bestaat er in om, ingeval er zich een zwaar ongeval zou voordoen, te verhinderen dat hieruit rampzalige gevolgen zouden voortvloeien. De nodige controle- en veiligheidsmaatregelen moeten dus vastgelegd worden in de zogenoemde rampenplannen.

Graag vernam ik waarom tot op heden geen initiatief werd genomen om de SEVESO-Richtlijn ook in ons land toe te passen.

Antwoord

Voor deze vraag verwijs ik het geachte lid naar de bespreking in de Vlaamse Raad van het milieuvergunningensdecreet.

In zoverre de Richtlijn van 24 juni 1982 van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten, elementen bevat die moeten uitgevoerd worden door de Gewesten, wordt dit verwezenlijkt door middel van het milieuvergunningensdecreet.

Vraag nr. 327
van 20 juni 1985
van de heer J. DE MOL

Chlorering drinkwater door industriële lozingen — Maatregelen

Het chloreren van drinkwater ter verwijdering van alle bacteriologische besmetting vormt voor de deskundigen nog steeds een groot probleem. Inmiddels staat vast dat deze zuiveringsmethode kankerverwekkende stoffen opwekt, maar hoe het proces werkt is de wetenschappers niet helemaal duidelijk. Dit bleek op een internationaal symposium over gezondheids-

risico's van de drinkwatervervuiling in het Instituut voor de Tropen in Amsterdam.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Wordt de aanwezigheid van kankerverwekkende stoffen in drinkwater, zoals benzeen, benzopyreen, chloroform en vinylchloride, regelmatig gecontroleerd? Werd reeds overschrijding van gezondheidsnormen vastgesteld?
2. Voor een deel komen deze stoffen door industriële lozingen in het rivier- en grondwater terecht. Wordt deze vorm van vervuiling onder controle gehouden door de lozingen aan banden te leggen? Welke lozingsvoorschriften bestaan er ter zake? Wordt de riolering gecontroleerd? Welke instantie is met deze controle belast?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen,

1. Overeenkomstig het koninklijk besluit van 27 april 1984 betreffende de kwaliteit van het drinkwater (dat het K.B. van 24 april 1965 vervangt) is elke exploitant van een waterleidingsnet verplicht met een opgelegde frequentie uitgebreide kwaliteitscontroles uit te voeren.

Voor een 50 tal organoleptische, ongewenste, toxische en microbiologische parameters is een maximaal toelaatbare concentratie bepaald.

Voor concrete gegevens verwijst ik naar het onderzoek „De kwaliteit van het leidingwater in Vlaanderen“ van 1985, dat op mijn verzoek door het IHE werd uitgevoerd.

2. Voor de lozing van industriële afvalwaters is een lozingsvergunning noodzakelijk. Deze wordt afgegeven door de directeur van de bevoegde waterzuiveringsmaatschappij. Het zijn ook die instellingen, die wettelijk belast zijn met de controle.

Vraag nr. 328
van 21 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Chlorering drinkwater — Alternatieve technieken

In antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 147 van 2 juni 1983 in verband met de bedreiging voor de volksgezondheid van „behandeld“ drinkwater, werd mij medegedeeld dat studies bij de mens tot nu toe geen bewijs hebben geleverd dat chlorering van water gevaarlijk kan zijn voor de gezondheid.

In „Het Belang van Limburg“ van 14 juni ll. lees ik echter dat het chloreren van drinkwater ter verwijdering van alle bacteriologische besmetting voor de deskundigen nog steeds een groot probleem stelt. In dit artikel wordt zelfs gesteld dat deze zuiveringsmethode kankerverwekkende stoffen opwekt. Om de kans op kankervorming bij de mens geheel uit te schakelen wordt naarstig gezocht naar een ander doeltreffend middel. Een internationaal symposium heeft dit probleem te Amsterdam aan de orde gebracht.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. In uw antwoord wordt gezegd dat met chloor behandeld drinkwater geen gevaar inhoudt voor de mens. Op het internationaal symposium zeggen deskundigen dat deze desinfecterende methode kankerverwekkende stoffen opwekt. Kan u mij deze tegenstrijdigheid verklaren?
2. Op wat baseert u zich om te verklaren dat met chloorstoffen bewerkt water ongevaarlijk is voor de volksgezondheid?
3. Als gechloreerd drinkwater dan toch niet gevaarlijk is voor de volksgezondheid, waarom wordt dan intensief gezocht naar alternatieve technieken om het drinkwater te reinigen van ziektekiemen?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Bij het chloreren van drinkwater worden in bepaalde omstandigheden zogenoemde haloformen gevormd (o.a. chloroform).

Het vermoeden bestaat dat sommige van deze stoffen, kankerverwekkend kunnen zijn.

Reeds een aantal jaar wordt door technici en wetenschapslui gewerkt aan de optimalisatie van de chloordosering en het ontwikkelen van alternatieve technieken.

2. De gebruikte technieken laten toe het drinkwater bacteriologisch volledig te zuiveren, waarbij het gehalte aan haloformen beneden de 100 microgram per liter blijft. Dit is de norm, die door de Europese Gemeenschap als veilige norm is opgelegd in haar richtlijn 80/778 van 15 juli 1980.
3. Omdat steeds moet gestreefd worden naar de best mogelijke drinkwaterkwaliteit wordt intensief gezocht naar nieuwe zuiveringstechnieken.

Dit spuurwerk beperkt zich niet enkel tot technieken op het vlak van de sterilisatie, maar richt zich tevens naar andere domeinen van de zuiveringstechnologie.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 60
van 1 april 1985
van de heer J. VALKENIERS

AROL — Personeel

Graag bekwam ik volgende inlichtingen betreffende

het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu :

1. een lijst van de personeelsleden in dienst op 1 januari 1985 met vermelding van hun diploma.
2. Welke kwalificaties of diploma's worden vereist om in dat bestuur te werken?
3. Welke is de preciese bevoegdheid van de leden van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu dat de vroegere Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen vervangt, in het behandelen van restauratiedossiers?
4. Welk is het statuut van het personeel werkzaam in dit bestuur?

Voorlopig antwoord

Vermits de vraag van het geachte lid een relatief langdurig onderzoek vergt, zal het antwoord worden verstrekt zodra alle nodige gegevens bekend zijn.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 248
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Oud slibbekken te Ham — Bodemonderzoek naar zware metalen

Enkele chemische bedrijven, die kunstmeststoffen en chloorbereidingen produceren, storten de afval van dit chemisch proces in een slibbekken in Ham, ten oosten van het Albertkanaal.

Het oude slibbekken kende reeds een dijkbreuk.

Om de dijken te verstevigen werden putten gegraven.

In opdracht van het gemeentebestuur van Ham heeft het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie te Diepenbeek ter plaatse monsters genomen. De resultaten van het bodemonderzoek liegen er niet om: grote hoeveelheden zware metalen werden in de bodem aangetroffen o.m. een overdosis aan cadmium, kwik en lood.

Graag vernam ik :

• de uitbatingsvoorwaarden gekoppeld aan de vergunning voor het uitbaten van het slibbekken afgegeven door de Bestendige Deputatie dd. 11 augustus 1983 en die vermeldt dat op de bodem en wanden van het slibbekken een ondoorlatende afsluitlaag moet aangebracht worden ten einde infiltratie van het percolaat van het bekken naar de ondergrond te verhinderen, werden nageleefd;

• mededeling kan worden gedaan van de onderzoeksresultaten evenals van het advies geformuleerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie;

tot welke maatregelen eventueel zal worden overgegaan; welke de kostprijs is; of het principe „de vervuiler betaalt” kan en zal worden toegepast.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 250
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Verlaten terreinen en fabrieken te Nieuwpoort — Aanwezigheid van zware metalen

Omstreeks 1965 stopte de fabriek „Produits Chimiques de Nieuport” haar activiteiten. Hier werden eerst zinksulfaat en bariumsulfide geproduceerd, later werd er verfpigment vervaardigd.

Op de stortplaats, vlak naast de fabriek, kwamen afvalprodukten terecht. De afvalprodukten (waarin 10.000 à 100.000 ppm zink en/of barium met als begeleidende metalen cadmium, nikkel en lood, waardoor ze volgens het KB van 9 februari 1976 giftig zijn) werden gedumpt in de achterliggende moerasgronden en vijvers.

Het terrein is nu ontoegankelijk voor het publiek.

Uit de gegevens van de Aardkundige Dienst in België, blijkt dat onder de terreinen van de fabriek plaatselijk klei aanwezig is op enerzijds geringe diepte (5 meter) anderzijds ook op grotere diepte (23- 100 meter).

De bovenste klei is zeer discontinu en biedt geen waarborg als bescherming tegen de ondergrond.

De grootste klacht van de omwonenden betreft stoflast. Dit waait op bij droog weer.

Het af te voeren volume wordt geschat op 50.000 à 100.000 m³.

Graag vernam ik:

1. of dergelijke hoeveelheid afvalprodukten inderdaad aanwezig is;
2. of het grondwater en het oppervlaktewater afdoende beschermd is ;
3. of de afvoer van dergelijke produkten niet noodzakelijk wordt geacht en welke de gebeurlijke kost hiervan is ;
4. of in deze aangelegenheid het principe van „de vervuiler betaalt” kan toegepast worden.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 252
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Stortplaats Langemark- Poelkapelle — Onderzoek naar xyleen en toluen

Op deze stortplaats werden, naar verluidt, in 1980 vaten gevonden met xyleen en toluen.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Berusten deze geruchten op waarheid?
2. Is reeds een verder onderzoek gebeurd? Zo ja, met welke resultaten?
3. Wie kan verantwoordelijk worden gesteld voor deze zaak?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 253
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Stortplaats te Kemzeke — Onderzoek naar giftige organische solventen

Naar verluidt rusten in deze oude klei-put zwaar giftige organische solventen van de firma AKZG.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd deze klei-put reeds onderzocht?
2. Welke zijn de resultaten van dit onderzoek?
3. Wie kan verantwoordelijk worden gesteld voor deze verontreiniging?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 254
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Stortplaats te Gentbrugge — Onderzoek naar grondwater- en oppervlaktewaterverontreinigingen

De stortplaats te Gentbrugge is een oude stortplaats van het metallurgisch bedrijf NV Arbed waarop ook huisvuil van Gentbrugge gestort werd. Omstreeks 1968 werd het stort afgedekt. Omwonenden spreken over sluikstortingen nadien.

De stortplaats ligt op ongeveer 100 m van de woonzone en er is een uitbreiding van de volkstuintjes in die richting.

De site vormt een potentieel Overstromingsgebied van de Schelde.

Vermoedelijk wordt het oppervlakkig grondwater gedraineerd naar de Schelde toe in functie van de getijden. De ondergrond is beveiligd door de aanwezigheid van natuurlijke klei afkomstig van afzettingen van de Schelde.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd reeds onderzoek uitgevoerd naar grondwater- en oppervlaktewaterverontreinigingen?
2. Is er bij de RUG (Veeartsenijschool) onderzoek gaande naar grazende dieren op de weide en welke de resultaten van dit onderzoek zijn?
3. Acht de Minister het niet nodig diepgaander onderzoek in te stellen zowel via peilputten naar de kwaliteit van het grondwater als via boringen om het afval te karakteriseren?
4. Wordt een planten-analyse (groenten, gras) niet nuttig geacht?
5. Werden er reeds maatregelen genomen om het principe van de „vervuiler betaalt” te doen toepassen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 258
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Stortplaats Chemisch Bedrijf Campine NV te Beerse — Sanering

De stortplaats is gelegen vlakbij de NV Chemisch en Metallurgisch Bedrijf Campine.

De site is gelegen op ± 250 m van een kleine woonkern en op ± 1 km van de agglomeratie Beerse.

Het waterwinningsgebied van Meergoor (PIDPA) ligt op ongeveer 0,5 km, dat van Beerse Centrum (PIDPA) op ± 3 km.

De stortactiviteiten dateren vermoedelijk van vóór 1913 tot 1983. Vóór 1983 werd diverse afval gestort: huisvuil, bakeliet en slakken afkomstig van de lood- en zinkproductie.

Sinds 1983 gaat de niet-giftige afval naar een klasse 1-stort, terwijl de giftige afval afgegeven wordt aan een erkend verwerper.

Door de NV Campine werden sedert 1973 in oude klei- en turfputten metaalslakken gestort van de lood- en zinkverwerking (jaarproductie 1982 : ± 4.000 ton).

Het zou me verheugen mocht de heer Minister me antwoord kunnen geven op volgende vragen.

1. Werd reeds onderzocht of er grondwaterverontreiniging mogelijk is door de uitloging van zware metalen (lood, arseen, zink)?
2. Is ter plaatse planten- en bomensterfte reeds vastgesteld, evenals rundersterfte?
3. Welke maatregelen werden reeds getroffen om de zeer bevulde bodem, noordelijk van de fabriek te saneren en het opwaaiend stof te beperken?
4. Is dringend onderzoek volgens de Minister niet noodzakelijk o.m.
  - naar de verspreiding van zware metalen in de bodem ;
  - naar de waterdichtheid van de kleiput.
5. Is sanering van deze stortplaats, ofwel door afgraving ofwel door afdekking (zo grondwater beveiligd is), niet noodzakelijk?
6. Werd de vervuiler reeds aangemaand bepaalde saneringswerken uit te voeren? Zo ja, welke?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 259 van 4 juni 1985 van de heer L. VANVELTHOVEN

Stortplaats Van Den Bosch PVBA te Hemiksem — Sanering

Deze stortplaats voor inerte afvalstoffen ligt in de onmiddellijke nabijheid van de Schelde (overstromingsgebied) en op 100 m van een woonzone. Ondanks de catalogering als stortplaats voor inerte afvalstoffen, zou er ook industrieel afval en slib aanwezig zijn. Het gehalte aan zware metalen (Arseen) zou hoger zijn dan de giftigheidsnorm van het KB dd. 9 februari 1976.

Graag vernam ik van de heer Minister:

1. of hij de aanwezigheid van industrieel afval en slib kan bevestigen. Zo ja, welke saneringsmaatregelen voorzien worden ;
- 2: welke maatregelen voorzien worden om het principe „ de vervuiler betaalt” te doen toepassen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 260 van 4 juni 1985 van de heer L. VANVELTHOVEN

Hoboken- Polderstad — Sanering ondergrond

In 1974 bekam de PVBA Van den Bosch toelating tot het ophogen met normale grondspecie van terreinen aan de Metaalstraat te Antwerpen.

Een uitgebreid onderzoek bracht in 1981 aan het licht dat een deel van de ophoging evenwel gebeurden met huishoudelijke maar ook industriële, zelfs giftige industriële afval. Ook werden terreinen op toen Hoboken's grondgebied zonder toelating opgehoogd.

De ophoging werd onmiddellijk stopgezet. De giftige afval werd onder toezicht van de bevoegde overheidsdiensten verwijderd.

Graag vernam ik:

1. of reeds werd onderzocht of een sanering van de ondergrond nodig zal zijn;
2. of draineren en het zuiveren van het sterk verontreinigde drainagewater (olie, PCB's, metalen...) nodig is.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 262 van 4 juni 1985 van de heer L. VANVELTHOVEN

Hooge Maey te Antwerpen — Maatregelen tegen grondwaterverontreiniging

De Hooge Maey is een industriële stortplaats. Het ligt op ± 2 km van de dorpskom van Stabroek. Het waterwinningsgebied van Putte-Kapellen ligt op 5,6 km, dat van Brasschaat op 9,2 km. Hier vinden de waterwinningen van de PIDPA plaats.

Uit de analyse die m.b.t. het grondwater werden uitgevoerd, wordt geconcludeerd dat hier giftige stoffen worden gestort.

Er werd vastgesteld dat de kleilaag onder de Hooge Maey bij het realiseren van een zandwinningput werd doorstoken zodat er geen bescherming meer is t.a.v. de ondergrond, bestaande uit de watervoerende zanden van Diestiaan/Antwerpiaan waaruit zowel in België als in Nederland drinkwater gewonnen wordt.

Graag vernam ik:

1. of reeds precieze resultaten bekend zijn van verder wetenschappelijk onderzoek i.v.m. eventuele bezoedeling van het grondwater;
2. tot welke besluiten deze resultaten hebben geleid inzake de sanering van deze stortplaats;
3. welke de gevolgen zijn voor een eventuele ernstige bezoedeling voor de drinkwatervoorziening;

4. welke maatregelen door b.v. OVAM of door de Minister reeds werden getroffen teneinde het principe „de vervuiler betaalt” in dit geval te doen toepassen ;
5. op welke verantwoorde wijze zal de enorme sterk bevulde waterhoeveelheid ter plaatse verwijderd worden.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 265 van 4 juni 1985 van de heer L. VANVELTHOVEN

Afspraken Nederland-België inzake cadmium- en radiumverontreiniging — Kwaliteit van het Scheldewater

Op 15 december 1984 maakte „De Tijd” gewag van de Zeelandse eis, de verdieping van de Westerschelde, een project van uiterst groot belang voor de Antwerpse haven, te verbinden met de bevredigende regeling voor de kwaliteit van het Scheldewater.

Het is algemeen bekend dat Nederland zich uitermate ongerust maakt over uitzonderlijk hoge cadmium- en radiumgehaltenes.

In dit verband vernam ik graag:

1. in welke mate de toekomstige lozingen van het afvalwater, aangevoerd door de collector van het Albertkanaal, een verhogend effect zullen hebben op de gehaltenes aan cadmium en radium?
2. Welke binnen het Vlaamse Gewest de belangrijkste vervuilingbronnen aan cadmium en radium zijn van de Schelde?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 266 van 4 juni 1985 van de heer L. VANVELTHOVEN

Kanaal Gent-Terneuzen — Kwaliteit van het water

Volgens „De Tijd” van 15 december 1984 is het provinciebestuur van Zeeland de mening toegedaan dat de kwaliteitseisen gesteld in het bilateraal verdrag over het kanaal Gent-Terneuzen, „op geen stukken na” worden gehaald.

Graag vernam ik:

1. wat zijn de oorzaken van de uiterst slechte waterkwaliteit?
2. Aan welke lozingsvoorwaarden moeten de bedrijven, gevestigd in de Gentse Kanaalzone, voldoen?
3. In welke mate werden de lozingen reeds gecontroleerd en wat waren de resultaten ervan?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 267 van 4 juni 1985 van de heer L. VANVELTHOVEN

Lozingen van Bayer in de Schelde — Maatregelen en controle

Met zijn vraag nr. 134 van 13 maart 1984 heeft de heer N. De Batselier u een aantal preciese vragen gesteld aangaande de lozingen van het bedrijf Bayer in de Schelde.

Naar aanleiding hiervan bekwam ik graag antwoord op de volgende vragen.

1. Uit uw antwoord kan ik opmaken dat Bayer-rechteroever zuurlozingen van de titaandioxideafdeling uitvoert in de Schelde. Zijn deze lozingen van lage pH-waarden conform met de bepalingen van de lozingsvergunning? Zo ja, wat is de wettelijke grondslag van een dergelijke toelating? Zo neen, waarom werd er tot nu toe niet opgetreden door de controlerende instanties?
2. Daarenboven maak ik uit uw antwoord op dat er momenteel geen „technologie van zuivering” beschikbaar zou zijn ter voldoende zuivering van de Bayer-afvalwaterstromen. Indien deze veronderstelling exact is, verzoek ik u te melden waarop u zich steunt.
3. Bent u van oordeel dat onder deze omstandigheden Bayer zijn vervuilende activiteiten verder mag zetten?
4. Uit uw antwoord blijkt tevens dat de VWZ het Bayer dossier terdege zou onderzocht hebben.

Welke effectieve controles van de lozing heeft de VWZ reeds zelf verricht en welke gevolgen zijn eraan verbonden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 268
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Gipsdumping van BASF in de Schelde — Alternatieve oplossingen

Uit het antwoord op de vraag nr. 97 van 30 april 1983 van de heer N. De Batselier kan ik opmaken dat BASF feitelijk geen afvalwater loost, maar wel een brij van gips, verpompaar gemaakt door toevoegen van water uit het kanaaldok B3. Derhalve is deze afvaldumping in de Schelde in tegenspraak met artikel 2 van de wet van 26 maart 1971, die alleen de lozing van afvalwater toelaat.

In uw antwoord meldt u tevens dat u opdracht gegeven hebt aan de VWZ en OVAM om deze situatie grondig te bestuderen en u alternatieve oplossingen voor te stellen.

Mag ik u verzoeken mij een antwoord te geven op de volgende vragen.

1. Wanneer gaat u paal en perk stellen aan de onwettige toestand van gipsdumping van BASF in de Schelde?
2. Is het juist dat de radioactiviteit van het gips 150 keer groter is dan de toegelaten hoeveelheid radioactiviteit die geloosd mag worden door een kerncentrale. Mag dgl. afval, zonder eliminatie van de radioactiviteit, zomaar geloosd worden?
3. Tot welke bevindingen zijn na 2 jaar studie de VWZ en de OVAM gekomen en welke alternatieve oplossingen stellen ze voor?
4. Welke oplossing gaat u BASF opleggen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 270
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Kwaliteit oppervlaktewater — Toezichtsorganen van het Vlaamse Gewest

1. Welke instanties zijn voor het Vlaamse Gewest, belast met het toezicht op de kwaliteit van het oppervlaktewater?
2. Wat behelst dit toezicht m.a.w. welke parameters worden met welke frequentie op welke plaatsen bepaald?
3. Welk budget is er jaarlijks de vijf jaren vóór 1/1/1985 aan dit toezicht besteed?
4. Welke budgettaire evolutie wordt er de volgende 5 jaar verwacht?
5. Hoe gebeurde de financiering van deze uitgaven vóór 1/1/1985 en hoe zullen ze de volgende 5 jaar gefinancierd worden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 271
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Studiekosten opmaak TRP — Overname aandeel collectoren

Door het merendeel der gemeenten werd in uitvoering van ministeriële omzendbrieven eerstijds gestart met de opmaak van een totaal rioleringsplan (TRP) voor het grondgebied van hun gemeente.

Ondanks de positieve bedoeling van deze TRP's dringen zich toch een aantal vragen op:

- enerzijds naar de stand van zaken met betrekking tot het gebruik van deze TRP's in functie van de uitbouw van het rioleringsnet.

De TRP's werden immers geconcipeerd in functie van een volledige — vandaag onbetaalbare — uitvoering van het rioleringsnet ;

- anderzijds naar de vraag van overname van de opties inzake collectoren door de VWZ en tegelijk de overname van het deel studiekosten voor deze collectoren.

Mag ik dan ook van de heer Gemeenschapsminister vernemen :

1. wat op heden de stand van zaken is voor de diverse TRP's : voorontwerp, ontwerp, goedkeuring?
2. Is het waar dat de intentie bestaat geen TRP's meer goed te keuren? Zo ja, dienen de gemeenten zich dan nog verder te houden aan de opties van hun TRP bij de planning en uitvoering van rioleringswerken? Vreest u niet dat het ontkrachten van TRP-opties opnieuw zal leiden tot onplanmatigheid en geldverspilling inzake aanleg rioleringswerken?
3. Werden aan uw diensten en aan de andere overheden, die belast zijn met het toezicht op de gemeentelijke rioleringswerken ter zake reeds nieuwe instructies medegedeeld?
4. Zijn de waterzuiveringsmaatschappijen gehouden de studiekosten voor het gedeelte collectoren in het TRP over te nemen (dus ook de financiële lasten van aangelegene leningen) of niet?
 Werden er door de VWZ reeds dergelijke overnames van studiekosten uitgevoerd: zo ja, op welke basis en voor welke gemeenten?
5. Indien de TRP-studiekosten voor het collectorennet niet worden overgedragen : wat zal er gebeuren met de meestal voorziene contractuele aftrek van deze kosten bij uitvoering van de collectoren? Zal de VWZ/WZK dit gedeelte terugbetalen aan de betrokken gemeente?

6. Indien VWZ-WZK nieuwe opties nemen met betrekking tot geplande collectoren, gebeurt dit in overleg met de betrokken gemeenten? Wie betaalt in voorkomend geval de supplementaire studiekosten voor aanpassing van het TRP en eventuele kosten voor heraanleg van reeds uitgevoerde rioleringswerken?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 272
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Overname R WZI-personeel — Modaliteiten en stand van zaken

De overname van het gemeentelijk/intercommunaal personeel door de VWZ dreigt een lastige bevalling te worden.

Ondanks goedkeuring van het overname decreet op 5 april 1984 (BS 13.6.1984) wacht men nog steeds op de noodzakelijke uitvoeringsbesluiten.

Intussen blijft vooral de VWZ gedwongen te functioneren in een zeer nefaste personeelstoestand, terwijl het gemeentelijk exploitatiepersoneel in ontmoedigende besluiteloosheid wordt gehouden.

Mag ik van de heer Gemeenschapsminister vernemen :

1. wanneer het noodzakelijke besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de nadere overnameregelen er uiteindelijk komt en vanaf welke datum het operationeel wordt?
2. Welke categorieën personeel voor overname in aanmerking komen en onder welke voorwaarden dit zal gebeuren (vastbenoemd personeel, contractuelen, tewerkgestelde werklozen, BTK-ers)?
3. Is het waar dat er objecties bestaan t.o.v. de overname van TWW? Zo ja, wie maakt welke bezwaren?
4. Kan de VWZ/WZK de overname van een RWZI-personeelslid weigeren? Zo ja, op basis van welke motieven?
5. Is het tevens de bedoeling om ook de contractuele klaarmeesters, aangeworven door de VWZ, over te nemen in de voorliggende regeling? Zo ja, op welke juridische basis kan dat? Mag ik tevens vernemen op welke juridische basis deze contractuele aanwervingen gebeurden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 273
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Waterkwaliteit van de Vlaamse waterlopen — Stand van zaken

Gelet op het feit dat wordt beweerd dat het gevoerde waterzuiveringsbeleid een planmatig beleid is, geconcretiseerd in een zgn. AWP kreeg ik graag antwoord op volgende vragen.

1. Waar blijven de meermaals aangekondigde concrete voorstellen van sanering de zgn. AWP niveau 3, die u als onontbeerlijk hebt hebt voorgesteld?
2. Hoe is de AWP aanpak te verzoenen met de in de toelichting bij uw begroting 1985 aangekondigde onvolledige uitbouw van de zuiveringsstations?
3. Hoeveel jaren zal de planperiode in beslag nemen om een (nog niet vastgelegde) waterkwaliteit in het Vlaamse Gewest te bereiken?
4. Welke concrete verbeteringen van de kwaliteit van welke waterlopen kunt u citeren als realisaties van uw beleid sedert 1 januari 1982? Voor iedere waterloop wens ik te vernemen wat de saneringsmaatregelen inhouden : aanleg van riolering en aansluiting van woningen en gebouwen op deze riolering; aanleg van collectoren en aansluiting van de riolering op de collector; bouw van rioolwaterzuiveringsinstallaties en aansluiting van de collectoren op de rioolwaterzuiveringsinstallaties; langs de ene kant, of met andere woorden saneringen van de „Openbare sector” en anderzijds de zuiveringsmaatregelen door de bedrijven genomen, die zelf hun afvalwater behandelen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 275
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Lozingsvergunning voor afvalwater — Afgifte en controle

Sedert geruime tijd moet het u welbekend zijn dat quasi 90 procent van de ondernemingen in het Vlaamse Gewest die afvalwater lozen, niet beschikken over een geldige lozingsvergunning en als dusdanig in overtreding zijn met de bepalingen van de artikelen 2 en 5 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Bovendien blijkt het afgeven van een zinvolle lozingsvergunning, in vele gevallen niet mogelijk te zijn, omwille van de sinds 10 oktober 1983, niet meer van kracht zijnde sectoriële lozingsnormen die volgens de bepalingen van de bijzondere wet op de

staats hervorming van 8 augustus 1980 tot de bevoegdheden van de nationale overheid behoren.

Welke initiatieven heeft u dan ook reeds genomen om:

1. de nationale overheid aan te manen, de haar opgedragen taak te vervullen?
2. De ondernemingen vooralsnog een realistische lozingsvergunning te laten uitreiken door de waterzuiveringsmaatschappijen?
3. De controle van de lozingen met de nodige ernst en efficiëntie te doen verlopen? Hoeveel bedrijven werden er in het Vlaamse Gewest sedert 1 januari 1982 een lozingsvergunning uitgereikt en hoeveel bedrijven dienen er nog een te krijgen? Hoeveel controles van lozingen werden er sedert 1 januari 1982 uitgevoerd? Hoeveel overtredingen werden er vastgesteld? Welke criteria werden er gehanteerd om een overtreding aan de parketten te signaliseren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 278
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Slib R WZI'S — Afzetcriteria, kwaliteitsonderzoek en recyclage

In het ontwerpplan afvalstoffen (OVAM-deelplan bijzondere afvalstoffen wordt een belangrijk accent gelegd op het slib van RWZI's. Centraal staat het idee van recyclage, zowel omwille van de aard en bruikbaarheid van het slib als omwille van de relatief goedkope verwerkingskost.

Anderzijds bereiken ons alarmerende geruchten inzake vervuiling van het zuiveringsslib met onder andere zware metalen.

Ten aanzien van het landbouwkundig gebruik stelt zich derhalve toch de vraag naar de gehanteerde gebruiksrichtlijnen.

Mag ik van de heer Gemeenschapsminister vernemen:

1. welke gebruiksrichtlijnen momenteel door de VWZ-WZK worden gehanteerd bij de afzet van zuiveringsslib in de landbouw en/of andere groene bestemmingen?
2. Welke RWZ's zetten momenteel slib rechtstreeks af in land- en tuinbouw? Over welke hoeveelheden gaat het en onder welke vorm wordt het slib ter beschikking gesteld? Voldoet het slib kwalitatief? Zo ja, aan welke richtlijn?
3. Is het de bedoeling in de nabije toekomst het ontwerp van Europese richtlijn over te nemen voor de afzet in de landbouw? Zo ja, werden er ter zake

reeds gesprekken gevoerd met het Ministerie van Landbouw? Door wie werden deze gesprekken gevoerd? Zo neen, welke richtlijn zal u laten toepassen in de toekomst? Waarom?

4. Door de VWZ werd naar ik kon vernemen op de RWZI's vorig jaar een slibbemonsteringscampagne georganiseerd. Mag ik vragen een gedetailleerd overzicht te verkrijgen van de resultaten ervan. Welke concrete besluiten werden uit deze bemonstering getrokken in functie van slibafzet/slibverwerking en sanering van de afvalstromen? Werde eenzelfde campagne georganiseerd door de WZK? Gelieve mij ter zake eveneens de resultaten te willen mededelen en de praktische besluiten die er uit getrokken werden.
5. Welke opties heeft u reeds genomen met betrekking tot het noodzakelijke slibkwaliteitsonderzoek? Welke bemonsteringsfrequentie stelt u voorop? Wie zal de slibmonsters analyseren? Wat is de geschatte kostprijs van dit kwaliteitsonderzoek? Wordt ook de kwaliteitstoestand van de bemeste landbouwpercelen opgevolgd? Zo ja, door wie? Zo neen, waarom niet?
6. Werden en worden de klaarmeesters en gemeentebestuurders geïnformeerd over deze onderzoeken? Waarom desgevallend niet?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 279
van 5 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Aanmaak zwarte grond met slib van R WZI — Stand van zaken

Het aanmaken van zwarte grond met rioolwaterzuiveringsslib maakt momenteel in het buitenland furore gelet op de relatief goedkope verwerkingsvorm en de brede waaier van afzetmogelijkheden (plantsoenen, geluidsbermen, sportvelden, boomkwekerijen, afdek stortplaatsen, recultivatatie industriegronden, bosbouw).

Door de waterzuiveringsmaatschappijen wordt deze techniek naar mij bekend slechts zeer uitzonderlijk toegepast.

Aanmaak van zwarte grond vereist enerzijds aandacht voor het kwaliteitsaspect van het eindproduct en de bestemming ervan en anderzijds de nodige infrastructuur en personeel.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen:

1. of de waterzuiveringsmaatschappijen concrete richtlijnen hebben gekregen om de groene bestemming van zuiveringsslib centraal te stellen? Zo neen, waarom gebeurde dit niet?

2. Welke concrete projecten zijn er reeds genomen of zijn er gepland door VWZ/WZK om zuiverings-slib een groene bestemming te geven naast rechtstreekse afzet in de landbouw?
3. Welke termijnprojecten werden er desbetreffend voorbereid?
4. Wat zijn de personeels- en materiaalbehoeften om deze projecten uit te voeren (in casu transport slib, aanmaak zwarte grond, afvoer zwarte grond, enz.)? Is en zal hiermee reeds in de begrotingen 1985- 1986 rekening gehouden worden? Zal u desbetreffend in het nieuwe personeelskader voor de VWZ ruimte scheppen? Zo ja, welke?
5. Plant u overleg met instanties zoals gemeentebesturen, de diensten van het Groenplan, Waters en Bossen, stortexploitanten, enz. om de afzet van de zwarte grond te garanderen? Zo neen, vreest u niet dat de afzet zal gehinderd worden door vooroordelen en onvertrouwdheid met het produkt zoals ook met de compost uit huisvuil het geval is?
6. Zal u eventueel regulerend optreden om de recycling van organisch materiaal (o.a. zuiverings-slib) te vrijwaren tegen de druk van de sector kunst-meststoffen? Onder welke vorm zal dit gebeuren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 280 van 5 juni 1985 van de heer L. VANVELTHOVEN

Zuivering afvalwater industrieterreinen — Stand van zaken inzake riolering

Het aantal industrieterreinen in Vlaanderen is niet gering. Vaak vormen de ingeplante bedrijven een zeer heterogeen gegeven van vervuilende naast ambachtelijke bedrijven.

Ten aanzien van afvalwater bieden zij het voordeel van een geconcentreerde ligging, naast een quasi algemene aansluitbaarheid op riolering. Op het punt van afvalwaterzuivering stellen zij echter vaak zware problemen.

Veel rioleringen van industrieterreinen zijn niet aangesloten op het gemeentelijk rioleringsnet of lozen rechtstreeks in oppervlaktewater. Het afvalwater is vaak sterk verontreinigd door lozing van industrieel afvalwater en stelt dan ook zware problemen op zuiveringsinstallaties. Controle op de lozingen wordt vaak bemoeilijkt door gezamenlijke of niet-scheidbare lozingen van twee of meer bedrijven.

Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen:

1. hoeveel industrieterreinen over een volledig rioleringsnet beschikken? Welke stappen worden of

worden genomen t.o.v. industrieterreinen die over geen gesloten rioleringsnet beschikken?

2. Hoeveel industrieterreinen beschikken over een riolering die aangesloten is op het gemeentelijk rioleringsnet? Hoeveel van deze rioleringen voeren dit industrieafvalwater af naar een RWZI? Wanneer is de aansluiting op een RWZI voorzien voor de andere?
3. Welke stappen heeft de Gemeenschapsminister reeds gezet of zal hij zetten om de resterende industrieterreinen op de gemeentelijke rioleringen te doen aansluiten? Overweegt hij ter zake een selectieve subsidiëringpolitiek? Mag ik per betrokken industrieterrein vernemen waarom het niet op het gemeentelijk rioleringsnet is aangesloten?
4. Welke lozingsvergunning wordt aan de bedrijven op het industrieterrein verstrekt die lozen in een riolering die nog niet aangesloten is op de gemeentelijke riolering? Worden hen bijzondere overgangsvoorwaarden opgelegd?
5. Zijn er resultaten bekend van uit door u gevoerde studies over de invloed van lozingen van industrieterreinen op de werking (biologie, slibkwaliteit, roostermateriaal, vetaanvoer) van RWZI's? Bestaat er ter zake een planning om deze bedrijven prioritair te doen saneren?
6. Naar ik mocht vernemen zijn er collectoren aangelegd die industrieel afvalwater aanvoeren naar RWZI's maar omwille van behandelbaarheidsproblemen niet werden aangesloten waardoor dit zwaar beladen afvalwater rechtstreeks in oppervlaktewater terecht komt. Dit zou o.a. het geval zijn te Geel. Is dit waar? Welke stappen werden reeds genomen om deze toestand dringend te saneren? Zijn er nog andere dergelijke collectoren aangelegd maar niet aangesloten? Zo ja, welke en waarom?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 281 van 5 juni 1985 van de heer L. VANVELTHOVEN

Afvalwaterzuiveringsinstallaties — Rendabiliteitsstudie

In het verleden werden tientallen RWZI's gebouwd en collectoren aangelegd die slechts voor een laag percentage benut worden.

Het is een uitdaging voor VWZ en WZK om deze RWZI's te rendabiliseren. Het is echter even belangrijk dat uit de vergissingen van het verleden de nodige lessen worden getrokken.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. welke voorafgaande rendabiliteitsstudies onder zijn beleid worden verricht vooraleer een opdracht tot opmaak van een ontwerp of aanbesteding van een afvalwaterzuiveringsinstallatie wordt overgegaan?
2. Worden er ter zake bemetingscampagnes opgezet? Zo neen, waarom niet?
3. Mag ik voor alle RWZI's (opbouw, ontwerp of optimalisatie) en collectorwerken (ontwerp, uitvoering) die gedurende de voorbije 3 jaar werden gestart of op het investeringprogramma 1985, 1986, 1986 voorkomen, vernemen welke voorafgaande studies werden verricht, door wie die werden verricht en welke voor ieder van deze werken het te verwachten rendement is na realisatie?
4. Wordt een minimumbenutting voorgesteld alvorens tot aanbesteding wordt overgegaan? Zo neen, moet dan niet gevreesd worden eenzelfde verspilling als in het verleden te veroorzaken?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 282
van 5 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

RWZI's — Onderbelasting en rendabilisatie niet-gebruikte installatie

In het nabije verleden werden het grootste aantal RWZI's in min of meerdere mate overgedimensioneerd.

Naast overcapaciteit op bouwkundig vlak zijn er ook alzoze overschattingen gebeurd op vlak van elektro-mechanische uitrusting hetzij omdat een onnodige reserve werd voorzien (eufemistisch omschreven als oorzakelijke ontduubeling) hetzij omdat de nodige collectoren en/of riolering ontbreekt.

Het is een uitdaging om deze onderbenutting te verhinderen hetzij door de gemeenten aan te zetten rioleringswerken uit te voeren, collectoren aan te leggen of de niet-gebruikte RWZI-uitrusting te rendabiliseren.

Mag ik aan de geachte Gemeenschapsminister vragen wij per bestaand, in opbouw zijnd of gepland RWZI de volgende gegevens te willen meedelen?

1. Wat is de ontwerpcapaciteit? Is deze ontwerpcapaciteit op hydraulische dan wel vuilvracht betrokken?

2. Wat is de reële belasting? Is deze reële belasting betrokken op hydraulische belasting dan wel op vuilvracht? Wie bepaalde deze reële belasting en van wanneer dateert de laatste bepaling?

3. Welke contrasten zijn er gelegd met de gemeentebesturen om het rioleringsnet uit te bouwen? Wat zijn de te verwachten werken in de eerstvolgende 5 jaar en het effect ervan op de benuttingsgraad van het RWZI?
4. Welke collectoren worden er de eerstvolgende 5 jaar gepland en wat is het effect ervan op de benuttingsgraad van het RWZI?
5. Welke onderdelen van het RWZI of RWZI-uitrusting zijn niet operationeel? Waarom niet? Wat zijn de intenties om ze in het kader van de VZW/WZK werking te operationaliseren?
6. Een viertal RWZI beschikken over miljoenenkostende droogtrommels die onbruikbaar zijn omwille van het energieverbruik. Zijn er reeds stappen gezet om deze momenteel nutteloze infrastructuur een nuttige bestemming te geven? Zo ja, welke? Zo neen, waarom niet?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 283
van 5 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Waterzuiveringsmaatschappijen — Verhaalbaarheid aandeel provincies inzake werkingskosten

In de brochure „Leefmilieu en Waterbeleid” in Vlaanderen, toelichting bij de begroting 1982 lees ik op blz. 17 dat de provincies, die volgens artikel 22 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, gemachtigd zijn om de bijdragen die zij hoeven te betalen in de werkingskosten van de waterzuiveringsmaatschappijen, deze tarieven verhalen op de individuele burgers.

Aangezien zij de vrije keuze hebben ten aanzien van de toepassingsmodaliteiten is het niet denkbeeldig dat iedere provincie zijn eigen heffingssysteem zal ontwikkelen. Er zal worden gestreefd naar een uniform heffingssysteem dat ook voor de bevolking meer rekening zal houden met de werkelijk geloosde vervuiling. Een initiatief daartoe zal genomen worden via de waterzuiveringsmaatschappijen. Totdaar de brochure.

1. Welke initiatieven heeft u nu concreet genomen om aan bovenstaand objectief te voldoen?
2. Op welke wijze hebben de onderscheiden provincies hun aandeel in de werkingskosten van de waterzuiveringsmaatschappijen voor de jaren 1983 en 1984 verhaald.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden ver-

richt, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 284
van 5 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN**

v w z — *Kosteloze overname van gemengde zuiveringsstations (R WZI 's)*

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 januari 1985 werden de nadere regelen vermeld inzake de kosteloze afstand van de gemeentelijke zuiveringsstations aan de waterzuiveringsmaatschappijen.

In het ambtsgebied van de VWZ zijn er desbetreffend twee RWZI's, met name te Laarne en te Aalter, die naar oprichting en exploitatie het voorwerp uitmaken van een contractuele overeenkomst tussen de betrokken gemeenten en private industriële ondernemingen.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen wat de overnametoestand van deze RWZI's is en meer bepaald :

1. of deze RWZI's op dezelfde wijze worden overgenomen als de zuiver gemeentelijke of intercommunale RWZI's?
2. Zo ja, worden deze RWZI's volledig kosteloos overgedragen of dient er een verrekening te gebeuren met de betrokken ondernemingen voor wat hun inbreng betreft?

Worden ook voor deze RWZI's alle lasten vanaf 1 januari 1983 overgedragen inzake uitgaven voor investering en exploitatie? Geldt deze overdracht enkel voor wat het gemeentelijk aandeel betreft of voor het geheel der installatie? In geval van overdracht der zuiveringslasten van de betrokken private ondernemingen, vreest de geachte Gemeenschapsminister dan niet voor concurrentievervalsing t.o.v. bedrijven die volledig zelf hebben moeten instaan voor hun afvalwaterzuivering? Op welke wettelijke basis geschiedt desgevallend deze overdracht van private lasten?

3. Zo neen, onder welke voorwaarden worden deze RWZI's verder uitgebaat? Welke financiële overeenkomsten blijven of worden er van toepassing tussen de VWZ en de betrokken bedrijven?
4. In geval van overdracht van deze RWZI's, wordt dan ook het gedeelte „voorzuiivering industrieel afvalwater” overgedragen?

Zo ja, op welke wettelijke basis en/of contractuele basis gebeurt dit?

Zo neen, welke lozingsvoorwaarden worden opgelegd aan dit voorgezuiverd afvalwater? Hoe wordt gecontroleerd of het zuiveringsrendement van deze private installaties voldoet aan de opgelegde contractuele voorwaarden?

Op welke basis dragen deze ondernemingen bij in de globale werking van de VWZ : per IE of in

functie van gemeten IE of enkel in functie van de gesloten forfaitaire overeenkomstverdeelsleutel?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 285
van 5 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN**

v w z — *Exploitatie van gemengde zuiveringsstations (RWZI's)*

Voor zover ons bekend wordt de exploitatie van de RWZI's Laarne en Aalter volledig verricht door personeel van de respectievelijke ondernemingen i.p.v. door gemeentepersoneel.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het de bedoeling om dit privé personeel te doen overnemen door de VWZ? Zo ja, op welke wettelijke basis kan dat? Zo neen, is het de bedoeling dit personeel te vervangen door statutair VZW-personeel?
2. Voor zover ons bekend gebeurt de exploitatie van deze RWZI's momenteel op basis van overeenkomsten tussen de VWZ en de betrokken ondernemingen.

Mag ik eveneens vernemen welke concrete afspraken werden gemaakt, met name:

- a. voor welke periode werden deze overeenkomsten gesloten?
- b. Verdeling der exploitatiekosten tussen de onderneming en de VWZ?
- c. Wie verricht de bepalingen nodig voor de verdeelsleutel?
- d. Wie neemt de monsters en wie analyseert deze monsters?
- e. Wat is de frequentie van bemonstering en welke parameters worden bepaald?
- f. Hoeveel bedragen de kosten voor deze analyses noodzakelijk voor de berekening der kostenverdeling? Ten laste van wie zijn deze analysekosten? Hoeveel bedroegen die in 1983 en 1984?
- g. Hoeveel personeelskosten worden er in rekening gebracht door de private ondernemingen? Welke concrete taken vervullen deze personeelsleden voor het gemeentelijk deel van het RWZI? Welke bedragen werden hiervoor uitgegeven in 1983 en 1984? Wat is de verdeelsleutel tussen VZW en onderneming?

- h. Welke concrete taken worden inmiddels reeds door VZW-personeel verricht op deze RWZI's?
  - i. Wie staat in voor het onderhoud van de installaties? Door wie werden deze onderhoudswerken uitgevoerd en welke bedragen werden hiervoor in 1983 en 1984 uitgegeven? Wat is de verdeelsleutel tussen VZW en de onderneming?
  - j. Wie controleert de kwaliteit van het effluent? Welk is de bemonsteringsfrequentie, wie analyseert de monsters op welke parameters en wat is de kostprijs der analyses in 1983 en 1984?
3. Zijn de zuiveringsmaatschappijen nog van plan gelijkaardige gemengde installaties op te richten? Zo ja, welke, op welke wettelijke basis en op basis van welke concrete kostenverdeelsleutels en exploitatievoorwaarden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 303 van 13 juni 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Melseleppolder — Overslagplaats van afvalglas en containerafval

Tegen de wil in van het Bestuur van de Stedebouw, OVAM en de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen heeft u voor één jaar toelating verleend tot het uitbaten van een overslagplaats van selectief ingezameld afvalglas en containerafval in de Melseleppolder, op een terrein waar gedurende zes jaar zonder vergunning allerlei afval werd gestort.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Is u op de hoogte van het feit dat op het terrein, waarvoor u nu een exploitatievergunning voor een overslagplaats van selectief ingezameld afvalglas en containerafval heeft afgeleverd, voorheen illegaal afval werd gestort?

In bevestigend geval :

- a. aan wie hoort dit terrein toe?
- b. Wie was de stortuitbater en wat werd er gestort?
- c. Van wanneer tot wanneer werd daar illegaal gestort?
- d. Werd deze stortplaats uit eigen wil of op bevel gesaneerd?
- e. Op wiens kosten?

- f. Werden er maatregelen tegen de overtreder getroffen? Zo ja, dewelke? In het andere geval, waarom niet?
  - g. Welke stappen heeft het gemeentebestuur van Beveren tijdens de stortperiode ondernomen om deze illegaliteit te doen ophouden en te bestraffen?
2. Werden op dit terrein ooit boringen gedaan met de bedoeling het grondwater te ontleden? Zo ja, wat zijn de resultaten? Eventueel, waarom niet? Bent u van plan proefboringen te laten uitvoeren?
3. Werd ooit door OVAM of het gemeentebestuur van Beveren voorgesteld om op dit terrein proefboringen uit te voeren? Eventueel, waarom werd op dit verzoek niet ingegaan?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 304 van 13 juni 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Melseleppolder — Overslagplaats van afvalglas en containerafval

Ik verneem dat in de Melseleppolder te Beveren voor één jaar vergunning werd verleend tot het uitbaten van een overslagplaats van selectief ingezameld afvalglas en containerafval, een opslagplaats voor steengruis en een stelplaats voor containers, niettegenstaande het ongunstig advies van:

- a. het Bestuur van Stedebouw en Ruimtelijke Ordening van 19 januari 1984, dat verklaart dat het uitbaten van deze inrichting op voormelde plaats strijdig is met de bestemming van dit gebied, toebedeeld bij het gewestplan;
  - b. de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij van 30 oktober 1984; en niettegenstaande de weigering van de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen van 7 december 1984.
1. Op basis van welke wetgeving of principe heeft de Minister de ongunstige adviezen van OVAM en het Bestuur van de Stedebouw niet ingevolgd en het verzet van de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen verworpen?
2. Het uitbaten van deze inrichting op de genoemde plaats is met de bestemming van dit gebied, volgens het gewestplan, strijdig. Waarom en met welk recht werd hier van het gewestplan afgeweken?
3. Artikel 11 van de uitbatingsvoorwaarden van 21 mei 1984 wordt niet nageleefd. Dagelijks wordt afval verbrand. Dit gebeurde reeds vóór het verlenen van de exploitatievergunning. Werd door de

toezichhoudende ambtenaar hiervan kennis geven? Welke maatregelen zult u treffen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 305 van 13 juni 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Bayer-Antwerpen-Linkeroever — Afvalstoffen

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Bayer-Antwerpen Linkeroever produceert afvalstoffen. Welke zijn deze afvalstoffen en hoe groot is de jaarlijkse productie?
2. Wordt door deze firma aan terugwinning en/of recycling van haar afvalstoffen gedaan? Hoe en in welke mate?
3. Welke afvalverwijderingstechnieken worden door deze firma toegepast? Werd hiervoor een vergunning afgeleverd? Zo ja, wanneer tot wanneer? Houdt ze zich strikt aan deze voorwaarden?
4. Wordt het afvalwater afkomstig van de firma Bayer, gecontroleerd? Wat zijn de resultaten?
5. Werden ook slibcontroles ter hoogte van de losplaats van Bayer (te Beveren) uitgevoerd? Zo ja, met welk resultaat? In ontkennend geval, waarom niet? Is u zinnens dat in de nabije toekomst wél te doen? Eventueel, waarom niet?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 307 van 13 juni 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Afvalstoffen van industriële ondernemingen — Verwerking en verwijdering

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe vaak en wanneer is OVAM sinds haar oprichting tot op heden overgegaan tot het ambtshalve verwijderen van afvalstoffen van een industriële onderneming die zich in het geval bevindt als bedoeld in artikel 2 1, § 2, c, van het afvaldecreet van 2 juli 1981? Over welke industriële afvalstoffen ging het hier?

2. Hoe vaak is OVAM sinds haar oprichting tot op heden overgegaan tot het opsporen van oorzaken van verontreiniging door afval? Met welk resultaat?
3. Hoe vaak nam OVAM sinds haar oprichting bijzondere maatregelen betreffende afvalstoffenverwijdering die niet voorzien zijn in het plan (art. 13, cijfer 8 van het afvaldecreet dd. 2 juli 1981)?
4. Hoe vaak en aan welke projecten heeft OVAM sinds het verkrijgen van de rechtspersoonlijkheid, haar medewerking verleend met betrekking tot het onderzoek en de ontwikkeling inzake de ecologisch en economisch verantwoorde wijze van verwerking en verwijdering van afvalstoffen?
5. Heeft de Vlaamse Executieve aan OVAM binnen het doel van het afvaldecreet (2 juli 1981) een of meer taken opgedragen? Zo ja, dewelke?
6. Hoe groot is het personeelseffectief van OVAM op dit ogenblik en zijn er vooruitzichten voor uitbreiding van dit kader? Zo ja, wanneer?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 308 van 13 juni 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Kanaal van Willebroek — Massale vissterfte

Ik verneem dat tijdens het weekend van 8 juli 11. in het kanaal van Ruisbroek een massale vissterfte werd vastgesteld.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Aan wat is deze vissterfte te wijten?
2. Bestaan er lozingsvergunningen die toelaten dat afvalwater in het kanaal van Willebroek wordt geloosd? Aan welke bedrijven en onder welke voorwaarden? Voldoen deze bedrijven aan de lozingsverplichtingen? Zo ja, op wat wordt gesteund om dit te bevestigen?
3. Hoe vaak werd er tijdens het begin van de huidige parlementaire legislatuur vissterfte in het kanaal van Willebroek vastgesteld en wat waren telkens de oorzaken van de vissterfte? Wie waren de schuldigen en welke maatregelen werden van overheidswege getroffen om de schuldigen te straffen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat **onderzoekingen** worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 309
van 13 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Bedrijven die afval voortbrengen — Meldingsplicht

Volgens artikel 7, § 1, van het decreet dd. 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, dienen alle bedrijven in het Vlaamse Gewest, welke afvalstoffen voortbrengen, daarvan melding te doen aan OVAM.

Aan de verwerkende industrie werden door OVAM meldingsformulieren en een toelichtingsbrochure toegezonden. In het eerste meldingsjaar hebben 3.667 bedrijven een meldingsdossier ingediend.

'San de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Hoeveel firma's die afval voortbrengen hebben tot nog toe gevolg gegeven aan artikel 7, § 1, van het afvaldecreet van 2 juli 1981?
1. Hoeveel bedrijven werden door OVAM-ambtenaren systematisch bezocht om in samenspraak een meldingsdossier op te stellen? Wat heeft zulks aan bijkomende verplaatsingen en administratie gekost?
- Hoeveel bedrijven hebben tot op heden nog geen gevolg gegeven aan deze meldingsplicht en hoeveel ervan werden hiervoor in overtreding gesteld?
- Welke maatregelen zal de Vlaamse Executieve treffen tegen de bedrijfsleiders die blijven weigeren te voldoen aan de meldingsplicht?

oorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 312
van 14 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Opslagvergunning Union Carbide te Westerlo — Land van zaken

Union Carbide heeft twee aanvragen ingediend bij het College van Burgemeester en Schepenen te Westerlo, tot uitbreiding van de vestiging te Oevel-Westerlo.

De eerste aanvraag dd. 15 maart 1984 betreft de uitbreiding van de bestaande inrichting met vijf bijkomende opslagtanks voor koolwaterstoffen alsook een station voor helium.

Het College van Burgemeester en Schepenen heeft op 11 juni 1984 een gunstig advies verleend op voorwaarde dat de bedrijfsterreinen zouden uitgebreid worden

zodat de diverse soorten gas op veilige afstand van mekaar zouden opgeslagen worden.

De tweede aanvraag dd. 27 september 1984 betreft de uitbreiding van het bestaand bedrijf met een afdeling voor het assembleren en testen. Het College heeft op 11 februari 1985 gunstig advies verleend op voorwaarde dat in het belang van de werknemers en de omgeving de nodige veiligheidsmaatregelen zouden genomen worden omdat werd vastgesteld dat grote hoeveelheden gevaarlijke gassen gestockeerd worden zonder noemenswaardige veiligheidsmaatregelen.

Graag vernam ik antwoord op volgende vragen.

1. Is de Minister op de hoogte van de problemen van Union Carbide te Oevel-Westerlo?
2. Bestaat er geen gevaar dat Union Carbide te Oevel-Westerlo tracht te realiseren wat in Malle geweigerd werd door de Minister?
3. Wat is de stand van zaken i.v.m. de onderzoeken die door het College van Burgemeester en Schepenen van Westerlo werden gevraagd?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 315
van 18 juni 1985
van de heer J. DE MOL

Stankhinder te Lochristi — Controle alternatieve brandstoffen aangewend in tuinbouw

Sinds enkele maanden wordt Lochristi geteisterd door stankhinder. De luchtverontreiniging wordt vooral veroorzaakt door tuinbouwbedrijven, die steeds meer gebruik maken van goedkopere „alternatieve brandstoffen”, meestal vervuilde olie, of zelfs industriële afvalstoffen.

Recente onderzoeken van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie wijzen uit dat de bestaande luchtverontreinigingsnormen worden overschreden, zodat de omwonenden aan concentraties worden blootgesteld die schadelijk zijn voor hun gezondheid.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Bestaat er controle op het gebruik van zogenaamde alternatieve brandstoffen door tuinbouwers? Als deze controle bestaat, door wie of welke instantie wordt ze uitgevoerd? Worden dan de gebruikte brandstoffen zelf of de emissie na verbranding gecontroleerd? Hoeveel dergelijke controles werden in 1984 uitgevoerd?
2. Wordt door de Minister gewerkt aan een definitieve oplossing van dit probleem? Zo ja, welke oplossing wordt dan onderzocht?

3. Heeft het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie gelijk kaardige onderzoeken uitgevoerd in andere tuinbouwcentra? Welke resultaten werden dan opgetekend?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 316
van 18 juni 1985
van mevrouw M. SMET

Watervervuiling in het Waasland — Capaciteit waterzuiveringsstations en uitvoering

Naar aanleiding van klachten inzake vervuiling van Zuidlede, Moervaart en Stekense Vaart en van diverse andere waters in het Waasland, verzoek ik de Minister me volgende inlichtingen te verstrekken :

- welke waterzuiveringsstations zijn nog gepland en wat is de stand van het dossier ter zake of welk is de stand van de uitvoering;
- welke grote rioleringswerken zijn nog noodzakelijk in het licht van de waterzuivering in het Waasland?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 322
van 20 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Storten van vliegias in Sledderzee te Genk — In-spraak- en overlegprocedure

De vroegere zandgroeve Henno-Schoefs zou gebruikt worden als stortplaats voor vliegias.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

- Welke adviezen door de adviesverlenende en vergunningverlenende instanties werden ingewonnen en op welke wijze de plaatselijke omwonenden inspraak werd verleend?
- Om welke redenen bovenvermelde stortvergunning werd verleend?
- Welke alternatieven werden onderzocht?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden ver-

richt, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 325
van 20 juni 1985
van de heer J. DE MOL

Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij — Benoemingen

In de Vlaamse Executieve werd een besluit **goedgekeurd** tot opsplitsing van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij in twee compleet aparte delen. Deze opsplitsing is niet gebeurd volgens de voorwaarden van de Raad van State en mist dus elke **wettelijke** grond. Bovendien werd een vijfde buitendienst opgericht zonder dat de algemene vergadering daartoe reglementair werd samengeroepen. Daarnaast werd het besluit rond het nieuwe personeelskader genomen zonder de wettelijk verplichte adviezen van de directieraad en de syndicale Raad voor Advies. Evenmin werd het akkoord gevraagd van Openbaar Ambt.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

- Hoeveel nieuwe functies van niveau 1, 2, 3 en 4 worden door het nieuwe personeelskader gecreëerd?
- Hoeveel functies van de verschillende niveaus zijn er nu voorzien op het hoofdbestuur in Aalst en op de buitendienst in Gent? Hoeveel personeelsleden werken er momenteel op deze twee diensten? Hoeveel personeelsleden op deze twee diensten zijn gedomicilieerd in het arrondissement Dendermonde?
- Werden in de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij DAC, BTK-ers, tewerkgestelde werklozen, opgenomen? Hoeveel werden er per categorie en per niveau opgesplitst, opgenomen? Hoeveel personeelsleden wonen in het arrondissement Dendermonde?
- Wanneer werden deze mensen tewerkgesteld?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 326
van 20 juni 1985
van de heer J. DE MOL

Technische Maascommissie — Oprichting en werkzaamheden

In oktober 1983 werd de Technische Maascommissie in het leven geroepen, waarin België en Nederland overleg voeren over de verontreiniging van het Maaswater. Deze commissie heeft daartoe drie werkgroepen geïnstalleerd, nl. een werkgroep scheepvaart en grenscorrecties, een werkgroep waterkwantiteit en een werkgroep waterkwaliteit.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke resultaten heeft het overleg binnen de Technische Maascommissie reeds opgeleverd?
2. Hoe dikwijls hebben de drie werkgroepen reeds vergaderd? Welke resultaten hebben deze vergaderingen tot nu toe opgeleverd?
3. Welke inspanningen werden door het Vlaamse Gewest reeds gedaan om het Maaswater te zuiveren? Welke bestedingen werden hiervoor reeds aangewend?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 329 van 21 juni 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Bescherming drinkwater bij wateroverlast — Maatregelen

Met mijn parlementaire vraag nr. 192 van 23 april 1985 drukte ik mijn bezorgdheid uit over de bescherming van de kwaliteit van het drinkwater bij waterrellende. In het antwoord werd mij ter kennis gebracht dat tijdens de voorbije jaren slechts een geval gesignaleerd werd, waarbij een waterwinningsgebied werd overstroomd als gevolg van een dijkbreuk. Het betrof de waterwinning van de NMDW te Tessenderlo. Deze waterwinning werd onmiddellijk buiten dienst gesteld, tot op het ogenblik dat alle chemische en bacteriologische controles uitwezen dat het opgepompt water opnieuw veilig kon gebruikt worden.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

Op 6 februari 1985 ontstonden, ingevolge noordwest-stormen verschillende dijkbreuken in de 'Kleine Nete'. Als gevolg van deze wateroverlast stroomde het water van de Kleine Nete via de Bollaak in het Netekanaal.

Is u van dit feit op de hoogte en welke maatregelen werden getroffen om het water van het Netekanaal, dat ruim 1 miljoen gebruikers heeft, te reinigen?

Wat waren de bevindingen qua besmetting van het ruw water uit dit kanaal na deze overstrooming? Waar en wanneer werden watermonsters genomen?

3. Het is niet de eerste maal dat rivierwater in het Netekanaal vloeit. Hoe vaak werd de laatste 5 jaar het water te Emblem (Kessel) van het Netekanaal door bevuild rivierwater besmet?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 330 van 21 juni 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Stortplaats te Herentals — Naleving bepalingen afvaldecreet

In de omgeving van het Albertkanaal, op de terreinen achter een bedrijf te Herentals dat brandstoffen verdeeld, werd door de milieugroep „groene kring” allerlei afbraakmateriaal ontdekt. Tevens zijn er sporen van mazout (stookolie) resten op het genoemd terrein teruggevonden.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Waar heeft deze vervuiling zich precies voorgedaan? Hoe ver ligt de vervuilde plaats van het drinkwaterkanaal?
2. Welke afvalstoffen werden op het terrein teruggevonden? Welke bestemming krijgen deze afvalstoffen?
3. Volgens artikel 6 van het afvaldecreet is het verboden zich van afval te ontdoen, tenzij het geschiedt volgens de door of krachtens dit decreet vastgestelde bepalingen. In hoever beantwoorden de feiten aan de decretale voorschriften van het afvaldecreet?
4. Voldoet de bedrijfsleider aan artikel 7 van het afvaldecreet? In ontkennend geval, welke zijn de getroffen maatregelen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 331 van 21 juni 1985 van de heer V. VANDERHEYDEN

Afvalstoffenprobleem te Brussel — Inplanting opslagstation

Het afvalstoffenplan is nu gekend.

Voor het gebied ten zuidwesten van Brussel is er geen sprake meer van een breekwerf te Pepingen maar wel van een opslagstation in te planten bij voorkeur tussen Halle en Drogenbos.

Meteen stelt zich het probleem van de toekomst van de terreinen die voor de realisatie van de verworpen breekwerf bestemd waren.

Volgens het gewestplan zijn deze terreinen grotendeels landbouwgrond met uitzondering voor beperkte gedeelten die respectievelijk als zone voor openbaar nut en natuurgebied aangegeven zijn.

Graag vernam ik van de geachte Minister of bedoelde terreinen door de behorende intercommunale vrij kunnen worden vervreemd overeenkomstig de bepalingen van het gewestplan?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 334 van 24 juni 1985 van de heer J. GABRIELS

Polychloorbifenylen — Gevaar voor mens en milieu

PCB-s (polychloorbifenylen) zijn zeer slecht afbreekbare stoffen, die in feite volledig zouden moeten verboden worden. De gevaren voor mens en milieu zijn ruim bekend.

Het voorkomen van PCB is echter minder van toepassing, de afvalverwerking, de internationale regelgeving enz. zijn een aantal aspecten die nader onderzoek vergen. In België staan wij op dit vlak nog nergens.

Graag vernam ik van de geachte Minister.

1. Welke vernietigingscapaciteit is in ons land aanwezig voor de vernietiging van PCB?
2. Welke stappen zijn tot op heden ondernomen om tot een milieu-hygiënisch verantwoorde verwijdering van PCB-afval over te gaan?
3. Welke stappen zijn tot op heden ondernomen om een regeling uit te werken waarbij inzameling van PCB-condensatoren uit TL-armaturen kan gebeuren?
4. Welke internationale stappen zijn tot op heden ondernomen om het gebruik van PCB te beperken?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 336 van 24 juni 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Kanaaldok B3 te Antwerpen — Onderzoek van de vissterfte

Ik lees dat op 11 juni ll. omstreeks 11 uur in het kanaaldok B3 in de Antwerpse haven een groot aantal dode vissen werden aangetroffen.

Kan de Minister mij antwoorden OP de volgende vragen?

1. Aan wat is de vissterfte te wijten?
2. Wie werd verantwoordelijk gesteld voor deze vissterfte?
3. Heeft de firma die verantwoordelijk wordt geacht de lozingsvoorwaarden overtreden? Zo ja, welke maatregelen zullen tegen dit bedrijf getroffen worden?
4. Wie werd belast met het onderzoek naar de oorzaak van deze vissterfte en wanneer, door wie en aan wie werd de vissterfte gemeld?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 337 van 24 juni 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Breekwerf en stort te Nossegem — Nivellering

Ik verneem dat de breekwerf en het stort om Nossegem thans tot op het niveau van het normaal reliëf is gevuld.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Wordt het stort na nivellering gesloten?
In ontkennend geval, welke plannen bestaan er in dit verband?
2. Het stort trekt een groot aantal vogels aan dat bij confrontatie met opstartende of dalende vliegtuigen heel wat schade berokkent aan de toestellen.
Wordt met deze hinder rekening gehouden bij een eventueel verdere uitbating van het stort?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 338
van 24 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Hydrocultuur in tuinbouw — Maatregelen tegen oppervlakte- en grondwatervervuiling

In de tuinbouw wordt steeds meer gebruik gemaakt van de watercultuur. Teelaarde die het altijd heeft gedaan wordt nu steeds meer vervangen door water waaraan chemische groeistoffen worden toegevoegd. Planten worden met dit systeem in water of door middel van rotswal geteeld.

Deze hydrocultuur is alleszins een flink staaltje menselijk vernuft maar er zijn ook serieuze keerzijden aan. Een hiervan is: Water blijft men met het gebruikt water dat nog beladen is met chemische groeistoffen of bij vaststelling dat bij de bereiding of dosering van de chemische toevoegsels in het water een en ander is fout gelopen en dadelijk uit het circuit moet verdwijnen?

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Gebruikt water van de hydrocultuur wordt geloosd in de riolering of rechtstreeks in oppervlaktewaters. Is zulk gebruikt water te aanzien als afvalwater? In bevestigend geval zijn deze lozingen onderworpen aan de wet van 26 maart 1971 artikel 5 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging?
2. De laatste jaren is de hydrocultuur onder glas sterk uitgebreid en deze trend gaat steeds verder. Steeds meer gebruikt cultuurwater vloeit in riolen of beken weg. Hoeveel aanvragen van tuiniers hebben de directeurs van de verschillende waterzuiveringsmaatschappijen voor het lozen van gebruikt (met chemische beladen stoffen) water ontvangen?

Welke maatregelen zal de Minister treffen om deze vervuiling in het oppervlakte- en grondwater tegen te gaan.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 339
van 26 juni 1985
an de heer D. HORLAIT

Molens Sint-Martinus te Lennik — Maatregelen tegen stof- en lawaaihinder

De Sint-Martens-Lennik wordt door omwonenden sinds jaren geklaagd over de stof- en lawaaihinder veroorzaakt door de Molens Sint-Martinus, gelegen te Lennik, Dorp 9. Vooral omdat deze inrichting gelegen is in het op het gewestplan Halle-Vilvoorde aangeduide woonzone, scheidt dit de nodige vraagtekens.

Meerdere malen zijn directe belanghebbenden in beroep gegaan tegen toegestane exploitatievergunningen.

Onafgezien van het ruimtelijk ordeningsaspect, had ik graag van de geachte Gemeenschapsminister vernomen :

1. bij welk besluit van de Vlaamse Executieve het bedrijf Molens Sint-Martinus een exploitatievergunning werd toegekend ;
2. in hoeverre aan de aanhoudende klachten vanwege omwonenden tegemoet gekomen werd aan de opgelegde exploitatievoorwaarden;
3. vermits het bedrijf niet alleen een exploitatievergunning behoeft voor de externe hinder (bevoegdheid Vlaamse Gewest) maar ook een uitbatingvergunning nodig heeft, zou ik de Minister willen vragen :
  - a. wanneer werd het besluit van de Vlaamse Executieve, genomen waarbij een nieuwe uitbatingvergunning aan de inrichting werd verleend;
  - b. de concertatie die met het Vlaamse Gewest heeft plaatsgevonden om de interne en externe exploitatievoorwaarden op mekaar af te stemmen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 340
van 26 juni 1985
van de heer P. MATTHYS

Waterzuiveringsmaatschappijen — Uitgaven en inkomsten 1985 en 1986

Krachtens het KB van 16 januari 1985, houdende de bepaling van de nadere regelen voor de toepassing van artikel 32 quinquies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, zijn de waterzuiveringsmaatschappijen verplicht om de terugbetalingen ten gevolge van de „rechten en plichten” die deel uitmaken van de overgenomen zuiveringsinstallaties uit te voeren, binnen de 5 jaar na indienen van het desbetreffende dossier door de gemeente (of intercommunale).

Gelet op het feit dat er:

1. geen terugbetalingsschema (spreiding over 5 jaar) vastgesteld werd;
2. er over gewaakt dient te worden dat iedere gemeente (intercommunale) op voet van gelijkheid behandeld wordt ;

3. het EB van 25 juli 1984 tot wijziging van het EB van 2 mei 1983 tot bepaling van de voorwaarden en de modaliteiten van de financiële gewestbijdrage in de investeringsuitgaven van de VWZ en de WZK bepaalt dat alle uitgaven, voortvloeiend uit de verplichtingen die waterzuiveringsmaatschappijen gehouden zijn over te nemen in uitvoering van het artikel 32 quinquies van de wet van 28 maart 1971 onderworpen is aan de gewestbijdrage van 100 procent;
4. het EB van 16 januari 1985 een ganse reeks terugbetalingsverplichtingen voor de maatschappijen in handen die geen investeringsuitgaven zijn en derhalve niet onder de subsidiëring naar rata van 100 procent vallen zoals bepaald in het EB van 25 juli 1984.

wens ik te vernemen:

1. Welke uitgaven zullen deze bovenstaande verplichtingen meebrengen voor de WZK respectievelijk VWZ in 1985 en 1986 in functie van welk terugbetalingsschema?
2. Welk deel van deze uitgaven zal gedragen worden door eigen middelen? (doorberekend in de bijdrage 1985 en 1986) en welk deel zal gesubsidieerd worden door de gewestbijdrage? Is de Gemeenschapsminister van plan de VE een bijzondere subsidiëeringsmaatregel voor te stellen indien zou blijken dat de door eigen middelen te dragen uitgaven van de maatschappijen een te belangrijk geachte verhoging meebrengen van de bijdrage 1985 en 1986 i.o.v. de bijdrage 1984?

Gelet op het feit dat in 1983 de bijdragen van de ondernemingen niet geïnd werden en gedeeltelijk vervangen werden door een terugvorderbaar voorschot van het Vlaamse Gewest, wens ik te vernemen welk het impact is van bovenstaande op de hoogte van de bijdrage voor 1985 en 1986?

Gelet op het feit dat in 1984 de bijdrage van de ondernemingen begroot werden op een totaal bedrag waarvan slechts een gedeelte effectief inbaar blijkt te zijn, wens ik te vernemen welk het impact is van bovenstaande op de hoogte van de bijdrage voor 1985 en 1986?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 342
van 3 juli 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Overdracht Intercommunale Interleuven aan VWZ — Regelingen inzake beheer, personeel en vergoedingen

Bij decreet werd verleden jaar beslist dat de intercommunale Interleuven haar waterzuiveringsstation

moest overdragen aan de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

DeZe VWZ heeft het station momenteel in exploitatie.

Kan de geachte Minister mij mededelen:

1. welke regeling er getroffen werd wat de kosten betreft?
2. Welke toelagen deze VWZ ontving?
3. Of de vergoedingen voor niet-gesubsidieerde werken reeds werden geregeld?
4. Of er schikkingen werden getroffen wat betreft de overname van het personeel?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 343
van 5 juli 1985
van de heer F. GEYSELINGS

„Lierse Polder” — Inplanting huisvuilproject in overstromingsgebied en maatregelen

Met mijn parlementaire vraag nr. 10 van 31 oktober 1984 in verband met de financiële middelen, werking en overleg met polderbestuur van de „Lierse Polder” bracht ik onder meer ter kennis dat het polderbestuur van Lier zich bekleegde over een te kleine omschrijving.

Ik verneem nu dat men zinnens is de polderomschrijving te vergroten. Er is sprake dat de omgeving van „Lachenen” aan het huidig poldergebied zal toegevoegd worden. Als dit bericht overeenstemt met de planning dan beduidt zulks dat de kleiputten van Cuykens, waar een breekwerf voor allerlei afval is gepland, hierin wordt opgenomen. Het gevaar is niet denkbeeldig dat bij overstroming het overtollige water zich kan mengen met het gestorte huisvuil.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Bestaan er inderdaad plannen om het poldergebied te vergroten? Zo ja, welk gebied zal het dan uiteindelijk omvatten en hoe ver staan deze plannen?
2. Indien het juist is dat het gebied van „Lachenen” met inbegrip de putten van Cuykens bij het bestaande poldergebied worden gevoegd, welke maatregelen zullen dan worden getroffen opdat het huisvuilproject niet in dit overstromingsgebied zal vallen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden ver-

richt, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.